

SADIKLIK
DEMOKRASİ
SOSYALİZM
MÜCADELESİNDİR

25. YIL

DEVİRİMCİ GENÇLİK

MÜCADELE

Gazetesinin yayını
1 ay süreyle
durduruldu

Aylık Siyasal Gençlik Dergisi, Yılı: 5, Özel Sayı: 32, 20.000 TL (KDV dahil)

Selam Olsun Partiye Selam Olsun Cepheye

İstanbul, İzmir, Danca, Gebze, Sivas, Afyon, Zonguldak, Antalya, Malatya, Antakya, Adana, Eskişehir, Elazığ, Trabzon, Ankara... Ülkenin dört bir yanında ve yurtdışında gençler, yaşlılar, işçiler, kamu emekçileri, öğrenciler, DEV-GENÇ'iler, geçekondulu emekçiler, gerillalar, Devrimci Sol lutsakları... bir bütün olarak Devrimci Halk Güçleri, eylemleri, şenlikleri, gösterileriyle Partiyi, Cepheyi ve önderliği selamlıyorlar. Partinin, Cephenin çağını yayılıyor bütün ülkeye.

DHKP-C Türkiye halklarını ıktıdan almaya, kendi ıktıdarlarını kurmaya çağıyor. Onur, adalet, özgürlük, eşitlik isteyenleri kendi ıktıdan için savaşmaya çağıyor. Hak kınıtlarıyla, reformlarla oyalanmak isteyen emekçilerin tek çaresi mevcut düzenin toptan tasfiyesidir. Çare devrimdir. Çare devrimcilerdir. Çare DHKP-C'dir.

Lütfiye Kaçar
ve Kenan Bilgili
"kaybedilmek"
istiyor

Lütfiye KAÇAR

Neredeler biliyoruz! Cesaretiniz varsa açıklayın

Yusuf Erişti, Hüseyin Töran, Soner Gül, Recep Güler... Son üç yılda onlarca "kayıp"! Şimdi İstanbul polisi Lütfiye Kaçar'ı, Ankara polisi Kenan Bilgili'yi eklemek istiyor bu isimlere.

SUSMAMALIYIZ
HESAP SORMALIYIZ
GÖREV TÖM DEVİRİMCİ-DEMOKRAT
KAMUOYUNUNDUR

Kenan BİLGİLİ

"Yaşasın halkın adaleti"

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi işbirlikçi hain Ekrem Akkılçı ve darbeci ihanet çetesi mensubu Musa Uyarı cezalandırıldı. DHKC yayınladığı 3 sayılı bültenle cezalandırmaların gerekçelerini açıklayarak, "Hiçbir işbirlikçi-hainin cezasız kalmadığını, kalmayacağını vurguladı."

Mücadele gazetesinin yayını bir ay durduruldu

Mücadele gazetesinin 114. sayısı yine alındılar. Halkın Gücü gazetesi mu- ne yıldırım hızıyla toplatırken, Ağustos habiri ve diğer 11 kişi, 9 gün gözaltında 1993'te yayınlanan bir özel sayı nede- tutulduktan ve işkence gördükten sonra niyle gazetesin yayını 1 ay süreyle dur- serbest bırakıldılar, ancak bir devrimcinin duruldu. Karara gerekçe olan Mücadele mezarını ziyaret ettikleri için 8 kişi özel sayısı, 31 Temmuz 1993'te Halk Kurtuluş Savaşçıları Tanık Koçoğlu ve Mustafa Sefer'in Toros Dağları'nda şehit düşmeleriyle ilgiliydi. Savcı, mahkeme ve yargıtay onların kişiliklerinden, yit- gillerinden söz etmeyi "ağır suç" say- mıştı. Ama bilinsin ki, sosyalist basın bu "ağır suç"u işleme devam edecektir.

Mücadele ve Halkın Gücü Gazetesi Muhabirlerine İşkence; Anmaya Katılmaya Tutuklama

"Ölümüzden daha korkuyorlar." İşte bunun için saldırıyorlar. Şehitlerimizden söz etmeyelim, adlarını anmayalım ki, rahata ersinler. Elbette şehitlerimizi ana- ağız, onlar bizim köklerimiz, gele- ceğe uzanan dallarımızdır.

Halkın Gücü gazetesi muhabiri Barış Yarkadaş, Mücadele gazetesi muhabiri Murat Kuyumcu ve 10 kişi de aynı nok- tadaki saldırıya uğradılar, korkunun yanı- ması olarak Sultançiftliği'nde katledilen Güler Ceylan'ın mezar başında gözaltı-

Sosyalist basın üzerindeki baskı ve terör yalnızca İstanbul'da yaşanmıyor. Samsun'da polis gazete bayilerini tehdit ederek, Mücadele gazetesinin bayi- önünde sergilenmesini ve satılmasını engellemeye çalışıyor. Mücadele gaze- tesinin Samsun muhabiri ise ailesini zi- yaret için gittiği Amasya Gümüşhacıköy ilçesine bağlı Çetini köyünde jandarmanın keyfi baskılarıya karşılaştı. Mücadele muhabiri Özlem Türk eve girdikten bir süre sonra evin çevresi jandarma tarafından sarıldı. Eve yabancılardan girdiğini iddia eden jandarma, Özlem Türk'ü gözaltına almak istedi. Ancak Özlem Türk'ün annesi eve gelen kız olduğunu ve kendi evine gelmesinin suç olamayacağı konusunda ısrar edince, jan-

darma evin çevresindeki kuşatmayı kal- dırarak uzaklaşmak zorunda kaldı. Ge- ce köye tekrar gelen jandarmalar, sireni açarak köylüyü tedirgin etmeye çalıştı.

Ankara'da evi basılarak gözaltına alı- nan Mücadele gazetesi muhabiri Aysel Bölücek işkenceli bir gözaltının ardın- dan, keyfi olarak tutuklandı.

Mücadele gazetesinin Dersim temsil- cisini tutuklayarak Mücadele Dersim bü- rosunun açılmasına engel olan polis ve savcılık, gazetesin diğer muhabirlerinin Dersim'e girmesini fiili olarak engelleye- rek, o çok övündükleri "haber alma öz- gürlüğü"nü kısıtlıyor. Dersim bürosuna giden, Dersim sınırlarına girmeye çalı- şan muhabirler tehdit ediliyor, gözaltına alınarak işkence yapılıyor. Diyarbakır'da Özgür Ülke muhabirleri Nevzat Aydın ve Vehbiye Turan JITEM tarafından sorgulandılar. On gün gözaltında kala- rak işkence gördüler.

Kıscası sosyalist basın üzerindeki baskılara her gün bir yenisi ekleniyor ve örnekler sayısızca çoğaltılabilir.

Gazeteleri, sosyalist basını televiz- yon programları, basın bültenleri, köyleri yakan, insanları evinden yurdu- dan sürgün eden, halkın en değerli ev- latlarına karşı savaş açan bir iktidardan toplatma, yasaklama, üst üste ceza yağdırma, gözaltına alma, tutuklama di- şında bir davranış beklenemez. İşte bu yüzden Mücadele gazetesinin yayınının 1 ay durdurulmasına da, bayilerin tehdit edilmesine de, şehit mezarlarını ziyarete gidenlerin tutuklanmasına da şaşır- mıyoruz. Ancak bilmeliler ki, başarama- yacaklar. Biz susturamayacaklar.

YÖN Dergisi Mücadele Gazetesinden Özur Diledi

YÖN'de "Dursun Karataş" iade edin" başlığıyla yayınlanan bir haber üzerine, Mücadele gazetesi bir eleştiri yazısı yayınlamıştı. YÖN dergisinin yazı işleri müdürü, kendi dergisindeki yazıdan - kendi beyanına göre- Mücadele'nin yayını üzerine haberdar olmuş, 20 Ekim günü Mücadele gazetesine telefon açan Yön dergisi yazı işleri müdürü "Bizim ne haddimize böyle bir yazı yayınlamak. Gözünden kaçmış. Böyle bir şeyin yayınladığını görmedim" diyerek özur dilediğini belirtti.

Görülmemiş olması ilginç bir durum. Çünkü bu yazı yalnızca iç sayfalarda bulunmuyor. Başlık ve spot olarak ka- pağa da çıkarılmış.. Bunu yine de du- yarlı, sorumlu olmaya çalışma çabası olarak görmek mümkün. Ancak böyle görülebilmesi özürün kendi dergisinde , kendi okurlarına açık bir biçimde dile getirilmesi olanaklıdır. Çünkü o der- giyi yalnız Mücadele yazarları okumadı- lar, YÖN eğer mücadele'deki yazıda dile getirilen eleştirileri "hak etmediğini" düşünüyorsa, sözü edilen haberinden dolayı tüm okurlarından, kamuoyundan özür dilemelidir. Aksi, eleştirinin ve dev- rim hareketi ve önderine karşı saldırı- lara ortak olmanın, geçerliliğini korudu- ğu anlamına gelecektir.

Ya Özgür Vatan Ya Ölüm!

Merhaba,

Son günlerde çok değerli yoldaşla- rımızı şehit verdik. Yoldaşlarımız, şe- hitlerimizin direniş bayrağını düşür- müyor ve elden ele dolaştırıyor. Bazı- ları ise ölüme dir çıkötüren ve ölümleri güzelleyen yoldaşlarımızın yaşama bağlılıklarını ve verdikleri mesai hala anlayamıyorlar.

Onlar yaşamayı, ama onurlu yaşa- mayı, uğruna ölünecek kadar çok se- viyorlar.

Onlar, sömürü düzenine teslim ol- maktansa, savasarak ölmenin, kurtu- luş yolunu açacağına inanıyorlar.

Onlar, onurlarını koruyarak ölmek- nin rahatlığıyla, halkın umudunu bü- yütüyorlar.

Onlar, kele gibi yaşamakansa, öz- gürlük uğruna ölümü yemmenin guru- runu taşıyorlar.

Onlar, devrimci iradenin sembole- ri olarak tarihi kanlarıyla yazıyorlar.

Ve onlar ki, halklarımızın kahrara- man evlatları, özgürlük tutkumuzun sıra nefelerini, buzire de bir mesajları var.

YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM!
Aydın'dan Mücadele okurları

Merhaba Önderimiz,

Emperyalist Fransa zindanlarında tutsaklığın sürdüğüce, hepimizin içi- ndeki öfke çığ gibi büyüyor. Halkımızın önderinin tutsak olamayacağı her- kes biliyor, herkes özgürlüğün için mücadele ediyor. Ben seni o kadar çok seviyorum ki... Halkımızın tek al- tematiksini. Her gün güzel günlerin hayalini kuruyorum. Özgürsün, buras- dın, yanı başımızda, hep beraberiz. Caddelerde, sokaklarda, her yerde devrim türküleri çalıyor. Devrim yo- lunda kaybettüğümüz bütün yoldaşları anyorsun, onları içimizde yaşıyoruz. Beraber ağlıyoruz, beraber gülüyoruz. Devrim şehitlerimizin yüzlerini görü- yorum. Bulutlarda bizi izliyorlar. İşte Mahir, elimi uzatsam tutacağım onu, işte Sabahat, Sinan, Baki, Deniz, Yu- suf, Ulaş... Herkes, hepimiz beraberiz. Hepsi bir ağızdan "Biz bugünler için şehit olduk" diyorlar. Milyonlar so- kaklara dökülmüş. Gerçekten tertemiz bir Türkiye görüyoruz. O Türki- ye'de Tansu Çiller yok. K.Evren, fa- şistler yok, yani halk düşmanları yok. Sen varsın. Bir güneş gibi halkın kara yazgının üzerine doğuyorsun. İnsan- lar aç değil, her gün yeni hapislerde açılıyor; o Türkiye bağmsız. Çünkü o Türkiye'de sen varsın. Bizizlesin.

Şu anda acaba ne yapıyorsun? Ben bizi, halkını düşündüğüne eminim. Biz de seni düşünüyoruz. Sakın merak etme, sen halkın gözünde gerçek dev- rimcisin. Biz hiçbir zaman burjuva basında hakkındaki yalanlara inanmı- yoruz. O kadar zavalıllar ki, yalan- ları, çamurlaşp her yerlerini kaplı- yor. Her gün biraz daha küçülüyor- lar.

Sana duygularımı iletmek istedim. Umarm beni duyuyorsun, hissediyor- sun. Biz hepimiz seninleiz. Seni çok seviyoruz. Biz biliyoruz, Dursun'lar, Mahir'ler, Sinan'lar, Denizler tüken- mez. Biz biliyoruz kavgı türküleri susmaz, halaylar durmaz.

Çok yakında görüşmek dileğiyle... İzmir'den bir Mücadele okuru...

İÇİNDEKİLER

Onurlu bir yaşam için kavgaya koşmak	3
Şan olsun Partiyeye,	
Şan olsun Cepheye	4-5
Bayrakları yere düşmeyecek	6
"Kayıp"lar	7
Hiçbir darbeci hain, halkın adaletinden	
kaçamayacaktır	8
Dersim'de insanlık dışı operasyonlar	9
Şimdi hedef Sivas köyleri	10
Yoldaşlık, eleştirmek ve dönüştürmektir	11
DHKP, halkı kendi iktidarını	
kurmaya çağırıyor	12-13
Faşistlerin rotasını emperyalizm belirliyor	14
"Düşünce özgürlüğü"nde Osmanlı oyunlarına karşı emekçi halklara özgürlük	15
Hakları gasp etmenin yeni biçimi memurlaştırmak	16
Japon mucusesinin altındaki yoğun sömürü..	17
Haber/Yorum	18
Gençlik	19
Devrimci tutsaklar teslim alınamaz	20
25. yılında DEV-GENÇ'e selam olsun	21
Oyunu bozacak olan Irak halklarıdır	22
İsrırgan	23

Sahibi: Neslihan Uslu, Yazı İşleri Müdürü: Sebahat Varol, Yönetim adresi: Çakırağa Mah. Abdüllatif-paşa Sk. No: 15/5 Aksaray İstanbul Tel: 632 68 74, Fax: 588 34 21, Baskı: Serler Matbaacılık.

Panikle saldıran oligarşi yenilgiden kurtulamayacak

Savaş her cephede her geçen gün daha da kı-
zışıyor. Düşman topuyla, tüfeğiyle, elindeki bütün
olanakları seferber ederek azgınca, ahlaksızca
saldırıyor.

"Taş üstünde taş bırakmama" anlayışıyla
Kürtistan'ı yakıp yakıyor oligarşi. Halkın ge-
rillayı sahiplendiğini, desteklediğini, onun gözü,
kulağı, evi, silahı, kadro kaynağı olduğunu,
sömürü düzeninin katillerini ise hiçbir şekilde
desteklemediğini, onlara öfke duyduğunu çok iyi
biliyor. Oligarşi, bunun için halkımızı evlerini,
köylerini, omanlarını yakıp yakarak göçe zorluyor.
Halkımızı yerinden yurdundan ederek, göçe
zorlayarak halkın öncü silahlı güçleriyle, halkı
birbirinden ayırmaya, halk güçlerini destekten ve
kaynaktan yoksun bırakmaya çalışıyor.

Dersim yanıyor... Oligarşi, halkımızın evini,
bahçesini, tarlasını, geçim kaynaklarını ve to-
punu köyünü yakıp yakarak bölgeyi insansız-
laştırmaya çalışıyor...

Kıyasıyla bir çatışma sürüyor bugün Der-
sim'de. Tomurcuklar binlerce çiçek açmaya
düşüyor toprağa... Şehitler veriliyor, savaş sür-
üyor...

Burjuva basın, radyo ve televizyonları ise her
zamanaki gibi devletin köyleri, evleri, omanları
yakmış, halka zulmettiğini, onları köy
meydanlarında, okullarında, karakollarda
ışkencelerden geçirdiğini gizlemek için gün-

demlerini kendi yarattıkları konularla doldu-
ruyorlar.

Ote yandan Dersim halkı hem kendi yur-
dunda, hem de büyük şehirlerde yarattığı direniş ve
sahiplenmeyle haykırışını duyurmaya çalışıyor.

Mücadelenin artık Parti öncülüğünde, onun
denetimi ve düzenlemesiyle yükseltildiğini gören
oligarşi, kurlarda olduğu gibi şehirlerde de vasa-
kural tanımadan saldırıyor. Halkın umudunu sokak
infazlarıyla, kalşese arkadan vurarak, gözaltına
alıp "kayıp" ilan ederek yok etmeye çalışıyor.
Tam bir acizlik içerisinde olan oligarşinin
katiller sürüsü, ülkenin her tarafında saldırılarını
yaygınlaştırıyor. İşkence tezgahları kurarak
devrimcileri teslim alma, ihanete sürüklenme
hesapları yapıyor.

Mücadelenin yükselmesi karşısında panîğe
düşen düşman, saldırılarının boyutlarını savaş
kurallarını ihlal ederek, hile ve ahlaksızlıkla
genişletse de, biz bu kavgada varız. Düşmanın
mert olanını tercih etsek de, hileci, ahlaksız
düşmana karşı da savaşmayı kabul ediyoruz.

Egemen sınıfları içine düştikleri kriz de-
rinleştikçe, bunun sonuçları hayatın her alanında
yeni açmazlara yol açıyor. İşçi ve memurlar son
yılların en düşük ücretlerini alarak daha da yoksul
bir yaşama mahkum edilirken, işsizlik günbegün
artıyor. Toplumun hemen

hemen her kesimini bir memnuniyetsizlik
sarmış durumda.

Bir yandan devletin baskısı, terörü, bir yandan
rüşvet, talan ve yolsuzlukların alıp başını gitmesi;
halk kesimlerindeki memnuniyetsizliği daha da
derinleştiriyor.

Ote yandan mücadele, halklarımızın yeni bir
yaşam isteğinden ve yaşanan adaletsizliklere
duyulan öfkeden aldığı güçle her geçen gün
güçleniyor.

Dipten bir dalga geliyor.
Terörle, baskıyla sesi kesilmek istenen toplumun
derinliklerinde daha büyük bir güçle konuşan ve
kendisi geleceğine yön verme isteği mayalanıyor.

Bunun somut ifadelerinden biri, Devrimci
Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin kurmaylığında
gelişen mücadeledir. Onca teröre, katliamlara,
ışkencelere, ihanete rağmen, devrimci hareket
daha da güçlenip halklarımızın mücadeleye
katılma kararlılığını yükseltmiş, partileşmiştir.

Halklarımız, Devrimci Halk Güçleri artık
Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin
kurmaylığında savaşıyor, savaş katılıyor.
Devrimci mücadele şimdi Parti-Cephe ile daha
güçlü, daha kararlı adımlarla devrime doğru
ilerliyor. Artık halklarımıza Parti-Cephe çok
gösteriyor. Umud her geçen gün daha da büyüyor...

Onurlu bir yaşam için kavgaya koşmak...

Ablası Fecriye onu hiç böyle se-
vinçli görmemişti. İçi içine sığınıyor-
du. Temizliğini bitirdi, yıkandı, giyindi
ve bayrama gider gibi annesini, abla-
sını ve kardeşlerini tek tek operak
ayrıldı evden.

Merter'in tekstil işçilerinden genç
bir kız, Güler Ceylan evden ayrılıp,
bir Halk Kurtuluş Savaşçısı olarak
şehit düştüğü güne kadar sürdüreceği
kavgaya işte böyle koşmuştu.

Bir bayrama gider gibi sevinçle,
çoşkuyla...

Yıllarca bir tekstil işçisi olarak
emekçilerin çektiği sıkıntılara tanık
olmuş, birçok şeyi yaşayarak gör-
müş, öğrenmişti. Bir taraftan en ağır
koşullarda çalışırken, bir taraftan da
sendikal mücadeleye atılmış, tüm
enerjisi ile oradan oraya koşmuştu.

Ve nihayet kavgada daha ön cep-
helerde yer almak için kendini hazır
hissettiği bir zamanda, kendisine
"ge" denmişti.

Bilincisi değildi. Evden ayrılma-
dan önce ablasının kulağına eğilip
"Abla, bana bir şey olursa ağlama-
yın, beni devrimcilere yakışır bir şe-
kilde gömün" diyecek kadar, kavgaya
gerçekliğinin bilincindeydi.

Dersimli işçi kız Güler, Halk Kur-
tuluş Savaşçısı olmanın, kavganın
bir neferi, olmak anlamına geldiğini
de, bu yolda ölüm olduğunu da bili-
yordu.

O yaşatmak için ölmesini bilen-

lerdendi.
Sevinç, coşkuşu bundandı.

Halk Kurtuluş Savaşçıların kav-
ga geleneğinin mayası 1970'li yılların
başında atılmıştı. Kızıldere'de "tes-
lim olun" çağlarına "biz buraya dön-
meye değil ölmeye geldik" yanıtın-
daydı geleneğin mayası.

Kavga geleneği 12 Eylül zindan-
larında da sürdü. Devrimcilerin zin-
danlarda ayaklarına bağlanan pran-
ga değil yaşama hakkıydı. Zindancı
generaller sadece kendi belirledikleri
türden bir yaşamı, yani teslimiyeti
dayatıyorlardı. Bu tür yaşam ölüm
oruçlarında alınıp suratlarına car-
pıldı. Onurlu yaşam için, siyasal
kimlik ve kavga için, hücre hücre,
gün gün ölüme yatan bedenlerle
ölüm rezil kepaze edildi.

12 Temmuzlarda, 17 Nisanlarda
ölüm sıradanlaştı. Halk Kurtuluş Sa-
vaşçıları, kendilerini durdurmak için
bir kez daha ayaklarına bağlanmak
istenen ölüm prangasını çıkarıp
değil, elde silah çatışmalardaydılar.
"Bayrağımız ülkenin her tarafında
dalgalanacak" sloganları atarak, "El-
lerimizde silahlarımız, dilimizde slo-
ganlarımızla karşıyoruz ölümü" di-
yerek teslim olmadılar, yendiler ölü-
mü.

Ölümü hicmele geleneği, kavga-

nın ta kendisiydi. Coşkuyla, kavga
kararlılığıyla, biliçli çekilecek girdiği çatış-
malara ve kanla duvara yazılan
inançlarla sürdürüldü kavga.

Burjuvazinin bireyci yaşama kül-
türünde, bir kişinin dünyası kendi ya-
şamı ile başlar ve kendi ölümü ile bi-
ter. Başkaları önemli değildir. Ne
kendisi ile birlikte yaşayanları, ne de
kendisinden sonra yaşayacakları dü-
şündür. Düşünmediği için de ölümü
her şeyin sona erdiği bir yok oluş
olarak görür, ölümden korkar.

Yaşamı kolektif olarak kavrayan,
kendisi ile birlikte diğerlerinin bugü-
nünü ve geleceğini de düşünen bir
yaşam kültüründe ise her şey daha
farklıdır. Yaşamın kavranışı kişisel
değil toplumdur. Birey olarak ya-
şama bağlılık, toplumsal olarak onur-
lu ve özgür bir yaşam kurma isteği
ile çıkışır.

Toplumsal düzenin egemenleri,
sömürücü iktidarlarını koruyabilmek
için kölece bir boyun eğisi dayatıyor-
larsa ve bu dayatmanın yöntemleri-
nden biri de ölüm ise, boyun eğme-
mek için ölümü göze almak bir zo-
runluluk haline gelir. Burada ölümü
göze almak, onurlu bir yaşama bağ-
lanmak ile eşanlamdır.

Onurlu bir yaşama bağlı olma-
yanlar, düzene de kolayca boyun
eğer. Düzene başkaldıranlar ise, ölü-
mün durduramadığı bir güçle
yaşama bağlı olanlardır.

Devrimcilik bir kurtuluş kavgası
ise, bu kavganın gereklerinden biri
ölüme hayır olmaktır. Ancak ölüme
hazır olmak kavgada bir nefer olma
nın tek gereği değildir.

Kavganın bir neferi olmak için
kavganın bedelleri kadar görevlerine
de hazır olmak gerekir. Kavganın
görevlerini yerine getirebilecek nite-
likleri kazanmak gerekir.

Nazi ordularına karşı savaşta,
1942'de, bir Kızıldere komutanı as-
kerlerinden birine sorar: "Siper kaz-
mayı biliyor musun?" Cevap olum-
suzdur. Komutan bu kez "İyi nişan
alabilir misin?" diye sorar. Askerin
cevabı yine olumsuz olunca, komu-
tanın yargısı acımasız olur: "O halde
sen vatânını sevmiyorsun" der. As-
ker itiraz eder "Hayır, ben uğruna
ölecek kadar seviyorum vatânımı."

Komutanın cevabı, savaş gerçe-
ğinin yalın bir ifadesidir: "Tamam
ölebilirsin, ama zafer kazanmak için
savaşmayı bilmek gerekir."

Evet, savaşa ölmek için değil,
yaşamak, dövmek ve zafer kazan-
mak için girilir. Ölmek, dövmek hep
zafer içindir, devrim içindir. Ama ka-
zanmak için yeri geldiğinde ölümü
de sıradanlaştırmak gerekir.

İşte bizim savaşımızda da şehit-
lerimizin bizlere öğrettiği gerçek bu-
dur. Bizlere bıraktıkları miras da...

Onlar bizlere ölmesini bilmek ka-
dar, savaşmayı da öğreterek şehit
düştiler. Görev ve sorumluluğu, yol-
daşlık bağının ne demek olduğunu,
fedakarlığı, mütevazılığı ve ölümü
güzelleştirmeyi öğreterek...

Şan olsun Partiye Şan olsun Cepheye

DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'nin kuruluşu Devrimci Halk Güçleri tarafından gerçekleştirilen çeşitli eylemlerle her gün bir başka şehirde, bir başka semtte kamuoyuna duyuruluyor. Bu tarihsel adım giderek ülkenin her köşesine ulaşılıyor. DHKP-C'yi selamlayan eylemler kimi yerde şehitlere verilen kavgaya dönüştü, kimi yerde ise Kürt halkına yönelik baskıların protesto eylemleriyle bütünleşiyor. Parti-Cepheyi selamlayan eylemlerin hepsinde partinin, cephenin yaratılmasında büyük payı olan DHKP-C Genel Sekreteri Dursun Karataş da var. Çünkü DHKP-C önderliğiyle, kitleleriyle bütünleşmiş, Türkiye halklarına umut olmuş bir parti ve Devrimci Halk Güçleri bunun bilinciyle kavgaya sarılıyorlar, yani umut olmanın ve kavganın öncüsü olmanın bilinciyle...

GÖSTERİLERDE PATLAYAN
MOLOTOFLAR KAVGANIN
ATEŞİNİ KÖRÜKLÜYÖR
Devrimci Halk Güçleri yazılarlaarla,

Almanya'da "Dursun Karataş İçin Özgürlük" yürüyüşü yapıldı

Berlin'de 18 Ekim'de RAF Üyesi İrmgard Möller ve Dursun Karataş ile tüm siyasi tutukluların serbest bırakılmasını talep eden bir yürüyüş yapıldı. Bir Alman otomob grubunun düzenlediği yürüyüş yaklaşık 500 kişi katıldı. Yürüyüşte Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi/Berlin Devrimci Halk Güçleri de Almanca "Dursun Karataş'a Özgürlük" pankartı, parti ve cephe bayraklarıyla yer aldılar. Yürüyüş boyunca araba hoparörlerinden "Bize Ölüm Yok ve Cesaref parçaları çalındı. Kortej Türk Konsolosluğunun önünden geçerken Türkiye ve Almanca fasizme karşı öfkeli dile getiren sloganlar atıldı. Fransız Konsolosluğunun önüne gelindiğinde ise bütün kitle Almanca "Fransa Ellerini Dursun Karataş'tan Çek" sloganını hep bir ağızdan haykırdı.

21 Ekim 1994, Güngören-İSTANBUL

pankartlarla eylemlerine devam ederlerken bu haftaki gösterilerin adı düğün silahı ve molotof kokteyli gösteriler oluyordu. İstanbul'da 10'a yakın yerde yapılan gösterilerde Devrimci Halk Güçleri kavganın ateşini körüklediler.

Sanayi Mahallesi Şirintepe'de, Gebze'de E-5 yolu üzerinde, Dii İşkesi'nde, Danca'da, Güzeltepe'de, Levant Etiler girişinde, Küçükarmutlu'da birbiri ardına pallyayan molotof kokteylleri gecenin karanlığını aydınlatırken, Devrimci Halk Kurtuluş Partisini, Devrimci Halk Kurtuluş Cephesini selamladı.

17 Ekim'de akşam saatlerinde E-5 karayolu kesildi. Devrimci Halk Güçleri Gebze'de Horoz Nakliyat'ın önünde yolu her iki taraftan molotof kokteylleriyle keserek gösteri yaptılar. Trafikte kapatılan yola asılan parti ve cephe bayrakları gösteriden sonra şehirlerarası yoldan geçen onlarca aracı karşıladı. Sanayi Mahallesi Şirintepe'deki gösteri ise 18 Ekim'de saat 18.30'da yapıldı. Stoganları haykırırken molotoflarla

yol trafiğe kapatıldı ve üzerinde "Yaşasın Partimiz DHKP-C, Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş" yazan bir pankart asıldı. Aynı saatlerde Levant-Etiler girişinde kesilmiş ve yapılan gösteriden sonra üzerinde "Kurtuluşun Yolu DHKP-C'nin Yoludur-Devrimci Halk Güçleri" yazan bir pankart asılmıştır. Kurtuluşun yolunu gösteren pankartlar daha sonraki günlerde de asılmaya devam etti. Tıpkı Çarşamba akşamı her iki taraftan molotof kokteylleriyle trafiğin kesildiği Armutlu Köprüsü'nde olduğu gibi.

18 Ekim gecesi Gebze ve çevresi yine alevlerle aydınlandı. Dii İşkesi, Danca ve Güzeltepe'de ateşlerle kesilen yollar ve "Yaşasın DHKP'miz, Yaşasın DHKP'miz" sloganları ve pankartları ile bir kez daha partimizi ve cephemizi selamladı Devrimci Halk Güçleri...

PARTİ VE CEPHENİN COŞKUSU
BÜYÜKREN EYLEMLER
SÜRÜYÖRÜDÜ...

Mahallelerde yapılan gösteriler sürerken, bankalara yönelik molotoflama eylemleri, yazılar ve pankartlar da devam etti.

Şişli Hüriyet Mahallesi'ndeki İş Bankası'nı molotofkokteylleriyle tahrip eden Devrimci Halk Güçleri eylemi gerçekleştirdikleri 14 Ekim gecesi saat 22.00'den sonra merkez büromuzdaki telexsekretere şu notu bıraktılar: "Önderimiz, Partimizi, Cephemizi Selamlıyoruz! Yaşasın DHKP-C, Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş!". Eylem sırasında Devrimci Halk Güçleri bir de gösteri yaptılar.

15 Ekim sabahı Parseller Fincınlar Caddesi'ne "Selam Olsun Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi'ne, Selam Olsun Parti Genel Sekreteri Dursun Karataş'a-Devrimci Halk Güçleri" yazan bomba sü-

sü verilmiş bir pankart asıldı. Asılan pankart bomba uzmanlarının geldiği saat 10.30'a yerinde kaldı. İstanbul'da asılan pankartların ve yazılamaların yanı sıra Parti-Cephe bildiri ve Bahçelievler, Soğanlı, Basın Sitesi, Camlık Caddesi gibi bölgelerin de içinde olduğu birçok yerde yaygın olarak dağıtıldı. Parti-Cephe bildirilerinin ayrıca 100 civarında kahvede de yaygın olarak dağıtıldığı öğrenildi.

Malatya'da da son bir hafta içinde değişik mahallelerde partiyi, önderliği ve şehitleri selamlayan yazılamalar yapıldı. Kernek ve Beydağı mahallelerine "Partiye ve Öndere Selam, Yaşasın DHKP-C" yazılamaları yapılırken, Cemal Gürsel, Zaviye ve Ataköy mahallelerine de "Yaşasın Önderimiz Dursun Karataş, Yaşasın DHKP-C,

15 Ekim 1994, Unkapanı-İSTANBUL

Devrimci Halk Güçleri yazılarla,

Antakya'da ise yazılamalar 18, 19 ve 20 Ekim günlerinde sürdü. İlk olarak partiyi selamlayan 13 ayrı yazılama Samandağ bölgesinde yapıldı. Ardından 19 Ekim'de Harbiye'de "DHKP Önderliğinde Devrime Yürüyoruz", "Önderimize Kalkan Elleri Kıracağız" ihenki yazılamalar yapıldı. Aynı gün yazılamaların yapıldığı bir diğer yer ise Kuzeytepe köyüydü. 20 Ekim'de ise Devrimci Halk Güçlerinin yapıtları yazılamalar Küçükdayan'daydı ve "Devrimci Halk Kurtuluş Cephesini ve Parti Genel Sekreteri Dursun Karataş'ı Selamlıyoruz" diye haykırıyordu.

Adana'da ise partiyi ve cepheyi selamlayan, şehitlerimizi bir kez daha anan yazılamaları yapanlar DEV-GENÇ'liler oldu. DEV-GENÇ 20 Ekim'de Çukurova Üniversitesi'nin çeşitli bölümlerinde "Yaşasın Partimiz DHKP", "Şehitlerimiz Devrime Yürüyoruz", "Kahrolsun Fasizm Yaşasın Mücadelemiz" vb. yazılama yaptı.

Dergimiz yayına hazırladığı yazıda eylem haberleri gelmeye devam ediyordu.

DURSUN KARATAŞ'A
CEZAEVLERİNDEN DESTEKLER
DEVAM EDİYOR

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın tutsaklığı sürerken ülkede de çeşitli cezaevlerinden önderliği sahiplenerek girişimler, devrimci dayanışmanın anlamlı ve güzel örnekleri sergilenmeye devam ediyor.

KAYSERİ ÖZEL TİP CEZAEVİNDEN ORTAK ÇAĞRI: "...HALKIN EVLATLARINA SAHİP ÇIKMAK BİR SORUMLULUKTUR"

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın Fransız emperyalistleri tarafından tut-sak alınması Kayseri Özel Tıp Cezae-vi'ndeki DHKP-C, TKP-ML, PKK ve TKP-ML/TKKO tutsakları tarafından protesto edildi. Tutsaklar tarafından 19 Ekim'de yapıla- n açıklamada ayrıca DHKP Genel Sek- reteri Dursun Karataş için "Dursun Karataş, yıllarca cezaevlerinde işkenceye, zulme karşı slyış orur ve kitleğe sahip çıkarak, direnişi, inancı ve savaşçılığı ile Türkiye halklarına örnek olmuş yğit bir devrimcidir." deniyordu. Yapılan ortak açıklamada tut-saklar emperyalist saldırganlığı vurgulaya- rak, tüm karınuoyuna şu çağrını yaptılar:

"Çağımızda emperyalizm, ezilen halkları ve ulusları gelişen mücadelesini bastırmak, yok etmek için türlü saldı- n yöntemlerine başvurmakta ve bu saldırılarında olabildi- nce pervasızlaşmaktadır. Bu saldırıların önemli bir parçasını da, devrimcilerin, dev- rimci önderlerin tutuklanması ve katledilmesi oluşturmaktadır. Emperyalizmin bu sal- dırgan politikalarına karşı, halkların ve ulus- ların kurtuluşu için can bedeli mücadele ve- ren halkın bu devrimci evlatlarına sahip çı- mak onur ve sorumluluktur."

OSMANİYE CEZAEVİNDE ÖNDERLİK İÇİN AÇILIK GREVİ

DHKP Genel Sekreteri Dursun Kara- taş'a özgürlük kampanyası çerçevesinde yurtdinde ve dışında bir çok eylemlilikler gerçekleştirilken, Adana'nın Osmaniye il- cesindeki Devrimci Sol tutsağı Hülya Öz- can ile adli tutuklu Mihdat Çelik bu kampan- yalara destek vermek amacıyla 9 Ekim'de adlık grevine başladılar.

Açlık grevinin 5. gününde ise cezaevi idaresi 10'ar günlük hücre cezası vererek, saldırgan yüzünü ortaya koydu. Bunun üze- rine adlık grevi sürtesize çevirilken, Hülya Özcan ve Mihdat Çelik, bir açıklama yaptılar. Açıklamada "Halk kurtuluş savaşımızın önderi Dursun Karataş'ın tutsak alınmasını protesto için süresiz açlık grevine başliyo-ruz" denirlirken, cezaevi idaresinin tavı- nı protesto edili.

ÖNDER YOLDAŞIMIZ DURSUN KARATAŞ'A ÖZGÜRLÜK

Bir kez daha önderimizin tutsaklığını yaşıyoruz. Onu tutsak eden bu kez Fransız emperyalizmi. Ve onun tutsaklığını ellerini ovuşturup, sevinç çiğlikları atarak kutlayanlar da var mutlaka...

Ama dost da, düşman da, tüm dünya halkları da ailemizin eşi görmeliş bir kararlılıkla önderliğini sahiplenişinin tanıklığını yaşıyor bugün.

Çünkü o, işçisiyle, köylüsüyle, öğrencisiyle, emekçi halklarımızın bilincinde başkaldırının tohumları olmuştur...

O, yoksul bir Arap çocuğunun gülen gözlerinde "Bırtıh, Biddem, nehdiak ya Dursun Karataş" (Canımız, kanımız Dursun Karataş'a feda olsun) sesleni- şiyile yarımların güvencesidir.

O, bir Kürt kadınının acılarında "Biji Reberi ya Xalo Me" haykışıyla kur- tuluşun müjdesidir.

Bütün halklarla birlikte Parti-Cephe coşkusunu yaşayan Devrimci Sol ailesi- nin dağlara taşlara kazdığı "Cesaret, Direniş, Savaş-Yaşasın Önderimiz Dur- sun Karataş" giarıyla düşmana duyulan öfkenin, mücadeleye olan sarıslmaz bağlılığımızın ve kararlılığımızın ifadesi olmuştur.

Önderimizi, biricik yoldaşımızı, başkomutanımızı tutsak edenler defalarca Söylediğimiz gibi öfkemizi snamamaldırlar.

Onun tartışılmaz ve tarihsel önderliğiyle birlikte bugünlere geldik ve bundan sonra da onunla yürüyeceğiz. Kimsenin bundan kuşkusuz olmasın...

YAŞASIN ÖNDERLİĞİYLE BÜTÜNLEŞMİŞ DEVRİMCİ SOL!

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

YAŞASIN DHKP-C!

ÖNDERE SELAM-SAVAŞA DEVAM!

MALATYA CEZAEVİ DEVRİMCİ SOL TUTSAKLARI

Partimize ve önderliğimize...

ELAZIĞ TÖDEF:

"PARTİYİ VE ÖNDERLİĞİ DEVRİMCİ COŞKUMUZLA SELAMLİYORUZ"

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm kavgamızda yeni bir süreç girdik. Bu ülkenin topraklarında vatani için, halkı için her türlü bedeli ödemeyi göze alanların kanlarıyla, canlarıyla ve alınterleriyle yazdıkları tarihimize yeni bir sayfa daha aç- tık. Selam Olsun Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'ne, Selam Olsun Devrimci Halk Kurtuluş Cephesine, Selam Olsun Halk Kurtuluş Savaşının önderi Dursun Karataş'a...

Bu gün yüreğimiz daha bir coşkuyla ve yenilmez bir güçle atıyor. Yıllardır yenilgilerle, zaferlerle özlemlerle ve sevinçle- rimizle kucaklamayı beklediğimiz partimiz DHKP-C'ye kavuş- tuk. THKP-C'den devraldığımız, Devrimci Sol ile yükselttiği- miz şanlı bayrağımızı DHKP-C ile daha da yükselteceğimize, Türkiye'nin dört bir tarafından dalgalandıracağımıza, bugün- lere gelmemizi sağlayan şehitlerimize verdiğimiz sözü yerine getireceğimize devrimci kararlılığımızla and içeriz.

Partimizi ve önderimizi selamlıyor, kurtuluşa kadar savaş- ıyoruz.

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!
ÖNDERE SELAM SAVAŞA DEVAM!

AYÖ-DER'Lİ ÖĞRENCİLER "ÖNDERLER HALKINDAN KOPARILMAZ"

özlemi umuda, umudu direnişe, direnişi zafere dönüştüre- lim. Gün kafalarımızdaki küçük dünyaları yıkmak gündür, gün mücadele gündür. Gün, örgütlenme gündür. Bugün Türkiye halklarının umudu DHKP-C saflarında savaşa katılma gündür. Halkımızın yeri bu ülkenin bağımsızlığı, özgürlüğü için savaşıların yanidir. Güzel ve özgür yarımlar gücünü halktan ve halklığundan alan DHKP-C önderliğinde Türkiye emekçi halklarınn ellerinde şekillenecektir.

Bugün oligarşi kendine karşı en büyük güç olarak gördü- ğü devrimci harekete ve önderliğimize tüm gücüyle saldır- maktadır. Hemen her fırsatta tekrarladıkları bitirdik, yok ettik demagogilerine önderliğimizin tutsak edilmesinden sonra da dört elle sarıldılar. Fakat yalanları kısa bir süre sonra ortaya çıktı.

Önderimiz, komutanımız, öğretmenimiz, yoldaşımız Dur- sun Karataş'ın tutsaklığı onu halkının kurtuluş mücadelesin- den kopartamaz, kopartamadı da.

Bizler AYO-DER'li öğrenciler olarak emperyalist Fransa'yi

uyarıyoruz! Bugüne kadar hiçbir güç önderliği halkından ko- partamadı. Ve her saldırı gerekli yanıtı aldı. Siz de başara- mayacaksınız.

DURSUN KARATAŞ DERHAL

SERBEST BIRAKILMALIDIR!

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

TRABZON DEVRİMCİ HALK GÜÇLERİ "PARTİMİZİN VE ÖNDERLİĞİMİZİN YOL GÖSTERİCİLİĞİYLE ÇEKECEĞİMİZ ZAFER HALAYLARI BİZE UZAK DEĞİLDİR..."

Selam olsun Türkiye halklarının önderine.

Selam olsun yolumuzu aydınlatacak, şehitlerimize zaferi muştılayacak Devrimci Halk Kurtuluş Partisi'ne.

Selam olsun Türkiye halklarına.

Yıllardır sokaklarda, fabrikalarda, okullarda, dağlarda emeğin bayrağını yükseltenler, zindanlarda destanlar yaratan- lar, illillerle ölüme götlenler, cesareti, direnişi, diğediş müca- deleyi öğreten, önderliğiyle bütünleşmiş devrimci harekettir.

Sömürüye, haksızlığa, işkenceye, zorbalığa asla boyun eğ- meyerek, dünya devrim tarihine adını alın teri, cesaret, özveriyle yazdın; yine önderliğiyle bütünleşmiş devrimci hareketir.

Bugün önderliğimizi tutsak edenler, dönüp tarihimize bak- maldır. Ve savaşın kumaylığını, komutanlığını yapan önde- rimizin bize öğrettiği savaş kültürümüzden, direnişimizden, öfkemizden korkmaldır.

Bugün DHKP-C'yle daha güçlüyüz. Emperyalizme ve oli- garşiye en ağır tokatı indirecek, onu yerle bir edecek, parti- mizin ve önderliğimizin yol göstericiliğiyle, çekeceğimiz zafer haleyaları bize uzak değildir.

Geçmişten bu yana yaşadığımız her olumsuzlukta, ege- menlerin zafer çiğliklarını kursaklarında bıraktık. Onların her öldürdük deyişinde biz daha da güçlendik, her bitirdik deyi- şinde orak-çekiçli bayrağımızı daha da yükselttik.

Bugün DHKP-C'yle türkülümüzü daha güylü söylüyor, ho- ronlarımızı daha hızlı tepiyoruz. Halkın umudunu, kavgayı daha da büyütüyoruz. Son sözü biz söyleyeceğiz ve dünyayı bir kez de Türkiye'den sarısaacağız.

YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN KARATAŞ!

PARTİYE-CEPHEYE SELAM, SAVAŞA DEVAM!

OLIGARŞİ VE EMPERYALİZM KANLA YAZILAN

TARİHİMİZDEN KORKMALIDIR!

UMUDUN ADI DHKP-C!

ÖNDERİMİZ YOLUMUZU AYDINLATMAYA DEVAM EDİYOR

Bundan dört-beş yıl önce oligarşinin bizlere karşı yıllardır uyguladığı baskı, sindirme, depolitizasyon politikalarının yarattığı, hak aramayan, kapıkulu, rüş- vetçi, onursuz kimliği yırtıp atarak hakkını arayan, boyun eğmeyen onurlu bir kimliği önderliğimizden aldığımız mücadele ruhıyla kazandı.

"Hak Verilmez Alınır", "Sendikal Haklarımızı Söke Söke Alırız", "Me- muruz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarımızı birçok hastanede grev silahımız- la bütünleştirerek haykırdık. Gücümüzü kabul ettirip, sendikal mevzilerimizi önderimizin gösterdiği yoldan ilerleyerek kazandı. Önderliğimizden aldığımız perspektifle, Zonguldak maden işçilerinin yürüyüşünde, belediye işçilerinin grevlerinde, 3 Ocak genel direnişinin içerisinde işçi sınıfıyla birlikte omuz omu- za olduk. Şırnak'ta, Lice'de Kürt halkının yanında olduk. Emperyalizmin Irak halkına açtığı haksız savaşın karşısında olduk. Evet sağlık emekçileri olarak mücadele tarihimize önderimiz hep yanımdaydı, bizimleledi.

Bugün Fransız emperyalizmi önderimiz Dursun Karataş'ı tutsak ederek onu bizlerden, mücadelemizden koparacağını sanıyor ama yanılıyor. Onun bedeli Fransa zindanlarında olsa da uzlaşılmaz mücadele ruhu, düşünceleri bizimledir, yüreğimizde, beynimizde, kanımızdadır. Bugüne kadar hiçbir güç onu bizden ayırmayı başaramadı, bundan sonra da başaramayacaktır.

Fransa emperyalizmi önderimiz Dursun Karataş' ı şartsız ve derhal serbest bı- rakmalıdır. Şunu iyi bilmelidirler ki onu tutsak etmek, emekçilere karşı işlenmiş ağır bir suçtur.

Önderimizin özgürlüğü için hiçbir bedelden çekinmeyeceğiz.

SAĞLIK EMEKÇİSİYİZ, HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ!

DEVRİMCİ MÜCADELEDE SAĞLIK EMEKÇİLERİ

Polis Lütfiye Kaçar ve Kenan Bilgili'yi kaybetme çabasında Neredeler biliyoruz... Açıklayın!

Polis 'kayıp'lara yetilerini eklemek istiyor. Lütfiye Kaçarın ve Kenan Bilgili'nin elimde olduğunu bu yüzden gizliyor. İşkencelerinizle bir yere varamadığınız gibi "kayıp"larla da bir yere varamayacaksınız. Siz kaybettikçe biz çoğalacağız. "Kayıpların peşini bırakmayacağız."

LÜTFİYE KAÇAR

"Evladımın akıbetini öğrenmek istiyorum. TC hükümetinin yasaları çalışmıyor mu? Gayret-tepeye gittim, netice alamadım. Eğer bu devlet bu kadar acizse vay bu memleketin haline."

Bu sözler yaklaşık 15 gündür kendisinden haber alınamayan Lütfiye Kaçar'ın babasına ait. Tipki dün, gözaltında olan evlatları, eşleri, kardeşleri için siyasi subeye giden ailelere verilen yanıt Lütfiye Kaçar'ın babasına da verildi. "Bizde böyle biri yok". Bu, gözaltında kaybetmenin bir aşamasıdır işkenceciler için. Lütfiye Kaçar'ı İstanbul'da gözaltına alanlar şimdi bunu inkar ediyorlar. Tipki daha önce İstanbul işkencehanelerinde "kayıp" ettikleri 19 devrimci gibi.

Konuyla ilişkin olarak Haklar ve Özgürlükler Platformu adına Latif Tiftikçi 15 Ekim'de Sosyalist İktidar Partisi Beyoğlu İlçe Örgütü'nde bir basın toplantısı yaptı. "Böylesi bir kaybetme olayı karşısında kamuyuunu bir kez daha insanlık onurunu sa-

hiplenmeye çağırıyoruz" denilen basın açıklamasında ayrıca şunlar dile getirildi: "Bizler Lütfiye Kaçar'ın polisin elinde olduğunu biliyoruz. Kayıpları, katliamları halkımıza kanıksatacağını sananlar yanılıyorlar. Buna izin veremeyceğiz. Yaşanan onca 'kayıptan' sonra Lütfiye Kaçar'ın hayatından endişe ediyoruz. Susmamalıyız, sesimizi çoğaltmalıyız."

Basın toplantısında Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Zeynep Fırat, "Avukatlar olarak savcılığa başvurduk, cevap alamadık. Terörle Mücadeleyle başvurduk, belge verdik ancak cevap vermediler, bilgi vermiyorlar. Tek başına alınan herkesin kaybolması tehlikesi var. Lütfiye Kaçar da İstanbul Emniyeti'nde son birkaç yıldır kaybedilen yirminci kişi yapılmak isteniyor" dedi.

"Lütfiye Kaçar elimizde" diyerek gazetemizi iki gün üst üste telefonla arayan Yılmaz adlı psikopat işkenceci, "Onu yakında paket halinde bir yerde bulursunuz" diyor. Ancak bu ve bununla çalışan işkenceciler ailesine ve avukatlarına "Lütfiye burada" deme cesaretini dahi göstermiyorlar, kaçıyorlar. Kaybetmeye çalışıyorlar.

Kenan Bilgiliyi Subede Gören Tanıklar Var
Lütfiye Kaçar'la aynı günlerde Kenan Bilgili de Ankara Emniyeti'nde gözaltında "kaybedilmek" isteniyor.

12 Eylül günü gözaltına alınan ve 10 Ekim tarihine kadar Ankara Emniyeti Terörle Mücadele Şubesi'nde kalan Av. Murat Demir, Özdemir Akdemir, Ayşe Nur İkiz, Ercan Aktürk, Müjdat Yılmaz, Emine Yılmaz, Salman Mazi, Talat Abay, M.Cavit Nacitarhan ve Bülent Kat şubede bulundukları sürede Kenan Bilgili'nin kendisini tanıtarak "Beni kaybetmek istiyorlar. Mahkemeye bile çıkarmadılar." diye bağırıldığını belirttiler.

Su anda Ankara Merkez Kapatı Cezaevi'nde bulunan tutuklu Kenan Bilgili'nin emniyette olduğunu tanımları olduğunu belirttiler. "Kenan Bilgili'nin yaşamından endişe ediyor ve gözaltında kaybedilmesini için tüm kamuyuunu duyurularına çağırıyoruz." dediler.

"Sadece Öfkemizi Çoğaltıyoruz"
BEM-SEN Genel Merkezi'nde Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından 18 Ekim günü yapılan açıklamada bir süredir gözaltında olan ve varlığını emniyetin ve savcılığın kabul etmediği Lütfiye Kaçar ile ilgili bir basın açıklaması yapıldı. Son süreçte gözaltılar, katliamlar ve gözaltında "kayıpların" arttığına dikkat çeken platform, Lütfiye

Kaçar'ın da "kayıplar" zincirine eklenmek istendiğini belirtti.

TIYAD'I aileler, Haklar ve Özgürlükler Bülteni, Bem-Sen, Sağlık-Sen, Ortaköy Kültür Merkezi, Mücadele gazetesi, İşçi Hareketi gazetesi, Yoksul Halkın Gücü gazetesi ve Halkın Hukuk Bürosu'nun katılımıyla oluşturulan platform, "Emekçilere verebilecek bir vaadin bile olmadığı, rüşvetin, yolsuzluğun, ahlaksızlığın en içgrec şekilde boyutlandığı bir düzende siyasi iktidarın tek çaresi kalıyor. Saldırmak... Emekçilere saldırmak, işten atılanlara saldırmak, sendika isteyen memurlara saldırmak, insanlık onurunu korumak isteyen tutuklulara saldırmak, baskıdan, sömürden uzak yaşamak için mücadeleye veren halklara, devrimcilere saldırmak" diyerek, baskılar karşısında geri adım atmayacaklarını belirttiler ve tüm kamuyuunu duyurularına çağırıldılar.

Duyarlı Olmaya, Örgütülü Olmaya Çağın
Açıklamaya katılan Sultanaltı'nda katledilen İbş Demir'in ağabeyi duyularını şu şekilde dile getirdi: "Ben acımı, öfkemi İbş'in ağabeyi olarak dile getirmek istiyorum. İnsanlar sokaklarda, evlerde katlediliyor-

lar. Su yaşamın dışında güzel, özgür bir yaşam olduğunu anlatmaya çalışan, halkı bunun için mücadele etmeye çağırın öncü insanları katlediyorlar. Bunları hesabı sorulacaktır. Bunu halkımız yapacaktır. Tepkilerini, örgütü olarak daha güçlü dile getirebilirler. Halkımız örgütülü olmaya, duyarlı olmaya çağırıyorum. Ve buradan bu ülkenin yöneticilerine sesleniyorum, dökülen kanı kanda boğulacaksınız."

Daha sonra son günlerdeki katliamlarla ilgili konuşan TIYAD'I analardan Müşerref Pekkanlı "Korkacağımızı sanıyorlarsa yanılıyorlar. Sadece öfkemizi çoğaltıyoruz. Belki benim oğlum şehit olabilir. Ama üç tohumum var. Onlardan sonra da onların evlatları olacak. Anlara sesleniyorum, bizim fazla evladımız yok. Onları bu devletin köpeklerine ezdimiyelim." diyerek öfkelerini dile getirdi.

Avukat Zeynep Fırat ise, son 10-15 günde gözaltı sayısının 200'e ulaştığını belirterek "Su güne kadarki gözaltında kayıp sayısı 19'dur. Mükemlimiz Lütfiye Kaçar 20. yapılmak isteniyor," dedi ve halk üzerindeki baskıların had safhaya ulaştığını belirterek, devlet terörünün halkı susturamayacağını vurguladı.

Ankara Emniyeti'nde "işkenceyi gizleme" komedisi

Ankara'da 14 Ekim günü Ekin Sanat Merkezi çalışanı ve Grup Ekin üyesi Aylin Ürkmez ve Özgür-Der üyesi Aylin Ürkmez ve Özgür-Der üyesi Aylin Ürkmez ile AYÖ-DEİRİ İlay Özçelik Uluştur'den dolmuşları tartaklanarak indirildikten sonra gözaltına alındılar. 16 Ekim'de bir basın açıklaması yapan Ortaköy Kültür Merkezi çalışanları gözaltıları protesto ettiler.

20 Ekim günü Ankara Haklar ve Özgürlükler Platformu'nun yaptığı basın açıklamasında bu kişilerin gözaltında yaşadıkları kamuyuuna aktarıldı. Gözaltına alınarak, DAL'da işkence yapılarak ifade vermeye zorlandıklarını, daha sonra ise Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komisyonu'ndan bir heyetin Ankara Emniyeti'ne gelmesi üzerine, Adli Tıpba götürülme baha-

nesiyle aynı karakollara götürüldüklerini anlattılar.

Aylin Ürkmez, Sonay Kahraman ve İlay Özçelik konuşmalarının devamında 17 Ekim günü DGM Savcılığı'na ifadeleri alındıktan sonra Avrupa'dan gelen heyetle karşılaştıklarını, heyete bilgi vermemeleri doğrultusunda tehdit edildiklerini, ama tehditlere rağmen heyetle görüşmeleri sırasında işkence gördüklerini, avukatlarıyla görüşülmediklerini ve heyetten kaçınıldıklarını açıkladıklarını belirttiler. Ayrıca Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından yapılan açıklamada Kenan Bilgili adlı kişinin de gözaltında olduğu halde Ankara Emniyeti'ne kabul edilmediği, gözaltından bırakıldığını buna tanık olduğu belirtildi.

Güler Ceylan'ın anmasında tutuklama

İstanbul Sultanaltı'nda 8 Ekim'de polis tarafından katledilen Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi savaşçılarından Güler Ceylan'ın anmasında gözaltına alınan 15 kişiden 6 kişi tutuklandı. Annaya giderken kafalarına silah dayanarak gözaltına alınan ve aralarında muhabirimiz Murat Kuyumcu, Yoksul Halkın Gücü muhabirlerinden Barış Yarkadaş ve TIYAD üyesi Doğan Çelik'in de bulunduğu 15 kişi önce Yüzüyl Karakolu'na götürüldüler. Burada polisin korkusunu ve kinini kustugu hareket ve kaba dayaktan sonra hücreye atıldılar. Gözaltındakiler polislerden su ve şeker isteyerek açık grevinde olduklarını söylediler. Önce "Vay bir de örgütünüzün

tavrını uyguluyorsunuz." diyerek açık grevinde kamaşa çalışan polisler, daha sonra bu talebi kabul ederek su ve şeker aldılar. Gözaltının ikinci günü elektrik ve asırlı, kaba dayakla sorgulamaya başlayan polise, gözaltındakiler "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganlarıyla yanıt verdiler.

Gözaltının 4. gününde açık grevindekiler şeker almayı da bıraktılar. 6. gün, "DEV-SOL'a Büyük Darbe" sonunda sonra 19 Ekim'de İstanbul DGM'ye çıkarıldılar. Mücadele gazetesi muhabiri Murat Kuyumcu, Yoksul Halkın Gücü gazetesi muhabiri Barış Yarkadaş, Cemal Bakır, Erkan İlçili serbest bırakılarken, diğerleri tutuklandılar.

"İki üyemizin hayatlarından endişeliyiz"

İSKİ çalışanı Bem-Der Genel Başkanı ve Bem-Sen Üyesi Muray Yücel ile Fâtih Belediyesi çalışan Bem-Sen Üyesi Musa Sancak 14 Ekim günü Fatih Aksaray'da keyfi bir şekilde gözaltına alındılar.

Bem-Sen Genel Merkezi adına yapılan açıklamada "Gözaltındakiler işkence ve kayıplar sıkça gündeme geldiğinden işkence ve hayatlarından endişe ediyoruz." denilerek arkadaşlarının derhal serbest bırakılmasını istendi.

"Hiçbir darbeci hain, halkın adaletinden kaçamayacaktır"

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'nin 3 sayılı ve 14.10.1994 tarihli Haber Bülteni'ni yayınlıyoruz

HALKIMIZA

İşbirlikçi hain Ekrem AKKILIÇ, 9 Ekim 1994 günü Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçılarımız tarafından ölüme cezalandırıldı.

Ekrem AKKILIÇ, İstanbul Mahalli Birimler Topkapı Bölgesi sorumluluğunu yaparken, kontranın çocukları darbeci hainler çetesi tarafından kaçırılmıştı. Bu ırz düşmanı çeteye karşı direnme tavrı göstermesi gerekirken, bu görevini yapmayıp, kontra çocukları ile hemen işbirliğine girdi. Bildiklerini anlattı. Ondan aldıkları bilgilerin üzerine kontranın çocukları, Talat ÜNLÜ yoldaşımızı 9 Temmuz 1993 tarihinde kışırıp kaçırarak öldürdüler. Başaramayınca, kendilerine müdahale etmeyen polisleri gözleri önünde yaraladılar ve silahını alıp bölgeden uzaklaştılar. Yine Ekrem AKKILIÇ şerhisinden aldıkları bilgilerle, kontragenlilerin çocukları bu kez 14 Temmuz 1993 tarihinde Rıza GÜNEŞER yoldaşımızın gittiği kahvehaneye pusu kurdular. Ve yoldaşımızı 21 kurşunla katlettiler. Bütün bu olaylar, kontragenlilerin çocuklarının bu katliamları, Ekrem AKKILIÇ haininin verdiği bilgilerle oldu. ırz düşmanı, darbeci ihanet çetesi kendisini bırakmasından sonra yapılan sorgusunda hareketle açık olamış, bu suçlarını gizlemeye çalışmıştır. O, darbecilerle işbir-

liği yaptığını gizlemiş, hareketi yanlışlıklarla gizlemiştir. Hareketin önlem alınmasını engellemiştir.

Ekrem AKKILIÇ'ın yoldaşlarımızın yaralanması ve katledilmesinde birinci dereceden suçlu olduğu hareket tarafından açıklandı. Yine de, bunların herkes nezdinde kanıtlanması için bir süreç yaşanması gerekiyordu.

Bu süreç içinde kontragenliler, "kendinizi kanıtlamak için mutlaka bize yönelmeniz gerekmez" mantığıyla çocuklarını gözaltına aldılar. Rıza GÜNEŞER yoldaşımıza 21 kurşun sıkarak öldürdükten sonra, bu cinayeti maskeleyerek, "nasıl işlediklerini", Rıza GÜNEŞER yoldaşımızın gittiği kahvehaneye, geliş saatini istihbaratını kimden aldıklarını tek tek polise söylediler. Bu durum hareket tarafından bilinmesine rağmen, bir kez de Ekrem AKKILIÇ'ın işbirliği yaptığı darbeci hainler tarafından döşendi.

Düşmandan, işbirlikçilerden, hainlerden, ırz düşmanlarından hesap sormaya başlamamızla birlikte, işlediği suç ve hainin adaletinin kendine biçtiği ceza-yı çok iyi bilen Ekrem AKKILIÇ, bir

müddet gizlenmeye, saklanmaya çalışmıştır. Ama, tüm hain, işbirlikçi, darbeci ırz düşmanı ve yardımcılar gibi halkın adaletinden kaçamamıştır.

Bu defa da öyle olmuş, savaşçılarımız 9 Ekim 1994 tarihinde Ekrem AKKILIÇ'ı bulmuş ve hak ettiği cezayı vermişlerdir.

Yine darbeci ihanet çetesi mensubu Musa UYAR, hareketimize karşı işlediği suçların hesabını vermektan kurtulmamış, gözaltına alınıp uzun süre sorgulandıktan sonra, savaşçılarımız tarafından 13 Ekim 1994 günü cezalandırılmıştır.

Darbeden önce devrimci bile olmayan, para için her şeyini satacak kadar kişiksiz bu kontra çocuğu, darbe ihanetiyle birlikte huz "devrimci" kesilmiş, yoldaşımız Rıza GÜNEŞER'i katleden, Mücadele gazetesinde çalışan iki devrimci Zeynep ARKAN ve Savaş KARAKURUM'a pusu kurarak yaralayan katil çetesiyle beraber döşemiş, bu çetenin devrimcilere yönelik yaptığı bütün mahalle baskınlarına katılmış, kontra merkezi Devrimci Çözüm

dergisinde aktif olarak faaliyet göstermiş, evini eğitim için darbecilere açmış, bütün uyanılara rağmen hareketimize ve devrime karşı suç işleriyse devam etmiş, savaşçılarımız tarafından gözaltına alınana kadar da kontracılarla ilişkisini sürdürmüştür.

Hiçbir kontra çocuğu, hiçbir darbeci hain halkın adaletinden kaçamayacaktır. Yoldaşlarımızı kaçırpı işkence yapanları, katillerleri, bunların yapılması için düşünceler belirlenileri, karar çıkartanları, yoldaşlarımızı kursunlanıp katledilerek sevinen ırz düşmanlarını, yoldaşlarımızın katledilmesiyle ilgili bildiri yazıp dağıtanları, bu karşı-devrimci faaliyete her ne şekilde olursa olsun yardımcı olanları, dünyanın neresine giderlerse gitsinler, hangi kişi ve kurumun kucaklarına oturlarsa otursunlar, hangi "çağdaş" avukatın savunmasına sığınarlarsa sagsinsinler, hangi ülkede, hangi örgütlerle yalan-dolan, ağılaya sızlaya yalvarırlarsa yalvarırlar, "Çinin Ceza ve Tevkiyat Müdürleri, darbeci artıkları kurumak için hangi karamameyi çıkartırlarsa çıkartsınlar, tek tek bulacak, hak ettiği cezaya çarptıracağız.

HİÇBİR İŞBİRLİKÇİ-HAIN CEZASIZ KALMADI, KALMAYACAK!
YAŞASIN HALKIN ADALETİ

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ CEPHESİ

Yüksel Babacan yoldaşımız şehit düştü! Şehitlerimiz mücadele andımızdır

Yüksel Babacan yoldaşımızı kaybettik. Yoldaşımız bir halk düşmanının açtığı ateş sonucu şehit düştü.

Bugüne kadar halka düşman olanlar bize de düşman oldular. Halklarımızın kurtuluş mücadelesinde bu yüzden birçok şehit verdik. Karşı-devrimcilerin kalleşliği ve alçaklığı yüzlerce yoldaşımızı yanımızdan aldı. Tüm şehit yoldaşlarımız halklarımızın özgürlüğünü, devrimci ahlakı ve değerlerimizi korumak için canlarını verdiler. Yüksel yoldaşımız da bu değerlerimize olan duyarlılığı nedeniyle şehit düştü.

Onu katleden kimliği, yeri, yurdu tarafımızdan bilinen Kız Mehmet lakaplı, soysuzun biridir. Basına yansıtılmak istenen dedikoduların aksine yoldaşımızın katledilmesinin herhangi bir para olayıyla kesinlikle bir ilgisi yoktur. Polisin ve bazı çevrelerin olayın özünü karartmak çabaları sadece suçlunun ve çıkar çevresinin kendilerini kurtarma çabasıdır.

Yoldaşımız Yüksel Babacan'ın katledilmesi şu şekilde meydana gelmiştir. Ortada hiçbir neden yokken ve kendisiyle direkt muhatap olunmadığı halde bir ziyaret sırasında Kız Mehmet diye tabir edilen alçak, yoldaşlarımıza ve örgütümüzü küfür etmiş ve

YÜKSEL BABACAN

ağır hakaretlerde bulunmuştur. Aslında son derece korkak ve birileri tarafından kırkırtıldığı belli olan bu tip, uyanılmayı ve yaptığı alçaklıktan anladığı dilden vazgeçirilmeyi hak etmiştir.

Yoldaşımızın şehit düştüğü gün bu şekilde tavrı alınmıştır. Ama o bu suç ile kalmayıp, hiçbir zaman yakasını bırakmayacak çok büyük bir suç daha işledi, yoldaşlarımızın arkasından silah çekip onlara ateş etti. Ve

Yüksel yoldaşımızı katletti.

Kız Mehmet, dolandırıcılık, sahtekarlık işleriyle uğraşan, aynı zamanda konfeksiyonculuk yapan bir atölye patronudur.

Bu hain şimdi devrimci katil pis bir suçludur. Suçunun karşılığını da mutlaka ödeyecektir. Yoldaşımızın kanı yerde kalmayacaktır.

Yoldaşımız Yüksel Babacan 1963 doğumlu, Erzincan, Refahiye'de doğmuş, uzun yıllardır halkımızın kurtuluş mücadelesinde emeği geçmiş, var olan tek şeyi yüreğini ve inancını Devrimci Sol saflarında, bu onurlu mücadeleye vermiş değerli bir yoldaşımızdır.

İşçi kökenli bir ailenin birkaç çocuğundan biri olduğu için, ancak ortaokulu bitirebildi. 1979'da devrimci mücadeleyle tanıştı. 1979'un Mayıs ayında yaralı olarak yakalandı ve sekiz ay yattı. Hareketle ilişkisini kurması bu döneme rastlar. 3-4 ay sonra yeniden yakalandı ve beş yıl ceza aldı. Metris, Davutpaşa ve Selimiye cezaevlerinde kaldı. 1982'de cezaevinden çıktıktan sonra 1986'ya kadar hareketle ilişkisi sağlamadı. 1986'da yeniden ilişki sağlayamadı. 1986'da yeniden ilişki kurunca, yurtdışına çıktı. Hemen hareketi buldu. Avrupa'da içinde bir an önce ülkeye dönüp, sa-

vaşma isteğiyle kendini sundu ve tam bir görev adamı olarak büyük, küçük demeden, verilen her görevi yerine getirdi.

Hiçbir düzen bağı olmayan Yüksel "Hareket benim bir parçam. Yaşam biçimimden ayrı olarak düşünmüyorum. Benim için aileme bağlılığımın çok, harekete bağlılığımın olduğunu söyleyebilirim. Ben hareketi içselleştirmek istiyorum, yaşamımdan ayrı olarak göremiyorum." derdi.

Yüksel bir süre sonra ülkeye gidecek, mücadeleye savaşçı olarak katılmak için bekleyen bir yoldaşımızdı. Mücadelemizde yaşatacağız.

YOLDAŞIMIZ YÜKSEL BABACANI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ!

YOLDAŞIMIZIN KANININ YERDE BIRAKMAYACAĞIZ!

YAŞASIN HALKLARIMIZIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!

YAŞASIN DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ CEPHESİ

DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ GÜÇLERİ-FRANSA
20.10.1994

Dersim'de insanlık dışı operasyonlar

Olgarşi, herkesin gördüğü, bildiği insanlık dışı uygulamaları bilmezden gelerek, operasyon yürütenlere cesaret vermeye devam ediyorlar.

Evleri yakılanları, köylerinden kovulanları arayıp bulduk, konuştuk. Devlet kırıları zorla boşaltıyor, halktan adeta aç alıyor.

Olgarşinin temsilcileri her şeyi bildikleri hâlde, hala "İncileyeceğiz, araştıracağız" diyerek geçiştirmeye çalıştığı insanlık dışı uygulamalar, köy yakma ve boşaltma operasyonları sürüyor. Bir savaş anında sivil halka zarar vermeme kuralına bile uymayan, ne uluslararası sözleşme hükümlerini, ne de kendi yasalarını dinleyen devlet güçleri, pervasızlıklarını, yaptıkları insanlık dışı uygulamalarını gizlemeye çalışıyorlar. Basın kuruluşlarını bölgeye sokmadıkları gibi, psikolojik savaş aygıtına gönüllü hizmet eden kimi burjuva basın kurumları aracılığıyla gerçekleri bulandırmaya çalışıyorlar. Ankara'dakiler ise "bilmiyoruz, araştıracağız" sözleri ile gizlenmesine hizmet ettikleri uygulamaların sahiplerine daha fazlası için cesaret veriyorlar.

Gördükleri tasallatı, tahvil ve işken-celer yüzünden köylerini terk eden bir çok aileleri Elazığ'da bulduk ve konuştuk.

İsmail İltmeç (Ovacık'a bağlı Mercan Köyü Muhtarı): "Operasyon sırasında köye gelen asker ve özel timler, evlerden çıkmadığımız takdirde eşyaları-

la birlikte yakacaklarını söylediler. İtiraz etmeye çalışanları hemen orada dövdüler. Sadece hayvanlarımızı ve kolay taşınabilir eşyalarımızı yanımıza alabiliç. Geriye kalan eşyaları evle birlikte yaktılar. Ayrıca köyümüz yakıldıktan sonra, Ovacık Emniyet Amirî beni karakola götürdü. Bana 'Köyü teröristler yaktı diyeceksin, asker yaktı dersin sen terör yanlısıdır demektir, ona göre düşün' diye beni tehdit etti." dedi.

Fikriye Çelik (Ovacık'ın Halıpınar Köyü'nden): "As-

kerter köye geldikçe rinde bize köyü boşaltmamız için 10 dakika süre verdiler. Sonra da evimizi eşyalarla birlikte yaktılar. Bize 'teröristlere yardım eden de teröristtir' dediler. Evinden çıkmak istermişip İtiraz edenlere dayak attılar. Komşumuz olan kadını karşı çıktı diye tekme tokat dövdüler. Benim beyime ise silah çekip 'Evden çıkmazsan vururuz' dediler. Köyde küçük yiyeceğimizi almıştık. Her şeyimizi yaktılar." dedi.

Sabiha Gencer (Hozat'ın Çelkirek Köyü'nden): "Köye asker ve özel tim geldi, bizi evlerden dışarı çıkardı, köyü terk etmezsek topluca yakacaklarını söylediler. Başlarında bulunan birisi 'Sizler olmasanız, teröristler burada barınmaz, sizin köye yakın bir yerde terörist görürsek köyünüzü bombalarız' dedi. Mecburen köyden çıktık. Bu operas-

yondan önce, 11 Ekim'de eşim İbrahim Gencer, koyunları otlatmaya gittikten sonra kayboldu. Kime sordumsa bir cevap alamadım. Onun hayatından endişe ediyorum" dedi. Sabiha Gencer taşıyabildiği bazı eşyaları ile birlikte Elazığ'a gelmiş. İmam Balu (Ovacık'ın Doludibek Köyü'nden):

"Köye gelen özel timler ve askerler, bize süre tanıyıp, bir dahaki gelişlerinde bizi köyde görürlerse her şeyi ateşe vereceklerini söylediler. Çıkan giden buradan, nereye gidiyorsanız gidin, orası bizi ilgilendirmez" dediler. Biz de taşıyabildiğimiz eşyaları ve hayvanlarımızı yanımıza alıp Elazığ'a geldik. Burada yapacağımız hiçbir şey yoktur. Getirdiğim koyunlara verilecek ot ve yem olmadıği için, koyunlarını yok pahasına satıyorum ki, küçük ihtiyaçlarını karşılayabileyim."

Ovacık'a bağlı Mollaaliler Köyü'nde, 4 Ekim günü yapılan operasyonda ev, eşyaları ve samanlıktan yakılan köyünün isimleri şunlar: Ali Mercan (6 nüfuslu), Cemâl Narin (8 nüfuslu), Haydar Narin (7 nüfuslu), Süleyman Oval (7 nüfuslu), Süleyman Sarıtaş (5 nüfuslu), İsmail Erkan (3 nüfuslu), Zeynep Biter (4 nüfuslu), Mehmet Sarıtaş (5 nüfuslu), Resul Geziç (5 nüfuslu), Rıza Biter (5 nüfuslu), Kadir Biter (3 nüfuslu), Erdoğan Biter (3 nüfuslu), Hüseyin Biter (3 nüfuslu), Fatma Sarıtaş (3 nüfuslu), Aziz Sarıtaş (3 nüfuslu). Aynı köyden evleri yakılmadan ayrılmış giden köylülerle birlikte tüm köy şu an boşalmış durumda.

Ote yandan, göçaltına alınanlar da her gün artıyor. Bölgeden sağlıklı bilgi alamıyoruz. Son olarak öğrenbildiğimiz kadariyle Ovacık'ın Gözelek Köyü'nden İsmail Şaroğlu, Hasan Şaroğlu ve Ağa Mengüş 15 Ekim günü göçaltına alındılar. Bu kişilerden şimdye kadar herhangi bir haber alınmadı.

Sarıgazi'de yürüyüş, İzmir'de açlık grevi, Berlin, Londra ve Atina'da protesto gösterileri...

Tepkiler büyüyor

İstanbul - Sarıgazi'de Yürüyüş

13 Ekim'den itibaren Sarıgazi SHP belde teşkilatında yapılan üç günlük açlık grevinin ardından, 15 Ekim'de Dersim başta olmak üzere Kürdistan'da yapılan köy ve ev yakma uygulamalarını protesto etmek için bir yürüyüş yapıldı. Sarıgazi Meydanı'nda ana caddeyi trafikle kapatarak yapılan ve 400 kişinin katıldığı yürüyüşte "Dersim Faşizme Mezar Olacak", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüş sonunda yapılan basın açıklamasında "Bugün ormanları, köyleri yakıp boşaltan ve yargısız infazların dışında hiçbir icraatı olmayan zihniyet, tarihin çöp tenekesine gömülmeye ve kaybetmeye mahkumdur." denildi.

İzmir'de Açlık Grevi

HADEP İzmir il binasında 17 Ekim'de parti il ve ilçe yöneticileri ve duyarlı kesimler tarafından bir basın açıklaması yapılarak, Kürdistan'da uygulanan vahşetin son örneğinin Dersim'de yaşandığı vurgulandı. "Susmak suça ortak olmaktır. İşlenen bu suça ortak olmak istemeyen tüm duyarlı kesimleri bu vahşete karşı çıkmaya, seslerini yükseltmeye çağırıyoruz." denildi.

Ayrıca, il binası ile Buca ve Çiğli ilçelerinde 4 günlük kitlesel açlık grevlerinin başlatıldığı duyuruldu.

Dersim Cumhuriyet Lisesinde Protesto Forumu

Cumhuriyet Lisesi öğrencileri, 18 Ekim'de okul kantininde bir forum düzenleyerek köylerin yakılmasını ve insanların zorla göç ettirilmesini protesto ettiler. Çeşitli sloganların atıldığı forumdan sonra, okula gelen polis bazı öğrencileri göçaltına alıp bir süre tutuktan sonra serbest bıraktı.

Yurt dışısında Protesto

ALMANYA: Duisburg kentinde 15 Ekim'de yapılan yürüyüş ile Dersim'deki köy yakmalar, sürgünler ve katliamlar protesto edildi. Belediye binası önünde yapılan yürüyüş yaklaşık 250 kişi katıldı. "Kürdistan'da, Dersim'de Köy Yakma ve Katliamların Hesabını Soracağız-DHKP-C" ve "Halkınız Kazanacaktır" pankartlarının açıldığı yürüyüş Avrupa Devrimci Halk Güçleri adına bildiril okunmasıyla Berlin'deki Kreuzberg semt pazarı

girişinde 14 Ekim günü saat 18.00 sularında 30 kişinin katıldığı bir gösteri yapıldı. Kürdistan'da yapılan insanlık dışı uygulamaları protesto etmek için yapılan eylemde yüzleri kırmızı mendil ile kapalı göstericiler yolu lastik yakarak kapatıldıktan sonra, slogan atarak ve bildiri dağıtarak eylemlerini sürdürdüler. Cevrede biriken kalabalığa hitaben megafonla bildiri okunmasının ardından, eylem yerine bir pankart ve Parti-Cephe bayrakları bırakılarak sloganlarla eylem bitirildi.

Aynı semtin merkezinde ertesi gün aynı saatlerde 25 kişinin katıldığı bir gösteri daha yapıldı. Caddenin lastik yakılarak kesildiği ve slogan atılarak başlatılan eylem, halkın ilgisi yoğun oldu. Megafonla okunan metinde Kürdistan'da yapılan köy yakma ve katliamlar anlatılarak, halkımızın sahip lenilmesi istendi. Cadde kenarına bir pankart ve Parti-Cephe bayrakları bırakılarak, sloganlarla eylem bitirildi.

Berlin'de yapılan iki korsan gösteri de Berlin Devrimci Halk Güçleri tarafından gerçekleştirildi.

İNGİLTERE: Londra'daki Türkiye Büyükelçiliği önünde toplanan kalabalık bir grup, protesto gösterisi düzenledi. Gösteride "Faşizmin Katliamları,

Köy Yakmaları, Sürgünleri Dersim Halkını Yenemez" başlıklı Avrupa Devrimci Halk Güçleri açıklaması okundu. Büyükelçiliğin önüne "Dersim" Faşizme Mezar Olacak-DHKC-Devrimci Halk Güçleri" yazılı bir pankart ile DHKP bayrağı, çeşitli dövizler ve siyah çelenk bırakıldı. Gösteri sloganlar atılarak bitirildi.

YUNANİSTAN: Atina'nın merkezi meydanlarından Kalitea'da 17 Ekim'de ve Kaningsota 18 Ekim'de yapılan kitlesel gösterilere geniş katılım oldu. Ortak yapılan protesto gösterilerinde Yunan halkına hitaben yazılan ve DHKP-C, MLKP, MLSPB, TDKP ve TKP/ML Yunanistan Temsilcileri imzası ile dağıtılan bildiride Kürdistan'ın birçok bölgesinde ve Dersim'de uygulanan devlet terörü hakkında ayrıntılı açıklama yapılarak "Faşist Türkiye devletinin saldırılarını kınıyor, kamuoyunu katliamlar ve faşist saldırılar karşısında duyarlı olmaya çağırıyoruz" denildi. Gösteride sloganlar atıldı, halay çekildi. Ayrıca Yunanistan İşçi Sendikaları ile temasa geçildi.

Bu arada bir grup Türkiye devrimci ise Selanik'teki TC Konsolosluluğuna giderek, Dersim'de yaşananları protesto etti. Pankart ve bildiriler konsolosluğa bırakan göstericiler, slogan ve marşlar söyleyerek protesto eylemlerini bitirdiler.

Yunanistan'daki bu eylemlerin kamuoyunda ciddi bir yankı yarattığı ve Kürdistan'daki köy yakmalarına karşı bir bilinç geliştirdiği gözlemlendi...

Şimdi hedef Sivas köyleri

Gıda ambargosu, kısıtlamalar, tehdit ve işkence operasyonları, bombalanan ve yakılan ormanlar... Kürdistan'ın diğer köylerinde yapılanlar tek tek Sivas'ta gündemde. Hedef Alevi Türkmen ve Kürt köyleri

Operasyonlara katılan özel tim elemanları Yozgat ve Gümüşhane'nin MHP' ilerinden oluşturulmuş. Özel tim karargahı işkence merkezi durumunda.

Şimdi de sıra Sivas köylerinde... Hakları, Diyarbakır, Bingöl, Bitlis, Şırnak'tan sonra Dersim'e doğru bir hat izleyen baskılar, Sivas'ın köylerinde de her geçen gün artmaya başladı. Kürdistan'ın birçok bölgesinde kırları insansızlaştırmak için köylülerin evlerini yakan, gıda ambargosu koyan, ormanları ve ekinleri ateşe veren ve köylüleri tehdit ve işkence ile göç ettirme zorlayan devlet güçleri, benzer uygulamalarına şimdi de Sivas'ta başladı.

Özellikle demokrat, devrimci ve yurt-sever olarak bilinen Alevi Türkmen ve Kürt köyleri baskıların hedefi durumunda. Dağlarda gerilla mücadelesine karşı etkisiz kalan devlet güçleri, yine misillemesini sivil halka yapıyor. İmranlı, Kangal, Zara, Divriği, Hafif ve Yıldızeli'ne bağlı birçok köye yapılan operasyonlar sürüyor.

Özel Timin Kadrosu MHP'li

3 Ekim'den itibaren başlayan operasyonlara 7 bin asker ve özel tim elemanları katıldığı öğrenildi. Uçak ve helikopterlerin de kullanıldığı operasyonlarda, ormanların yakılması ve dağların bombalanması havadan yapılıyor.

Özel tim elemanlarının kadrosu, yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre, Yozgat ve Gümüşhane'li MHP'lilerden oluşturulmuş durumda. MHP'li özel tim elemanları, gerilla kıyafeti giyerek tek tek

köyleri dolaşıyor ve köylülerin gerillaya yaklaşımını desifre etmeye çalışıyorlar. Bu arada birçok köyde, kendilerini gerilla gibi gösterip halka özel olarak zarar verdikleri, koyunları telef ettikleri, köylülerin yiyecek ve giyeceklerini talan ettikleri öğrenildi.

MHP'li özel tim elemanları, köylerde arama, gözaltı ve işkence gibi işlerde aktif görev alıyorlar. Yıldızeli'nden Sivas'a giriş yolu üzerindeki çimento fabrikasının yanında bulunan özel tim karargahı işkence merkezi olarak kullanılıyor.

Köylere Gıda Ambargosu

Zara, Divriği ve Hafif'in tüm köyleri ile Kangal, İmranlı ve Yıldızeli'nin bir kısmı köylere gıda ambargosu uygulanıyor. Köylülerin kış için erzak altın 2-3 aylık ihtiyaçlarını toplan almalara izin verilmiyor. Bu da kış aylarında açlık anlamına geliyor. Çünkü bazı dağ köylerinde yollar 2 metreye varan kar nedeniyle üç aya yakın kapalı kalıyor. Devlet güçleri bu durumu bikkileri halde, bir hafta içinde fazla erzak alınmasına izin vermiyorlar.

Yapılan köy aramalarında ya da yol kontrollerinde fazla bulduğu yiyeceğe tümüyle keyfi biçimde el koyan özel tim elemanları, kendi ihtiyaçlarını da bu şekilde yaptıkları aramalarından karşılıyorlar.

Yiyecek kısıtlamasının yanı sıra, çeşitli yasaklar ile, köylünün yaşamı daha da sınırlanmış durumda! Örneğin, akça-

KAYNARCA'DA ŞİLAHLI PROTESTO-17 Ekim Pazartesi. E-5 karayolu Devrimci Halk Güçleri tarafından silahlarla kesilerek yol ateşe verildi. Kürdistan'da uygulanan köy yakma ve boşaltma operasyonları ve Kürt halkı üzerindeki baskılan protesto etmek için yapıldığı bildirilen eylem, "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Şimdi Partimizle Daha Güçlüyüz", "Kurtuluşu Kadar Savaş" sloganları ile bitirildi.

müstü saat 6'dan sonra köylere grip çıkmak yasak. Ormana gitmek, odun kesmek ise tümüyle yasak. Köylüler hayvanlarını otlatmak için meralara götürmemiştir. Zarahın Korkut, Derik, Tuzlagözü gibi faşist eğilimli olarak bilinen birkaç köyü silah almayı kabul etti. Aynı tür toplantı ve kampanyaların diğer ilçe muhtarları ile de yapıldığı öğrenildi.

Muhtarlara "Silah Al, Korucu Ol"

Baskısı

Zara ilçesinin Balucan nahiyesine bağlı 40 civarında köyün muhtarları, Zara daha sonra birçok köylünün silahlarını kaymakamı tarafından ilçeye çağırılarak bir toplantı düzenlendi. Toplantıda kaymakam muhtarlardan silah almaları ve muhtarların devlete bildirimlerini istedi. Bu teklif açıkça korucu olmalarını istemekti! Muhtarlar bu teklifi "devlet bizi cepheye sürmesin" diyerek reddettiler.

Kangal'daki Alevi halkın yaşadığı bir köy ile Pirhüseyn Köyü'nün de baskılar sonucu silah almayı kabul ettiği, ancak daha sonra birçok köylünün silahlarını karakola teslim ederek göç ettikleri bildirildi. Silah almayı kabul etmeyen köylüler, bu toplantılardan sonra operasyonların hedefi haline geldiler. Köylülerin silah almadığını "devlet karşıtı olmak" olarak nitelleyen devlet güçleri, yaptıkları operasyonlarda birçok kişiyi gözaltına alıp işkenceye geçiyorlar. Şimdiye kadar Zara'da 40'in üzerinde kişi gözaltına alındı, bunlardan bir kısmı tutuklandı.

Tutuklanıp Sivas ve Zara cezaevine gönderilen köylülerin yakınları, burada da faşist adli mahkumlar tarafından idarenin kışkırtması ile baskı uygulandığını, tutsakların can güvenliklerinin olmadığını

Operasyona uğrayan köylerin yakınlarındaki ormanlar da uçak ve helikopterlerden özel olarak atılan yanıcı maddelerle tutuşturuluyor. Zarahın Aşağıçamözü ve Yukarımengüzer Köyü'ne yakın ormanlar ve Karabet ormanı ile Divriği'de Yağbasan ormanları yakıldı.

Köylüler Tedirgin

Başlıca geçim kaynağı olan tarım ve hayvancılıkla uğraşmayan, kıtlık erzağını bile hazırlayamayan köylüler, gördükleri baskı ve tehdit karşısında çareyi içlere göç etmekte görüyorlar. Kış aylarında köy yollarını tutan köylüler, göç ederken bile ayrı bir baskı ve dayatmanın muhatabı oluyorlar. Göç etmek isteyen köylülere, geride kalan evlerini yıkmaları (ya da yakmaları) şartı konulmuş. Böylece köylülerin kışı atlattıktan sonra köylerine dönme umutları da yok ediliyor.

Henüz göç etmeyip geride kalanlar ise, büyük tedirginlik içinde. Özel tim ile korucu köylülerin sürekli tehditlerine maruz kalmalarının yanı sıra, bir de Sivas'ta yayın yapan ve faşist Muhsin Yazıcıoğlu'nun yakınlarının kurduğu yerel STV kanalı, Alevi Türkmen ve Kürt köylülerini hedef gösterici yayınlar yapıyor.

Devrimci Halk Kurtuluş Savaşçısı Nuran Azak'ın 40. gününde anma

Şehitleri anıları ve mücadeleleriyle yaşatmayı ilke edinen Devrimci Halk Güçleri, bu kez 3 Eylül günü Cemigazekte şehit düşen Nuran Azak'ın yanı başındaydılar. Dersim yanıp tutuşurken, halk şehitlerini sahiplenerek tavrını ve tercihini ortaya bir kez daha koydu.

Pertek'e bağlı Aşağıgürmeşe (Aşağıulbahçe) Köyü'nde Nuran'ın 40. günlük anmasına ailesi, köy halkı ve çevre köylerden gelen halk katıldı. Köyden mezarlığa doğru "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Şer Yaşıyor Devrimci Sol Savaşıyor", "İşbirlikçi Hainlerden Hesap Sorduk Soracağız" pankartları ile ve "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın 3 Eylül Direnişimiz", "Nuran Yoldaş Yaşıyor Devrimci Sol Savaşıyor", "Yaşasın Halk Kurtuluş Savaşımız", "Halkın Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla yola çıkılıp, "Cesaref" marşını söyleyerek, 100 kişilik bir topluluk ile mezarlığa gitti. Mezarı başında bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm uğruna şehit düşen tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Sloganlar atıldı ve "Bize Ölüm Yok" marşı söylendi. Halaylar çekilip şirler okunduktan sonra, anma bi-

tilirli. Mezarlıktan köye kadar yine slogan atılarak geline.

Nuran Azak 15 aylık bir süre gerillayla kaldı. Gerillaya katılmadan önceki yaşamı hakkında bilgi almak için anı ve akrabalarına karşı saygılıydı. Çocuklarıyla görüştü. Abisi bize "Nuran aile içinde çok sevilen bir insandı. Evini en küçükü olmasına rağmen, olgun ve kar-

mücadele içinde yer aldı. O inandığı dava uğruna şehit düştü" dedi. Nuran'ı

taniyan bir arkadaşı ise "Nuran sevecen, insan sevgisi dolu, komşularına ve akrabalarına karşı saygılıydı. Çocuklarıyla görüştü. Abisi bize "Nuran aile içinde çok sevilen bir insandı. Evini en küçükü olmasına rağmen, olgun ve kar-

Abdi Şekirin cenazesinde yüzbaşı olarak, faşist köpek diyerek mezar başından uzaklaştırmıştı," dedi.

DHKP halkı kendi iktid

Haksızlığın, adaletsizliğin, eşitsizliğin ve bunları kalıcı kılmak için başvurulan sınırsız bir zulmün üzerinde yükselen bir düzen asla ebedi olamaz.

İşte ülkemizde düzen tastamam böyle bir düzendir.

Böyle bir düzen kaçınılmaz olarak karşının alternatifini  rer.

İşte DHKP  yle bir partidir. Bozuk düzenin devrimi alternatifidir.

Halkın alın terini ve ürettiğini gasp ederek yaşamaya almış hiçbir asalak sömürücü sınıf, yönetimi kendiliğinden, sömürü çarkını durduracak bir alternatif devretmez. Bunun için, tek s z c kle savaşmak gerekir.

DHKP bu savaşın öncüsü, yürütücüsü, k rmaydır. Ve bu niteliyle, sağı, sol, liberal, sosyal demokrat, hangi etikette olursa olsun düzeni savunan partilerden; devrimci, sosyalist, komünist etiketli ama düzenle uzlaşan, kitleleri savaştırmayan, reformist partilerden farklıdır. Onun hedefi devrimdir. Devrim için savaşmak ve savaşmaktır.

Bu savaş soyut anlamıyla partiler arası bir savaş değıldir.

Bu savaş seçin sandığında başlayıp biten ya da devletin millarist g c yetleri halkın devrimi öncüleri arasındaki çatışmalarla sınırlı kalan-kalacak olan bir savaş hiç değıldir.

Bu savaş ülkemiz egemen sınıflarıyla ülkemiz halkları arasında bir savaştır. Ve bu savaş oligarşiyile halkımız arasında bir i idar savaşıdır. Yasal ya da illegal tüm partiler de kendilerini bu savaşa göre konumlandırmak zorundadırlar. Ara yollar, ya da kendine bu savaşın dışında tutmak sonuçta düzenin çarkına su tağır.

Tarihsel ve kaçınılmaz bir savaştır bu.

DHKP bu tarihselliğin ve kaçınılmazlığın üründür.

Tarihselliğin ve kaçınılmazlığın diğer adı devrimdir.

Bugün  lkemizin, ülkemiz halklarının gündeminde, bugünkü mevcut toplumsl düzeni tasfiye edecek bir devrim vardır.

Ülkemizin siyasal, ekonomik, kültürel, askeri tablosu bu tasfiyenin zorunluluğunun ve kaçınılmazlığının açık ve kesin anlatımıdır.

YOKLUKLAR, YOLSUZLUKLAR, KRIZLER VE ZULÜM ÜLKESİ T RKİYESİN SORUNLARININ DEVRİMDEN BAŞKA ÇÖZÜMÜ YOKTUR

Ülkemizde yaşayan, dünyası sı a k ş kleriyle sınırlı bir azınlığın dışında kalan herkesin bugünü ve yarını, günlük yaşamı ve geleceği sorunlarla kuşatılmıştır.

Mevcut düzenin k sbayıcısı burjuva basının bile gözlemeyi beşaramadı ı bir kuşatılmışlıktır bu. Günlük gazetelerin sayfalarını açan herkesi karşılayan haberlerin büyük çoğunluğu bu düzenin çirkinliklerini,  irkefleklerini anlatır okuyucuya. Sağlık sorunur ülkemiz insanı için; ulaşıım sorunur; eğitim, beslenme, i , i  güvenesi sorunur. Sendikalaı olmak, bir siyasal d   n cenin savunuculu unu yapmak sorunur bu ülke insanı için. Akşam evine bir e mek i götürmek sorunur. Trafik kazasından koleraya, i keneden i ten atılmaya ka-

dar her şey insanımızın canını, onurunu, eme ini gasp etmeye adanmıştır.

Bu ülkenin emek leri yokluk, yoksulluk içindedir. Milyonlarca insanımız "sosyal güvence"nin hiçbir biçimiyle karşılaşmamıştır bile.

Bu ülkenin dört bir yanında halkın kanı akamaktadır bugün. Kentlerinde, dağlarında halkın en y  et evlatları katledilmekte, hakkını arayan i isi, memuru,   rencisi, köylüsü; lazı, T rk  K rd ,  erkezi, Arabi, G rc s  vb. herkes copla, gözaltılarla, i kenelerle karşı karşıya kalmaktadır. Halkımız binlerle, on binlerle yerinden, yurdundan sürgün edilmekte, k yl erimiz, omanlarımız yakılmaktadır.

Düzen partilerinin hiçbiri Türkiye oligarşisinin karşı karşıya olduğu krizi a abileceek, istikrarsızlığı g zecek durumda değıldir. Bu, onların, i derlerinin yeteneklerinin yeteneksizliklerinin ötesinde, sistemin yapılması açısından mümkün değıldir.

Doğru tahliller yapmak, vaatler sıralamak, güzel,   a alı programlar yazmak, eğer bunları yaşamaya g cerecek bir  rg t l kl le b t n lenmiyorsa bir şey ifade etmez. DHKP işte bu misyonla kurulmuş, programını, hedeflerini, hayata geçirme kararlılığı ve g c yetleri ilan etmiştir. DHKP bu kararlılığı ve g c n   de tarihinden alıyor. İhanetlerden, yenilgilerden geçilerek, sinayıp sinanarak sahip olunan bir donanımın üzerine inşa edilmiştir DHKP. Türkiye halklarına "Partiyim", "İktidar alternatifiyim" derken geride böyle bir tarihe sahip olmanın, böyle bir temel üzerinde kurulmuş olmanın gücü ve güveni vardır sesinde,

Kendi dinamiyle gelişmeyen ülkemiz tekelsel burjuvazisel emperyalizmin besleyip b y t    bir kesimdir. G c s z ve bu anlamda da kendine güvensizdir, korkaktır. Bağımsız politikalar belirleyip uygulamak, hele bunun için emperyalizmle çalışmayı göze almak ona göre değıldir. Ülkemizdeki işbirlikçi egemen sınıflar açıkça kendi  ikarlarının aleyhine olan emperyalist politikalar karşısında bile "hayır" diyebilecek bir g c ken, ulusal gururdan yoksundur. Bu anlamda i te de, di ta da "politika" adına her şey, emperyalizmin dünya genelinde ve  z kde Ortadoğu'daki  ikarlarına göre belirlenmektedir.

Son birkaç on yıl içinde bu süreci iyice derinleşmiş, her şey artan bir ölçüde emperyalizmin denetim ve yönetimine sokulmuştur. Ve antik emperya-

lizm, politikalarının ülke içindeki y r t c l   n  i başındaki h k m lere değil, MGK'ya havela etmektedir. İ başında "sa " ya da "sol", "muhafazakar" ya da "liberal" etiketli hangi düzen partisi olursa olsun hiçbir şeyin de işmemesinin nedeni bundandır.

DÜZENİN SUNDUĞU "UMUTLAR, "ÇÖZÜM"LER BU TABLONUN ÇARESİ DEĞİLDİR

Tikanklığın, alternatifsizli in ve kitlelerdeki derin ho nutsuzlu un egemen sınıflar da farkındadır. Bunun için de oligar , bir yandan halkın muhalefeti baskıyla, terörle ezmeye çalışırken, bir yandan da halkın yok edilemeyen muhalefeti düzen sınırları içine çekmek için boyuna sahte umutlar empoze etmekte, düzenin alternatifsizli ini " ok seslilik", " ok partilik" senaryoları içinde gözlemeye çalışmaktadır.

Ancak her ki isinde de beşarısızdır. Baskı ve terörün en yoğun olduğu dönemler de dahil olmak üzere ülkemizde her zaman sesli-sessiz,  rg t    z g en  bir muhalefet var olmuştur. Cuntalarıyla, i keneleri, idamları ve yasaklarıyla en fazla bu muhalefetin kendisini ifade etmesini sınırlayabilen oligarşi, muhalefetin kendisini yok edememiş, tersine bu cephe sürekli b y muştur.

İkinci olarak, krizin ve bağlı olarak ho nutsuzlu un büyüklüğü karşısında, oligarşinin topluma yapmak istediği hiçbir "umut aşısı" tutmamakta, oligarşi çok kısa aralıklarla yeni isimler-partileri pazarlamaya çalışmaktadır. Egemen sınıflar koalisyon i tidarının kitlelerde yarattığı derin hayal kırıklı ının sisteme yönelik bir tehdide dönüşmesi için son 8-10 ay içinde Deniz Baykal'dan Cem Boyner'e, T rke ten Ecevit'e kadar eski-yeni isimleri -TV'nin, basının yoğun desteğiyle- parlamaya çalışmış, ancak toplumun hiçbir kesiminden umdu u yanıtı bulamamıştır. Bu, düzenin beşarısızlı ıdır.

Düzenin sağı-solu kalmamış, t p lenmiştir. Bir düzen içi muhalefet yoktur bugün. Uygulanan soygun ve terör politikaları i tidarıyla, muhalefetle tüm düzen partilerince onaylanmakta, kimse farkı bir şey söylememektedir. Politikaların h k metler adına emperyalizm, TÜSIAD ve MGK tarafından belirlendiği bir noktada, düzen partilerini birbirinden farklılaştıracak tüm ayrımlı noktaları yok edecek düzeye inmiştir.

Düzen zayıf dengeler üzerinde varlığını sürdürmektedir. Mevcut zemin ve politikalar bu nedenle de kolay değişmeye elverişlidir, g c l  olan bu dengeleri sarsabilmekte, yeni dengeler, sa laşmalar ortaya çıkarmaktadır. Bu anlamda oligarşi, inisiyatifi her an elinden ka abilece i kaygısı ve telaşıyla kendini düzen içi önerilere bile kapatmakta, ancak bu da kaçınılmaz olarak halkın düzenden uzaklaşmasına yol açarak oligarşinin açmazını derinleştirmektedir. Elbette egemen sınıflar açısından sorun, sömürü çarkının dönüşmesidir. Stat kolarına sanılan oligarşi, devrimci halk muhalefeti bu  arkı tehdidi ettiğinde rahatlıkla dinci kesimi g c lendirerek hem halkın muhalefeti "zararsız" bir potaya kanaliz  etmekte, hem de düzen yeni penjadalar yaratmaktadır. Du-

zen öylesine beşarısızlaştı ki, k h köktendinci-Refa ı kesimle, k h da a kısa süre önce i tidardan uzak tutmayı daha uygun gördükleri- eli kanlı faşistlerle, k h "aranan e kıya" durumundaki aşiret reisleriyle, k h "d n klerle, itiraf ılarla" düzene gücü vermeye çalışmaktadır. Devrimcilerin, halk kitlelerinin ho nutsuzlu unu, tepkilerini kucaklayıp y nlendiremedikleri sürece bu manevralarına, halkı yanlış yönlendirmeye devam edecektir. Ama sonuçta bu yöntemlerin, bu partilerin hepsi denemiştir. Ve bunların hiçbirinin halkın çözümü, beşarisi olmadığı a ık  olmuştur. İşte devrimciler, DHKP, kendini bu zeminde ortaya koyuyor, bu zeminde careyi, umudu temsil ediyor.

PARTİ ÖNDERLİKTİR

Halk düzenden memnun değıldir. Düzenin meclisine, partilerine, politikalarına güvenmemektedir.

Düzen partilerinin, burjuva basının yaptırdığı anketlerin bile g zenemeyen  iplak sonucu budur.

Halk dolayısıyla bir şeylerin değişmesi gerekti i in farkındadır, bu isteğe sahiptir. Ancak halkın bilincinde, büyük çoğunlukla bu değişimi kimin, nasıl yapacağı sorusunun yanıtı yoktur. Kitlelerin bir "arayış" içinde olması da işte bu durumun bir sonucudur.

Kriz ekonomik, politik, sosyal her boyutıyla, yaşamın her anında yaşayan halk politik özü itibarıyla düzen partilerinden kopmuştur. Düzen partilerinin  veleri arasında ideolojik olarak içinde yer aldığı partiyi tereddütsüz savunan partiler bulmak zordur artık. Partilerin gerçek  ye sayılmadık ı d   , seçimlere katılma oranındaki azalma, hemen her dönem politikanın aktif savunucuları ve uygulayıcıları olan gençliğin, düzen partilerinden ellerini-ayaklarını  ekmeleni bu kopuşun ilk anda belirtillecek  iplak göstergeleridir.

Bunlara rağmen halk kitlelerinin bir bölümünün hala düzen partilerine oy verişinin temelinde ise beşarısızlı ı duyusundan,düzen içinde sırtını dayayacak bir yer arayışına kadar uzanan çeşitli nedenler vardır.

Beşarizlik, inançsızlık, umutsuzluk gibi tanımların halk kitlelerinin on yıllardır Menderes'in DP'sinden Ecevit'in CHP'sine, inönü'nün SHP'sine kadar umut diye sandığı, özlemlerinin ger ekleştircisi olarak gördüğü tüm i tidarların ona hiçbir şey vermediği ve devrimcilerin de bu özlemleri karşılayamadığı bir ortamda rahatlıkla gelişip kitlelerin ruh halini ve davranışını belirleyen bir olguya dönüşmesi kuşkusuz fazla şaşırtıcı değıldir. Keza, ahlaksızlı ın, rüşvetin, adam kayırmannın, sömürünün, demagoginin düzen partilerinin geçerli kuralı haline geldiği, ideallere,  zerleriyle, onurla, d r st kl le,  a a bulan bir politikacılı ın "enay"lık diye tanındığı bir düzende insanların düzen içinde erimemek, i lerini "yürütebilmek" için inanamaksızın da olsa düzen partilerine yanaşmaları da mevcut tablonun bir parçası, sonucudur.

Elbette tablonun bütünü de değıldir bunlar. Bu tablonun bir diğer yanında halkın muhalefeti vardır. Bugün, i isi, ge ekondulusu, memuru, ANAP'a ya da SHP'ye, DYP'ye oy vereniye birlik-

rını kurmaya çağırıyor

te, işten atılmalara karşı direnmekte, sendika hakkı için eylem yapmakta, barınma hakkı için dozerlerin önüne dikilmektir. Son birkaç yılın düzene ya da mevcut hükümete karşı yapılan eylemleri içinde yer alan emekçilerin sayısı milyonlardır. Ancak örgütsüzlük, kendiliğindenlik sonucu tüm bu eylemler, direnişler, protestolar iktidarlar üzerinde yeterince etkili olamamakta, egemenleri güçleriyle orantılı sarsanamamaktadır.

DHKP bir yanında çaresizliğin, düzen içi bir yerlere yaslanmanın, diğer yanında ise derin tepkiye karşın, onları kucaklayan doğru bir önderlikten yoksun olusun yer aldığı bu tabloya verilen devrimci bir yanıtır.

Halkımız çaresiz değildir. Ve bundan böyle de kalmayacaktır.

Çare devrimdir.

Çare devrimcidir.

Çare DHKP'dir.

Devrimci bir parti halk kitlelerinin muhalefeti açısından bir kurmaydır. Parti bir yönelimdir. Net bir hedef gösterir. Ve bu hedefe yönelen yürüyüşün en önderidir.

DHKP ne DP'dir, ne CHP, ne SHP! DHKP düzen partileri gibi vaat etmiyor. Tarihsel olarak vaat edilenler gerçekleştirilmesinin yolunu, yordamını gösteriyor.

DHKP'nin kuruluşu, yaşanan sürecin doğru çözümünün, tarihsel misyonun tereddütsüz omuzlanışının sonucu olan bir adımdır.

Krizin her boyutuyla derinleştiği, kitlelerin alternatifsizlik içinde bocaladığı, bu boşluğun bir ürünü olarak yer yer gerici, karşı-devrimci "akımlara" yöneildiği, bu anlamda da kitlelerin hoşnutsuzluğunun düzen içi iktidar çarşılarında eleştirilmesine istemler edip, kullandığı, sahip olduğu dinamiklerin köreltildiği bir süreçte ortaya konulan bir alternatiftir.

DHKP Devrimci Sol'un 16 yıllık mücadelesi ve birikimiyle, baskı ve terörün ülkenin her köşesinde gözetildiği, katliamlar, köy yakmalar, kayıplarla timandırıldığı, açlığın, yoksulluğun, ücret gasplarıyla, işten atılmalarla derinleştirilip, yaygınlaştırıldığı, halkın protestolarını, direnişlerini, örgütlenmesini, iradileş-tirmenin hayati bir gereklilik haline geldiği koşullarda halklarımızın sunulan bir alternatiftir.

Oligarşinin Kürt-Türk, Alevi-Sünni ayrımlarıyla halkımızı birbirine karşı kıskırttığı, katliamların düzenlendiği bir kesitte halklarımızın kardeşliğinin, ortak mücadelesinin güvenesi olacak olan bir alternatif olarak sunulmuştur DHKP-C. DHKP-C, ülkemizin, Türkiye ve Kürdistan'ın devrimine gebe olduğunu, bu doğumun oligarşiyle "barışarak" gerçekleşemeyeceğini öğören, bu doğumun ebeliğinde iddiası olan bir alternatiftir.

PARTİ, İKTİDAR İSTEĞİ, İKTİDAR ÇAĞIRISIDIR

DHKP emekçi halkı iktidarı almayla, kendi iktidarını kurmaya çağırıyor.

Çünkü emekçi halkın karşı karşıya olduğu sorunların düzen içinde çözümü yoktur.

Evet, iktidarı istemeliyiz.

Oligarşi, emekçi halkın siyasal yaşamını 3-5 yılda bir seçim sandığı başında oy vermekle sınırlamakta istemistir hep. Devrim ve düzenin bekçileri, bu

noktada halkın ekonomik-demokratik örgütlenmelerine bile lahammolsuz ol-muştur. Düzen kendini en güçlü hisset-tiği, devrimci muhalefeti geriletebildiği her süreçte halka depolitizasyonu da-yatmış, zaman yitirmeksizin bunun araçlarını devreye sokma çabası içine girmiştir. Ancak bizim gibi bir ülkede, baskı ve terörle, yozlaşım yöntemle-riyle örülen depolitizasyon duvarlarının uzun süre dayanması mümkün değildir.

Bu duvarda gedikler açıldığında ise oligarşi, halkın muhalefeti, demagoji-lerle, "ekmek mücadelesi" çarpıtmasıyla sınırlı tutmaya çalışmıştır. Burjuvazi-nin kaleşörleri, emekçilerin on birlerle ayaga kalkışında "ekmek" istenmesini övgüye boğup, kutsarken, demokratik istemler "işçi amacından sapırmak", "si-yaset yapmak", "teröre çanak tutmak" demagojileriyle geriletmeye çalışılmış-tır. Oligarşi literatüre "ideolojik grev" gibi yanlış, çarpık bir kavram sokmuş, böyle nitelendiği eylemler karşısındaki duyarsızlığı, uzlaşmaz pervasızlığıyla emekçilere "Siyaset yaparsanız ekme-ginizden de olursunuz" tehditlerini sa-vırmıştır.

Tüm bu politikaların, manevraların özünde yatan ise, esasta, emekçileri iktidarı savaşının uzağında tutmak, müca-deleyi iktidar hedefine sahip olmayan sıradan bir "muhalefet" hareketinin si-nirliliği içinde tutabilmektir.

Oysa ki sınıflar savaşının odağında -o kesitteki biçimi, boyutu ne olursa ol-sun- hep iktidar sorunu vardır. Köklü çözümlerin, köklü değişikliklerin yolu yalnızca ve yalnızca buradan geçer çünkü.

Oligarşi mücadelemizi bir burjuva al-datmacası olan "Ekmek kavgasında boğamadığında yine geri çekilmez, he-men teslim olmaz. Mücadeleyi iktidar hedefinin uzağında tutabilmek için re-formları devreye sokar bu kez.

Mücadelemizin ürünü olan reformlar, bize egemenlerin lütfü değildir, kaza-nımlarımızdır. Bu anlamda onları red-detmeyiz, ancak asla onlarla yetinme-meliyiz. Çünkü reformlar sonuçta düze-nin çarklarını geriye döndürmez.

Biz iktidarı istemeliyiz.

Halkımızın kuruluşu, oligarşinin ekon-omik ve siyasal egemenliğine son ve-rilmesi, faşist devlet mekanizmasının yıkılması, emperyalizme her türlü ba-'gimlilik ilişkisine son verilmesi, ulusa-rın kendi kaderini tayin hakkının tanı-nması mümkündür. Ve tüm bunlar an-cak halkın kendi iktidarında başarılabil-ir.

Tüm bu hedeflerden, yalnızca opor-tünistler, uzlaşmacılar ödün verirler. Halkın çıkarları bu hedeflerde uzlaşma-mayı, ısrarı gerektirir. DHKP bu çıkarta-rın savunucusudur.

İktidarı istemeli, bunun için güçle-rimizi birleştirmeliyiz.

Halkın iktidara yönelen, emperyaliz-me ve oligarşiye karşı uzlaşmaz bir çizginin kararlı savunucusu olan dev-rimci bir hareketi böğmek, gelişimini en-gellemek için tüm bu güçler aralarında-ki tüm gelişlere rağmen birleşmekte tereddüt etmiyorlar. Devrimciler, dev-rimci örgütü halktan, destek güçlerin-den tecrit etmek için her yolu deniyor-lar. Her türlü reformizmin, oportünizmin karşımıza çıkarılması, işten bölmek, za-

yıf düşürmek için her türlü komploya başvurulması da beklenmesi gereken şeylerdir. Bunların panzehiri güçlerimizi, tüm halk güçlerini iktidarı için birleş-tirimektir.

Siyaset gücü yapar, siyasal pro-gramlar gücü uygulandır.

Güc kıldedir, güç silahtır.

Parti ve cephe güçtür.

DHKP ve DHKC Türkiye halklarının politik ve askerî öncüsü olarak, tüm halkı iktidarı alabilecek bir güce ulaştır-manın yolunu, yöntemini göstermekte, halkı güçlerini birleştirmeye çağırma-ktadır.

Kırıntıları yetinmeyip, sömürtye, zulme hayır deyip, iktidarı istiyorsak;

DHKP emekçi halkı iktidarı almayla, kendi iktidarını kurmaya çağırıyor.

Çünkü emekçi halkın karşı karşıya olduğu sorunların düzen içinde çözümünü yoktur.

Evet, iktidarı istemeliyiz.

Sınıflar savaşının odağında o kesitteki biçimi, boyutu ne olursa olsun- hep iktidar sorunu vardır.

Köklü çözümlerin, köklü değişikliklerin yolu yalnızca ve yalnızca buradan geçer çünkü.

Mücadelemizin ürünü olan reformlar, bize egemenlerin lütfü değildir, kazanımlarımızdır. Bu anlamda onları reddetmeyiz, ancak asla onlarla yetinmemeliyiz. Çünkü reformlar sonuçta düzenin çarklarını geriye döndürmez.

bunun için savaşmayı, savaşın bedelle-rini göze alıyorsa; egemen sınıflar blo-kuna karşı güçlerimizi birleştirebiliyor-sak; istediğimizi alınız. DHKP-C bunun güvencesidir.

Eğer marjinal bir grubun kendini ta-min aracı değilse, eğer düzenle işbirliği içinde değilse, eğer gerekli birikime sa-hipse, devrimci bir parti olarak örgütlen-mek, bir alternatif olduğunu tüm dünya halklarına ilan etmek, iktidara aday ol-mak demektir. DHKP tüm bu koşullara uygun bir tarzda önüne temel sorun olarak iktidarı koymuştur. Çağrısı iktida-ra çağndır.

HALKIN İKTİDARI MAHİR'LERİN AYDINLATTIĞI, DEVRİMÇİ SOL'UN 16 YILLIK MÜCADELESİYLE YAKINLAŞTIRDIĞI VE BUGÜN DHKP-C'NİN SAGLAM, KARARLI ADIMLARLA KATETTİĞİ YOLDAN BAŞARIYA ULAŞACAKTIR

Devrimimizin yolu şiddette örüldür. Devrim halka karşı zora başvuranlara

kendi şiddetini uygulamak zorundadır.

Emperyalizm ve oligarşinin şiddetle karşı halkın devrimci şiddetli.

"Size taş atana taş atacak, silah sı-kana silah sıkacaksınız" diyor DHKP. Bu, egemenlerin dayattığı, devrimcilerin ve halkın kabul ettiği bir savıştır. Ama devrimci mücadele, asla düşmanın ku-rallarıyla yürütmez bu savaş. Kendi ku-rallarını koyar. Halkın devrimci şiddetli nedensiz, belirsiz değildir. Şiddet, ikti-dar içindir. Şiddetin hedefleri de bu bakış açısının ışığında belirlenmiş bir netlikte.

Acılı, kahırlı bir yol öneriyor DHKP. Çünkü başka yol yok. Burjuva partiler gibi vaatlerle oyalanıyor kimseyi. Ger-çeği söylüyor, gerçeği gösteriyor. Ve bu gerçeğin içine en önde kendisi giriyor.

DHKP şehitlerle dolu bir tarihin sahi-bidir. Tutaklıklar, işçiler vardır bu tarihte. Ödenen bedellerin kazanımdır parti.

Doğru tahilller yapmak, vaatler sıra-lamak, güzel, şaşaalı programlar yaz-mak, eğer bunları yaşama geçirecek bir örgütlülükle bütünleşmiyorsa bir şey fla-de etmez. DHKP işle bu misyonla ku-nulmuş, programını, hedeflerini, hayata geçirme kararlılığı ve gücüyle ilan et-miştir.

DHKP bu kararlılığı ve gücünü de ta-rihinden alıyor. İhanetlerden, yenilgiler-den geçilerek, sınavı sınavına geçirecek bir olmanın bir donanımın üzerine inşa edil-miştir DHKP. Türkiye halklarına "Parti-yim", "İktidarı alternatifim"derken geri-de böyle bir tarihe sahip olmanın, böyle bir temel üzerinde kurulumun olmanın gücü ve güveni vardır sesinde.

Türkiye solunun 70 yıllık, dünya dev-rimlerinin yüzlerce yıllık deneyimini özümsemiştir DHKP. Mücadelesini, örgütlenmesini, halkla ilişkilerini bu dese-yimin ışığında biçimlendirdi.

Kitleden kopuk bir şiddetin, şiddeti, silahlı örgütlenmeyi içermeyen bir kitle çizgisinin bir hareketi iktidardan hangi ölçüde uzaklaştırdığını; legal mücadeleyle illegal mücadeleyle birleş-tirmeyen bir çalışma tarzının bir örgü-tü egemen sınıfların saldırılarına karşı-sında nasıl dayanaksız kıldığını bilen DHKP, Devrimci Sol çizgisi ve gele-neğiyle ülkemizde silahlı mücadeleyi ve kitle çizgisini birleştirmeyi, legalite-de ve illegalitede birlikte yar olmayı başarabilen bir öncüdür. Ülkesini ve halkını tanımaktadır. Tanımakta ve sevmekte, onlarla karşı büyük sorum-luluk duymaktadır.

DHKP her koşulda mücadeleye etme, her koşulda halkın taleplerini savunup sahiplenme geleceğini yücelten olaca-tır. Bu çizgi, bu gelenek bugüne kadar kendisine güvenenleri yanıltmamıştır. Bundan sonra da yanıltmayacak, halka güvenin, halka karşı sorumluluğun do-nuğu olacaktır.

Tüm emekçileri, tüm milliyetlerden halkımızı DHKP-C'nin saflarında zorlu ve aynı ölçüde onurlu bir savaş ve ba-gımsız, özgür bir vatan beklemektedir.

Bağımsız bir gelecek, onurlu bir ya-şam, özgür bir vatan için haydi DHKP-C saflarına. DHKP-C'nin çağrısı din, dil, milliyet, mezhep ayrımı yapmaksızın, namusuyla, onurluyla yaşamak isteyen, bu düzenin değişmesini isteyen herke-sedir.

Faşistlerin rotasını emperyalizm belirliyor

Türk-İslam sentezinden Siyonistlerin kucağına

9 Ekim'de yapılan

4 Olan Kurultay, MHP'nin yaratmaya çalıştığı imaj değişikliklerinin kamuoyuna yansıtıldığı bir karutaydı. Bu karultay, bir yandan sivil faşistlerin yaratmaya çalıştığı "yeni yüz"U kamuoyunun gözleri önüne sererken, bir yandan da katliam soavlarıyla gövde gösterisine dönüştürüldü. MC politikalarıyla birlikte oligarşinin yeni tercihi olma yolunda epey yol alan MHP ve onun faşist şefi Türkçe destek sunanların arasında Halil Şevgin, Tunca Tos-kay ve Altınur Kılıç vardı.

Bu üçlünün ortak özelliği ise, Siyonist İsrail'le ilişkileri yeniden düzenlemek için kurulan 500. Yıl Vakfı'nda ve CIA destekli Türk Demokrasi Vakfı'nda kurucu olmaları. Yani Şevgin, Toskay ve Kılıç ülkemizde hem CIA'nın, hem de Siyonist İsrail'in okurlarını sevmenin Truva atları olarak faşist şefi Türkçe'nin yandındaki yerlerini aldılar.

Yıllarca sivil faşistleri Türk-İslam Sentezi teraneleriyle uyutsa da faşist şefi Türkçe'nin siyonistlerle ilişkileri 12 Eylül'den çok önceki yıllara kadar gider. Fakat bu ilişki MHP'ye biçilen yeni misyon ile birlikte bunun açıkça ortaya konulmasına dek, gerek faşist gürtütün, gerekse kamuoyundan yıllarca saklandı. Emperyalizmin oligarşisi İsrail'i Türk cumhuriyetler denilen Orta Asya cumhuriyetlerine taşıma görevi vermesi ile birlikte 1989'lardan sonraki süreçte, önce, iktidarların Siyonist İsrail devleti ile ilişkileri yeniden düzenlenmesi, ardından da faşist şefi Türkçe gibi namılı bir Türk oligarşinin siyonistlerle olan ilişkileriyle Türk Cumhuriyetlerine açılma gündeme geldi. Ve artık kendi yetesinden tepkiler gelse de siyonistlerle olan yakınlık gizlenmeye başladı. Hatta tersine iyi ilişkilerle özel önem verildi. Türkçe'nin Sinegog açılışına kadar Siyonistlerin olduğu her yere koşturarak gitmesi hep bunun örnekleridir.

Yıllardır süren Türk-İslam demagogisine ters düşse de bu yalan ilişkide sağlamacak bir yan yoktur uy sa. Çünkü siyonistlerle sivil faşistlerin benleştiği kap ayındır. Emperyalizmin çanak yalayıcılığını yapanların koyun koyuna olmaları da doğaldır. Siyonistlerle sivil faşistlerin ilişkileri her ne kadar İslamcı çevrelerde tepkile karşılaşırsa da, tüm politikaları emperyalizmin çıkarlarına göre biçimlenen sivil faşistler açısından bu durum yadırganacak bir şey değildir. Çünkü onlar her zaman emperyalizmin ve oligarşinin çanak yalayıcısı oldular.

Örneğin 1980'li yılların sonuna kadar ABD emperyalizminin "Sovyet tehlikesine karşı" oluşturmaya çalıştığı Yeşil Kuşak Teorisi geçerliydi. Yani Sovyetler Birliği'nin etrafındaki Müslüman ülkeler komünizm tehlikesine karşı birlikte hareket ettirilecekti. Bu yıllarda sivil faşistlerin politikaları ve temel tezleri de buna uygun olarak biçimlenmişti. Türk-İslam Sentezi olarak ifade edilen faşist politika bu çerçevede belirlemişti. Oysa bugün Orta Asya'ya açılmak gibi bir hedefi olan emperyalizmin çıkarlarına uygun olarak Türancılık yeniden geçer akçe olmayı başladı. Düne kadar "Kamuz aksa da zafir İslamın" diyen sivil faşist şefi Türkçe, bugün "MHP her zaman hak bir partiydi" diyerek İslamcılarla olan tüm kopuklukları atmaya çalışıyor. Tabii bunun sivil faşist gürtütü yaratacağı tepkilerin önlenmesi de aralık... Örneğin siyonistlerle kucağa kucağa Orta Asya seferleri yapmanın dışları kurulurken, faşist ceterin taraftarlarına görüntüde de ola İslami mesajlar veriliyor. 9 Ekim'de yapılan kongrede faşist şefi Türkçe'nin kalkıp Nakşibendi Şeyhi Mustafa Bağışlayan'ın ayatına kadar gitmesi ve fotoğraflar çekilmesi de bu tür göstermelik yaklaşımlardan birisi. Filistin halkı üzerinde terör estirenlerle dost olan, onlarla işbirliği yapan sivil faşistler, bu politikalarıyla Ortadoğu halkları tarafından da daha iyi tanınmaktadır...

Gazi Mahallesi halkı polise ve sivil fasistlere karşı öfkesini sokaklara döktü

Bir süredir Gazi Mahallesi'nde örgütlenme çabalarını artıran ve polisten açık destek gören sivil faşistler şimdi de haraçlıcağa başladılar. Sivil faşistler karakol polislerinden aldıkları açık destekle tehdit ve şantajla bölgedeki esnaftan haraç almaya çalışıyorlar.

Bütün bu olanlar karşısında patlamaya hazır olan Gazi Mahallesi halkı, para sızdırılmaya çalışılan Bayram Duran'ın Gazi Karakolu'nda işkenceyle öldürülmesi sonrasında ayağa kalktı. Mahallede faşist örgütlenmeye yardım eden ve polis yardımıyla haraç toplamaya çalışan manav Mehmet Yaşın'ın 15 Ekim'de polislerle birlikte Gazi Karakolu'na götürüldüğü Bayram Duran'ın cesedi 16 Ekim'de kendisini somaya gelen ailesine teslim edildi. Bayram Duran bir gece kaldığı karakolda işkenceyle öldürülmüştü...

Gazi Mahallesi halkı bu olayın duyulması ile birlikte 16 Ekim günü mahalle karakoluna yürüdü. Saat 16.00'da karakolun önünde toplanan halk, sloganlarla işkencecileri protesto etti. "Katli Polis", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" diye slogan atan ve karakolu kuşatanların sayısı kısa sürede 300'ü bulmuştu.

Sivil faşistler adına hareket eden, adam kaçırmaktan, işkenceye kadar her türlü şerefsizliği yapan Gazi Mahallesi'ndeki polisler ise karakolu kuşatan, sloganlarla öfkelerini haykıran Gazi Mahallesi halkına karşı garezisizler. Karakol etrafında halkın kuşatması sürerken, aziz kalan polis, Bağcılar, Küçükköy ve civar karakollardan yardım istedi.

Gazi Mahallesi halkı işkenceyle öldürülen Bayram Duran'ın cenazesinde işkencecilerle ve faşistlere öfkesini haykırdı.

Gelen sivil ekip arabalarını karakola yaklaştırmayan halk ise, karakolun önündeki anayolu trafığa tamamen kapadı. Halkın öfkesi dinmiyor, karakoldaki polisler ise içeriden başlarını bile çıkartmıyorlardı. Bayram Duran'ı karakola götürülen sivil faşist olması ve polisle işbirliği yaparak haraç toplamaya çalışmasının anlaşılmasıyla halkın öfkesi faşistlerin yuvalandığı taksit durağına yöneldi. Sivil faşistlerin ocak olarak kullandıkları taksit durağı, karakolun önünden kortajlar oluşurarak yürüyüşe geçen Gazi Mahallesi halkı tarafından taşlanarak tahrip edildi. Taksit durağının içinde sıkışıp kalan sivil faşistler halkın öfkesinin karşısında dşan çıkmazken, kitle dağılırken, bölgedeki örgütlenmeyi yönlendiren Birol adlı faşist şefin silah çekerek dağılmakta olan kitlelerin üzerine ateş açması üzerine bir kişi hafif yaralandı.

16 Ekim gecesinde de süren gerginlikler sırasında bölgeye hakim olmayan polis 17 Ekim sabahından itibaren getirilen Çevik Kuvvet ekipleriyle Gazi Mahallesi halkını sindirmeye çalıştı. 17 Ekim'i izleyen

günlerde ise daha önce Gazi Karakolu'nda çalışan Akın adlı sivil polis yaptığı istihbaratlar ve ocakları başlarına yıkılan sivil faşistlerin ihbarlarıyla bazı evler basılarak terör estinmeye çalışıldı. Polis terörü 18 Ekim günü yapılan cenazeye yönelse de Gazi Mahallesi halkının cenazeyi sahiplenmesini engelleyemedi. Bayram Duran'ın cenazesine yüzlerce insan katıldı. Gazi Mahallesi halkı cenazede attığı sloganlarla işkenceci polislerle ve sivil faşistlerle olan kinini ortaya koydu.

Bütünbuyle örgütlü olmasına, protesto gösterilerinde kendiliğinden cencik hakim olmasına rağmen, Gazi Mahallesi halkının öfkesi, Gazi Karakolu polisleri ve mahalleye kök salmaya çalışan sivil faşistler tarafından panik yaratıldı, içerideki panik ölmek ve halkın öfkesini yatıştırmak için şimdi yeni yöntemler arıyorlar. Ama boşuna, başaramayacaklar. Çünkü halkın patlayan öfkesi örgütlü güçle birleşiyor. Halk oligarşinin, gelseleri mahalleden kovacak ve gözdeceklere, kondukları yuvaları dağıtacak olan bu örgütlü güçtür...

"Türk Zirvesi" emekçi halklara saldırıdır

Emperyalizmin bakir pazarlar olarak gördüğü eski Sovyet cumhuriyetlerini talan etmeye başlamasıyla birlikte işbirlikçi oligarşi de Türk Cumhuriyetlerindeki pazarları pay kapmaya çalışıyor. Asil olarak emperyalist ülkeler arasında süren ekonomik-siyasi pay kapma yarışında ülkemiz oligarşisi de emperyalizmden artan pazar payı üzerine politika yürütüyor. Bu politikanın en önemli parçalarından birisini de Türk Cumhuriyetlerin yönetimleri düzeyinde yapılan toplantılar oluşturuyor.

Bu toplantılardan sonuncusu 18-19 Ekim tarihlerinde İstanbul Çırağan Sarayı'nda Türk Cumhuriyetleri Zirvesi" adıyla yapıldı. Türkiye'den Cumhurbaşkanı Demirel ile birlikte Azerbaycan, Kırgızistan, Türkmenistan, Kazakistan ve Özbekistan Cumhurbaşkanıların katıldığı zirvede Türkiye oligarşisinin ekonomik-siyasi nüfuzunu genişleten 24 madde ile İstanbul Bildirisi imzalandı. Bu yıl ikincisi yapılan zirve, geçen

yıl 22 Mart tarihinde Antalya'da "Türk Dünyası Kurultayı" adıyla yapılmış ve dönemin Cumhurbaşkanı Turgut Özal açılış konuşmasında şunları söylemişti: " (...) Bugün Kırgız, Özbek, Kazak, Türkmen, Tatar, Azeri, Gagavuz, Yakut ve daha nice-siyle birlikte ayağa kalkmış olan Türkülk alemi, doğudan batıya, batıdan doğuya neredeyse her gün sefere çıkmaktadır. Türk tarihinin yıldıza çok yükseklere parlamaktadır."

Oligarşinin şovenist politikasının masası olan Türkçe de Türk Cumhuriyetlerin talan edilmesin-

de gerek bu cumhuriyetlere götürülerek, gerekse de Türkiye'deki toplantılara katılması sağlanarak oligarşinin pay kapma amacında önemli bir misyon üstleniyor.

Türkiye oligarşisinin "kardeslik ve barış" demagogileriyle yürüttüğü bu politika emekçi halklarımızı aldatmaya, Kürt-Türk ve bütün azınlık haklarımızı yitirmeye hizmet ediyor. Hem Türkiye'de, hem de Türk Cumhuriyetlerindeki emekçi halklara yönelik saldırılar ve bu politikalar teşhir edilmeli ve boşa çıkarılmalıdır...

"Düşünce Özgürlüğü"nde Osmanlı Oyunlarına Karşı Emekçi halklara özgürlük!

Yıllardır yalnızca baskı, terör üzerine kurulan politikaları açmazlarıyla karşı karşıya olan oligarşi, kitleleri oynayacak demagojilerle toplumsal muhalefete vurulacak yeni prangaları bir arada tezgahlamaya çalışıyor.

Aylardır sürdürülen "demokratikleşme" komedisinin özünde de bu yatıyor. Evet komedi şimdiki sona eriyor. DYP ile SHP arasında "kriz" öyküleriyle heyecanlı bir maç havasına sokulan, bitmez tükenmez pazarlıkların sonunda "düşünce özgürlüğü'nün yeni kelepçesi" üzerinde "uzlaşma" sağlanarak tasarı Meclis'e gönderildi.

Terör yasası'nın 1. ve 8. maddelerinde yapılan değişikliklerle ilgili olarak DYP grubunda konuşan Çiller, "üzerinde uzlaşmaya varılan düzenlemenin eski metne açıklık getirdiğini" söyledi. Terör yasasının 8. maddesine getirilen "açıklık" tasarıda şu sözlerle yer alıyor: "Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü bozmak amacıyla; inceleme, tartışma ve eleştirme sınırlarını aşarak, açık veya yakın tehditlere yaratacak biçimde veya terör örgütlerini desteklemek için propaganda yapmak".

Tasarı için SHP Grup Başkanı Seyfi Oktay'ın değerlendirmesi ise şöyle: "Bu düzenlemenin düşünce suç olmanın çıkmaması, düşüncenin suç olduğu kabul edilmiştir. Günlü kurtarmak için yapılan bu düzenleme bize onur ve yarar getirmez."

Aylardır "düşünceye özgürlük" için çırpırvor görünerek ortalığı gürültüye boğanların getirdiği "demokratikleşme" işte bu! Sahteciliği bir meslek haline getiren düzenin "özgürlükten", "demokratikleşmeden" anladığı bizzat kendi temsilcileri tarafından işte böyle ifade ediliyor.

Osmanlıda Oyun Çok...

Aslında başından itibaren belli olan tek şey vardı; "düşünceye özgürlük" adı altında bir oyun daha tezgahlanıyor, kamuoyu "demokratikleşme" masallarıyla aldatılırken, özgürlükleri gasp etmek için daha sağlam prangalar aranıyordu. Halkımız boşuna söylememiş "Osmanlıda oyun çok" diye... Osmanlı devlet geleceğini sürdüren TC hükümetleri, "özgürlük" ya da "demokrasiden söz etti mi, belli ki yeni baskı ve terör uygulamaları gündenedir!

Buna en yakın örneklerden biri 141, 142 ve 163. maddelerin kaldırılması olayıdır. Bilindiği gibi o zamana kadar "fikir suçu" olarak kabul edilen "suç"tar(ı), 1991'de 141, 142. maddelerin kaldırılmasıyla ortadan kalkmış, ancak getirilen Terörle Mücadele Kanunu adlı terörist yasa ile aynı eylemler bu kez "terör suçu" haline getirilerek daha da ağır hapis ve para cezalarına bağlanmıştı. Üstelik bu durum gerçeği igerde gerek dışarda büyük bir aldatmaca yaratılarak "demokratikleşmede büyük bir adım" olarak sunulmuştu. Böylece oligarşi başını ağrıtan bir dertten, "fikir suçu" derdinden kurtulmuş oluyor, Avrupa'nın ve iç kamuoyunun baskısından yakasını sıyrırken, aynı zamanda düzeni tehdit eden devrimci-yurtsever kesimleri "terörist" sayarak cezalandırmaya da devam ediyordu.

Bugün "demokratikleşme" adına yapılanlar da farklı değildir, olamaz da. Çünkü oligarşi siyasal olarak en küçük

bir demokratik hakkı tanıyamayacak kadar zayıftır. Cürümenin, kokuşmanın varlığı boyut, düzene sokulacak "reformları" yine düzen açısından gerekli kilsa bile, oligarşi bu "reformların" yol açacağı gelişmelerin önünü kesemeyecek kadar güçsüz olduğu için hiçbir manevra yapamamaktadır. Bu nedenle oligarşinin elini attığı her alanda baskı ve terör daha da boyutlanmakta, hak ve özgürlüklerde bir açılım vaadi, kuyu bir baskı-terör zincirine dönüşmektedir. DYP-SHP koalisyonunun "demokratikleşme" adına bir tek adım bile atamamasının, buna karşılık son üç yılda devlet terörünün sistemli bir yükseliş içine girmesinin nedeni, bu yapısal güçsüzlüktür.

Şu yapısal güçsüzlüğün getirdiği tek sonuç ise, yeni Osmanlı oyunlarıdır. Ülkemizde bir kısım solun ve çoğu aydının anlayamadığı, bu olgu nedeniyedir ki, oligarşinin ezilen halklara küçük de olsa "özgürlükler" tanıması, bir kısım "hakları" vermesi ancak dişe diş bir mücadele ile mümkün olmaktadır.

"Düşünce Suçu-Terör Suçu" Aldatmacası

Bugün kamuoyunda "düşünce özgürlüğü" adına daha çok özgürlüğün sınırları tartışılmakta, düşünce ile davranış birbirinden koparılıp "düşünce suç-terör suçu" ikilemi dayatılarak özellikle silahlı mücadele yürüten devrimci ve yurtsever güçlerin terörlü edilmesi hedeflenmektedir. 8. maddenin yeni şekli DGM'lerin cezaevine attığı çeşitli aydınları, sendikacı, yarıncı ve sanatçıları duruma ve kişiye göre bir uygulamayla gerektiğinde dışarda tutup, gerektiğinde

içeri almayı ve böylece bir ayırıştırma ile devrimci ve yurtseverlerden koparmayı hedefleyen bir içerişle sahiptir. Batının (ABD'nin bile!) her fırsatta insan haklarından söz ederek hükümeti zor durumlara sokması, böylece yeni tavizler elde etmesi olayın bir başka boyutu olmakla birlikte, yeni düzenlemelerde etkili olan önemli bir faktördür. Dışarıda bunların ve bunu sık sık tiraf eden Mümtaz Soysal ile Adalet Bakanlığı'na direktif vererek sözde "düşünceye özgürlük komisyonu" kurduran MGK bu noktada buluşmaktadır. Açıktr ki, tartışılan düşünceye özgürlük (veya özgürlükler) değil, özgürlüklerin en iyi nesil sınıflandırılacağıdır. Oligarşi bunu tartışmakta, "terör" demagojisiyle bunu tartışarak istemektedir.

Terör Cumhuriyeti ve Terör Suçu!"

Bugün oligarşi "terör" demagojisine ağırlık vererek çeşitli baskı ve yasakları sınırlamaları, kamuoyu nezdinde meşrulaştırmaya çalışıyor. Kimileri her zaman ki gibi bu demagojiden etkilenip devrimciye için için kızıyor, devrimcilerin demokrasinin gelişmesine neden olduğunu düşünüyorlar. Aslında böyle düşünenlerden çok, sınıflar savaşının keskinleşmesi, boyutlanması ülküyü onları. Oligarşi açısından terör demagojisi bu yönüyle da küçük burjuvaziyi, reformistleri yanına kazanıp devrimcileri terörl etmeyi amaçlıyor. Oligarşinin korkusu reformizmden değil, devricilerdendir. Silahlı savaşın yürütülülerindendir. O, tüm politikalarını, yasalarını bu korkudan kurtulmak üzerine şekillendiriyor.

İnsan hakları belgelerine bile girmiştr

ki, zulmün kol gezdiği yerde isyan etmek meşrurdur. Tağa, soğayla, silahla, her ne şekilde olursa olsun emperyalizme ve faşizme karşı mücadele etmek meşru olmaktan öte, insanlık görevidir. Emperyalistler ve onların yerli işbirlikçisi olan bir avuç aileden ibaret oligarşiler bunu "terör" sayabilirler, halkı işkençyle, hapisle caydırmaya soyunabilirler. Ancak emekçi halkı korku ile, baskı ile, terör ile yönetemeyecekleri, soygun-talan düzenini sonsuza kadar sürdürmeyecekleri açıktır.

Bugün oligarşi işçi sınıfını, Kürt, Türk, Arap, Laz, Çerkez, Gürcü emekçilerini terörlü yönetmeye çalışırken, köylü, ormanlı, insanları ibaret verip işkençe ve infazlarla, katliamlarla ayakta kalmaya çalışırken, yaptığı "terör" değil de nedir? Eğer bir suçlu varsa, açıktr ki bu, milyonlarca emekçi üzerinde baskı ve terörlü sömürsünü sürdürmek isteyen emperyalistler ve onun işbirlikçisi olan oligarşidir. Oligarşi bugün emekçilerin kazanmış olduğu hak ve özgürlükleri bile gasp etmeye çalışmakta, yalnız egemen sınıflar için özgürlük istemektedir.

Bizim isteyeceğimiz, istediğimiz özgürlük ise ezilen milyonların, emekçi sınıfların özgürlüğüdür. Ancak bu özgürlüğün kazanmak için bedel ödemeni göze almak ve kavgaya atılmaktan başka bir yol yoktur.

Devrimciler bu yolun terahini çoktan yapmışlardır. Oligarşi bu nedenledir ki, yasalarla mücadeleyi engelleyemiyor. Cuntanın yasaları, sansür, sürgün yasaları, terör yasaları ve durdurulamayan mücadele bunun kanıtıdır. Devrim kavgası ve giderek toplumsal muhalefet kendi yasalarını kendi yapar ve uygular.

Yolsuzlukların kaynağı sömürü düzenidir

Her türlü sömürünün meşru ilan edildiği, yozluğun kaynağı bu düzeni aklamak için yapılmayan demagoji kalmıyor. Bununla da yetinmiyor oligarşi. Yalnızca gerçekleri çarpıtır savunma pozisyonunda kalmıyor oligarşi. Düzenini teşhir eden gerçekleri tamamen tersiyz ederek, bu olayı ideolojik saldırıya geçiriyor.

Başbakan Çiller, 3 Ekim akşamı "Ulusa Sesleniş" adıyla TV kanallarında yayınlanan konuşmasında yolsuzluklardan ve "çare"sinden söz ediyordu. "Yolsuzluklar sistemin içindedir. Bulamırsınız" diyen Çiller, bir itirafta bulunuyor, hem de tam kıyızılı burjuva politikacılığına yalovır tarzda ve devamında şöyle konuşuyor: "Onun için sistemi bir an önce değiştirmek lazımdır... Eski çarkları kırmak gerekiyor. Onun için diyoruz ki, özelleştirmeyi bir an önce hayata geçirmek lazımdır."

Düzenin sömürsünü ve talanını az bulup çok fazla sosyal işleve sahip olduğunu, hatta "sosyalist" olduğunu söyleyen bir başbakanın başka bir şey söylemesi de beklenemezdi herhalde...

Oysa yolsuzluk ve rüşvetin özelleştirmelerle engellenmesi mümkün değildir. Bunu iddia etmek, insanların gözünün içine baka baka yalan söylemektir. Çünkü her türlü çürüme ve yozlaşma,

kaynağını bu düzenden, insanın insan sömürsinden alıyor. Yüzsüz burjuvazi ise aslında kendilerini teşhir eden yolsuzlukların kaynağını bu düzen olduğunu gizleyerek daha fazla sömürmeye, talana, işsizliğe, açlığa, yozluğa neden olan özelleştirmeleri çare olarak gösteriyor. Bu demagoji, halka yönelik ideolojik bir saldırıdır. Halkın daha fazla sömürülmesine meşruluk zemini yaratmaya, ekonomik ve siyasi terörlüne bu tür demagoji ve yalanlarıyla yol açmaya çalışıyor oligarşi.

Bir süre önce "Engin Civan olayı" olarak bilinen rüşvet-yolsuzluk-nifuz kullanma olayı kamuoyuna yansıdığında, işin üstü henüz örtülmeden pek çok isim ortaya karıştı ortaya çıkıyor. Banka müdürleri, bürokratlar, politikacılar, patronlar, devlet erkanının eski ve yeni "etkili" kişileri ve onların ayrılmaz parçası mafya. Burjuva politika sahnesi bir anda tartışmaya boğuluyor. Düzenin gerçek yüzünün iyice ortaya çıkmasından ve halkın tepkilerinden korkan oligarşi, ilk andaki paniğini atlutup hemen bu olayı kendi lehine çevirmeye çalışıyor. Önce gerçekleri çarpıtır düzeni aklıyor oligarşi. Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Turhan Güven, her ülkede ve her kesimde yolsuzluk yapacak insanların olabileceğini söyleyerek sorunu

kişisel düzeye, kişilerin ahlaki zaafiyetlerine indiriyor. "Hürsuz ülkesi, ırkı, partisi olmaz Hürsuz hürsuzda" sözleriyle düzeni aklararak işin içinden çıkartıyor Teftiş Kurulu Başkanı...

Tekelci patronların örgütü TUSİAD "Rüşvetin bütün rejimlerde bulunduğu"nu, "yolsuzlukların evrensel" olduğunu söylüyor. "Rejimi, bürokrasi ve insanlar kirlenmemeli" diyor patronlar. "Dürist, doğru, şeffaf değerlerin üzerine camur sıçramaması için" kolları sıvadıkları iddia ediyorlar.

Avrupa'daki "Namus Bildirgeleri" tartışıyor. "Bundan sonra işadamların 'İş ahlaki kodu' ile değerlendirilmesiyle yolsuzluklar önlenecektir" deniliyor...

Gerçekleri tersiyz ederek halkı özelleştirme politikalarına destek olmaya, en azından bilgilendirilerek bu politikalara karşı hareketsiz bırakmaya çalışan oligarşi, yalan ve demagojilerinin açığa çıkacağını da kuşkusuz biliyor. Ancak yalanlar açığa çıkana kadar "ne koparırsam kâdır" diyerek yaptıklarının yanında kalacağının hesaplarını yapıyor. Devrimciler ise her işyerini, fabrikayı, mahalleyi, bulunduktan her mevziyi bu yalanları püskürtken mevziler haline dönüştürmek sorumluluğuyla karşı karşıya bulunuyor.

Hakları gasp etmenin yeni biçimi memurlaştırmak

İşçi düşmanı DYP-SHP koalisyonunun Başbakanı Tansu Çiller, patronları yaptığı bir toplantıda işçiler için "Ben bunlara karşı koy-mayı göze alıyorum" demişti. Bu söz elbette Çiller'in "cesaretinin" değil, egemen sınıfların belli bir sürette uygulamayı düşündüğü bir politikanın ifadesi idi.

Bu işçi düşmanlığı ve saldırı-ganlık önce işçilerin alacaklarının yasadışı yollarla gasp edilip bir yıl sonrasına ertelenmesiyle gösterildi kendini. Sonra binlerce, on binlerce işçinin altılması geldi.

Simdi koalisyon iktidarı yeni bir saldırıya daha gündeme getiriyor.

Bu saldırıyla kamu kuruluşlarında çalışan 200 bine yakın işçiyi me-mur konumuna geçirmek işçilerin kazanılmış haklarına yeni bir dar-be indirmeye hazırlanıyor. Saldır-nın ilk hedefinde Bayındırık ve İs-kan Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı, SSK, Koy Hizmetleri, Karayolları, DSI Orman Genel Müdürlüğü iş-letmelerinin büro işlerinde çalışan işçiler var.

Türkiye'de işçi-memur ayrımı devletin zorlama yasalarıyla belirlenmiş suni bir ayırmadır. Bu ayırım sayesinde devlet, kamu kuruluşlarında çalışanların önemli bir bölümünü en doğal haklarından yoksun bırakır, yarısı-nın (1 milyon 750 bin memur) na-sil ve hangi ücretle yaşayacağını kendisi belirler. Memur verilene yetinmeli, devletin işine geldiği gibi düşümlüdür.

Tersi bir ihtimale karşı da düşüncesini açıklaması yasağıdır. Amirini atlayarak bir üstüne şikayette bulunamaz, siyaset yapamaz, örgütlenemez, vb... Memurun yaşam sınırları 657 sayılı Devlet Memurları Kanu-nu ile çizilmiştir. İşçilerin mücade-lesi ve örgütlenmesi ise yine ya-saklarla dolu olan 1475 sayılı İş Kanunu, 2821 Sendikalar ve 2822

Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu'yla sınır-lanılmaya çalışılmıştır.

Ne var ki tüm sınırlılıklarına rağmen grev, toplu sözleşme hakkı özellikle sendikali olan işçilerin maddi yaşamlarının onların gücüne bağlı olarak artabilmesinin mümkün kılınmaktadır.

Çillerin lüks gördüğü, Çillerin bürokratlarının işine sındırmadığı budur. Nasıl oluyoruz da "Bir iş-yerinde müdür 15, işçi 17-18 mil-yon maaş alıyormuş. Bu "denge-sizlikmiş". İşçilerin 17-18 milyon aldığının kuyruklu bir yalan ol-ması bir yana, sistem içi denge-sizliklerin oldukça büyük olduğu herkeşin malumudur.

Bu dengeşizliği ise kimlerin nasıl sağladığı da tüm işçi ve memurlar tarafından bilinmektedir. İşçilerin aldığı 17-18 milyon aylık ücret Çillerin tuflı değildir. Ancak memurların 4-5 milyona çalıştırarak açığa mahkum edilmesinin sorumlusu düzen ve düzenin iktidarlarıdır.

Ayrıca ortada olan dengeşizğin artı boyutunda trilyonları devletin kasasından götüren bürokratlar ve aylıklarını kısa sürede 55 mil-yona çıkaran milletvekilleri vardır. Çiller, dengeşizlik dediği olayı memurların yaşam standartlarını düzeltmekte veya onlara sendikal haklarını tanıyarak gidermekte görmüyor, işçi-memur suni ayrı-mını kaldırmakta görmüyor. "Zaten mevcut durumda taz-minat ödeye, işine son verilebilir. Kamuda gerçekten had safhaya varan ve çalışma başını zede-leyen ücret eşitsizliğine son vermek gerek" diyor. Çalışma başı, den-gesizliği giderme dengeşizlikle çalışanların tümünün yaşam standartlarını yükseltmeyi, kamu emekçilerine grevli-toplu sözleş-meli sendikal hak vermek değil, bir-kmiş, kazanılmış hakları gasp etmeyi hedefliyorlar. Amaçları budur. Siyasi iktidarı, dengeşizliği gidermekten anladığı, tüm ça-lışanların düşük ücrette ve örgüt-süz, direnişsiz bir çalışmaya alış-tırmasıdır.

Hırsızın rolü daha bitmedi

Kamu kesiminde çalışan yaklaşık 750 bin işçinin toplu iş sözleşmesi gereği indon-ezya İra tutarındaki 1984 yılı alacaklarını, Türk-İş ile işbi-rligi yapan iktidar zamanında ödemeyen işçilerin hakkını gasp etti. Ayrıca anlaşma gereği işçilerin 1994 yılına ait farklarının ödemesi de 1995 yılı Mayıs ayına kadar sakacak.

Tatbi ödeme dendiysse, bunun hemen nakit biçimde yapılacağı anlaşılmalıdır. An-lanmadı. "Fark ödemelerinin tahakkuk tarihinde işveren imzası taşıyan ve ödeme ta-rifi gösteren aylık bonolar düzenlenecek" ve işverence hazırlanan taahhütnameleri imzalayan işçilere verilecek," deniyordu.

İşveren tarafından hazırlan-bu taahhütnameler iş-çilere gönderilmeye bağ-landı. Taahhütnameler Tekel işçilerinin de eline ulaştı. Kendine uygun ödeme planı ile işçileri avcunun içine alan iktidar bu taahhütnameleri de ne olur ne olmaz diyerek peşkilatla doldurmuş bulu-nuyor. Taahhütnamelerin üst satırında bir yerde "Ödeme yapılmadığı takdirde dava hakkını saklıdır" yazılıyor-ken, daha alt satırlarda "İste-yen işçi bu pekkide parasını alır, istemeyen almaz" diye-rek, üstteki ile çelişen bir ila-de bulunmaktadır. Bu pekkili işçilere dava yolunu kapat-mayı amaçlıyor. Yeni hırsız-lık polisinin sürüyor.

"Biz Artık Ücretleri Söz Konusu Etmeyoruz" Eline geçen taahhütna-melerdeki peşkilatlarla neyin amaçlandığını öğrenmek is-tiyen Tek Gıda-İş gübe yö-neticileri, işyeri temsilcileri, Tekel Bira, Cevizli ve Çibali Tekel'den işçiler 13 Ekim'de Tek Gıda-İş Sendikası Ge-nel Merkezi'ne bir baskın yaptılar. Yapılan anlaşma konusunda sendika yönetci-lerini soru yağmuruna tutan işçiler uzun uzun tartıştılar, ancak yöneticilerden net bir yanıt almadan sendikadan ayrıldılar.

Cevizli Tekel Fabrikası iş-çilerinin üyesi bulunduğu Tek Gıda-İş İstanbul 3 No.lu Şube Başkanı Ali Kökgü da genel merkezden yöneti-ciler arasındaydı. Ali Kökgü bu konuda puntalı belirtti. "Bu noktada bizim için söz konusu olan ücretler değil, Sendikal varlığımız yapılan anlaşma ile zaten hiçe sa-yıldı. Yine son yaptırımlar toplu iş sözleşmesi düzenini açıkça altüst ediyor. Bizim öncelikle karşı durduğumuz yan budur."

OMAS'ta işçi kıyımı ve direniş

Yine işçi kıyımı... Adana'da OMAS'ta (Özalın Oluklu Mukav-va Fabrikası) çalışan 36 işçiden 24'ü isten atıldı. Gerekece yine sendikalaşma...

OMAS'ın patronu Hüseyin Özalp, sendikalaşma çalışma-sını haber alır almaz, önce 12 Ekim'de haksız gerekçelerle Cabbar Yılmaz ve Ömer adlı iki işçiyi çıkardı. Arkadaşla-rının isten çıkartıldığını öğrenen diğer işçiler ertesi gün vizite ey-

emi yapmaya çalıştılar. Fakat patronlar işçilere vizite kağıdı vermedi ve diğer işçiler de işten atıldığını belirttiler. 14 Ekim'de fabri-kaya giden işçiler fabrikaya so-kulmadı. İşten çıkartıldığını öğ-renen işçiler aynı gün fabrika önünde oturma eylemine başla-dılar.

Kendileriyle görüştükümüz iş-çiler şunları söylediler:

Cabbar Yılmaz: Bu işyerin-de 8 yıldır çalışıyorum. Makine-

lerde tahribat yaptığım gerekçe-siyle 12 Ekim'de işten çıkarıldım. İşçi arkadaşlarımla hep birlikte burada direniştiyiz. Kararıyız. İşyeri önünde cadır kuracağız. İşimize geri dönünceye kadar di-renişimizi sürdüreceğiz.

Erdiç Ever: Bu işyerinde ça-lışan 11 işçiyi asgari ücret 2 mil-yon 750 bin TL olmasına karşılık, işveren 1 milyon 750 bin TL aylık ücret veriyordu. İşveren asgari ücreti kabul etmek zorunda kaldı. Şu an diğer işçi arkadaşlarla bir-likte direniştiyiz. Mücadelemizi sürdüreceğiz ve tekrar işe geri dönmeyi becereceğiz.

İsten atılan ve direnişte olan bir bayan işçi, "Burada asgari ücretle çalışıyor, zar-zor geçimi-mizi sağlıyorduk. 4 çocuğum var, evim kira. İşveren bizi işi-mizden, ekmeğimizden etti. Şu an direniştiyiz. İşe geri dönün-

ceye kadar buradan ayrılmaya-cağız" dedi.

Adana Haklar ve Özgürlükler Platformu 20 Ekim'de direnişteki OMAS işçilerine destek ziyare-tinde bulundu. Şeker ve çay yar-dımının yapıldığı ziyaret sırasın-da, ayrıca platform adına bir de mesaj okundu.

Yasal sızdan işçi çıkarmak için sendikalaşmayı gerekçe gösteremeyen patronlar, yasa-larda kendilerine dayanak ola-cak madde konusunda hiç sı-kıntı çekmiyorlar. OMAS işçileri Selülöz-İş Sendikası'nda örgüt-lenmeye çalışıyor ve gerekite bu nedenle isten atıldılar. Oysa işveren, isten atmak için yasalar-da yoruma açık gerekçeler gös-terdi. Bu keyfi ve anti-demokratik tutuma karşı sadece OMAS iş-çileri değil, bütün işyerlerinin iş-çileri ortak tavır almalıdır.

ENER-SEN: "Mücadeleyi inatla ve sabırla sürdüreceğiz"

Adana Ener-Sen'e üye memurlar, çalıştıkları Türkiye Elek-trik Kurumu Dağıtım Müdürlüğü'nün yemekhanesinde 17 Ekim'de yaptıkları basın açıklamasıyla 5 Nisan soygun peke-tinden sonra memurlara reva görülen sadaka zamları ve grevli-toplu sözleşmeli sendika haklarının verilmesini protesto ettiler.

Ener-Sen'li kamu emekçileri ellerindeki "Özelleştirme: Vur-gun-Takim-Yağma ve İşsizlik", "Sadaka Değil, Toplu Sözleş-me", "Grev Hakkı Grev Yapılabilecek Kazanımlar", "Devlet Güdümü Sendikaya Hayır" yazılı dövizler ile "Yaşamın Grevli-Toplu Sözleşmeli Sendikal Mücadelemiz", "Yaşamın Demokrasi Mücadelemiz" yazılı pankartlar taşıdılar. Ener-Sen Şube Başkanı Ha-san Balıkcı yaptığı konuşmada, kamu emekçilerinin bugünkü durumu dışırdırmalarının sorumlularının grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak, pekkide toplım, demokrat Türkiye vatandaşları kö-dara gelen partiler olduğunu açıkladı. Ayrıca özelleştirme adı altında sendikalarının örgütü bulunduğu TEAŞ ve TEDAŞ'ta tabanın sürdüğünü, özelleştirmeli personelin tüm haklarının elin-den alındığını belirterek TEK'in AKTAŞ ve Köyleri AS'den ala-cacağı olan 1 trilyon 660 milyarın tahsil edilmediğini, milyonlarca liranın Marmara Bank'ta batırıldığını vurguladı.

Basın açıklamasına katılan yaklaşık 150 kamu emekçisi, "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşamın Sendikal Mücadelemiz" plakinde sloganlar atarak protestolarını sona erdirdiler.

OMAS işçileri ile de kazanmak diyorlar. Bunun için ortaya çıkacak olumsuzlukları alt etmenin çalışmasını zaman geçirme-den başlatmışlardır.

Zonguldak'ta işçiler yürüdü

Çiller'in 1995 yılında memurlar için öngördüğü yüzde 23 dolayındaki ücret artışı Zonguldak'ta memurlar tarafından protesto edildi. 18 Ekim'de Madenci Anıtı önünde toplanan yaklaşık 600 memur buradan Hükümet Meydanı'na kadar bir yürüyüş düzenledi. "Hükümet İstifa", "Sadaka Değil Zam İstiyoruz" sloganlarının atıldığı yürüyüşten sonra KÇSP Dönem Sözcüsü Erdoğan Erdem, hükümetin tutumunu protesto ettiklerini belirten bir konuşma yaptı.

"Sigortasız Çalışma" kampanyası

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) sigortasız çalıştırılmaya karşı bir kampanya başlattı. "Sigortasız Çalışma" sloganıyla başlatılan kampanya öncelikle tekstil ve metal işçilerine yönelik olarak yapılacak. Pilot bölge olarak Bursa, Adana ve İstanbul seçildiği kampanya boyunca afişlemeler yapılacak, basın toplantıları düzenlenecek ve komuyla ilgili olarak gazete yayını ve dağıtımı yapılacak.

611 memur işbaşı yapmak istiyor

27 Mart seçimlerinden sonra Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek tarafından işten çıkartılan 611 memur İdari Mahkeme'de açtıkları davayı kazanmaları üzerine işbaşı yapmak için 18 Ekim'de dilekçeleriyle Personel Daire Başkanlığı'na başvurular.

Ozelleştirilen Kanara Fabrikasında işçi kıyımı

Adana'da belediyeyle ait olan Kanara Fabrikası'nın 1 Eylül'de özelleştirilmesinden sonra 83 işçi işten atıldı. İşçilerin toplam 7 milyar Ura tutan alacakları ödenmedi. İşten çıkartıldıkları 12 Eylül gününden bugüne mücadelelerini çeşitli biçimlerde sürdüren işçiler belediyenin 21 Ekim'de bir ödeme takvimi çıkartacağı sözü üzerine evlerinde beklemeye başladılar.

Sümerbank işçileri: "İşçiler yollarında, sülükler nerede"

İstanbul Bakırköy'de Sümer Holding'e bağlı giyim letmesinin işçileri son günlerde patlak veren yolsuzlukları protesto etmek için yürüyüş yaptılar. 18 Ekim'de yağ-

fabrikadan

Özgürlük

Meydanına kadar yürüten işçiler yol boyunca, "Hırsızlar Çalıyor, Düzen Bakıyor", "İşçiler Yollarında, Sülükler Nerede", "Hırsız Kediler Memleketi Yediler" şeklinde sloganlar attılar.

İşyeri Baş temsilcisi Cetin Yelken ise yürüyüş sırasında eylemleriyle ilgili olarak megafonla halka yönelik bir konuşma yaptı. Konuşmasında, yolsuzluklara, soygunlara karşı sessiz kalmadıklarını göstermek için yürüdüklerini dile getirdi. İşçiler özgürlük Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptıktan sonra dağıldılar.

Japon mucizesinin altındaki yoğun sömür

"Japon mucizesi ... Öteden beri kullandığımız bu deyimle Japonya'nın, Japonların zenginliği (!) anlatılır. Burjuva iktisatçılar zengin olmak için sömürünün şart olmadığını, daha doğrusu kapitalist zenginliğin altında yatanın sömürü olmadığını ispota çalışırken örnek Japonya'dır. ABD, İngiltere vb. ülkeler gibi uzaklarda pazarı, sömürgeci yoktur ama Japonya zengindir deyişleriyle sömürü gerçeğinin üstü örtülüyor, kafa bulandırılmaya çalışılır. Oysa anlatılanlar safsattır. Japonya'da mucize yoktur. Japon işçi sınıfının yoğun ve kölece sömürsü üzerine yükselen 3-5 elektronik ve otomobil devrinin zenginliği vardır.

Taşeronlaştırma

Japonya'da Gözde Çalışma Sistemidir

Boylesine yoğun bir çalışma Japon tekellerini yine de tatmin etmemektedir. Uzun çalışma saatleri, işverenlerin çıkarına uygun olarak kurulmuş sendikalar, gözünü kâr hırsı bürümüş canavarlara yetmediği için yeni yöntemler geliştirilmiştir. Bu yöntemlerden biri ve yaygın olanı taşeronlaşmadır. Öyle ki "Japon mucizesini taşeronlar yarattı" deyişi sıkça kullanılmaktadır. Japonya'nın çelik üretiminde çalışan toplam işçilerin yarısı, yani 250 bini taşeron firmalarda çalışıyor. Ve bunların ücretleri ana firmalarda çalışanlara oranla yüzde 30 daha düşüktür. Japon otomobil firması Nissan'ın bir yetkilisi "Yatırım yapacak paramız yok, fakat sadece yoğun olarak harcayacağımız emek gücümüz var" derken, bir işçinin aynı zamanda 4 makineyi kontrol ettiğini, nefes almaya fırsat vermeyen tempo sona erdiğinde de işçilerin kantine koş-

tuğunu ve kantinde hızlı hızlı ve sessizce yemekten sonra kalite çemberi toplantılarına katıldıklarını belirtiyor.

Japon İşçileri Üzerinde Cinayetin Biçimi:

"KAROSHİ"

Genel olarak dünyada işçisinin önemli sorunlarından biri iş kazalarıdır. Özellikle yeni sömürge ülkelerde bu durum böyledir. İş cinayetleri genellikle geri teknik, kötü ve pis çalıştırma koşullarından kaynaklanır. Japonya gibi gelişmiş emperyalist ülkelerde ise, işçiler yoğun çalışmadan dolayı aniden ölümlerle iç içe yaşıyorlar. Bu durum Japonya'nın çalışma kofullarına özgü bir şey olduğu için literatürde Karoshi diye adlandırılır. Karoshi sırasıyla "aşırı çalışma" ve "ölüm" anlamına gelen "karo" ve "shi" kelimelerinden oluşan birleşik bir kelimedir. Fabrikada otomasyon ile büroda otomasyon her şeyin tıkırında gitmesi için birlikte geliştirilmektedir. Sonuçta aşırı yoğun çalışma işçiler üzerinde fiziki ve zihinsel baskı oluşturduğundan Karoshi denen aniden ölümler meydana gelmektedir.

İşçiler üzerinde yaptığı ankette işçilerin % 82,9'u ani ölümlere neden olabilecek etkenlere sahip oldukları cevabını vermişlerdir. Gerçekten de Toyota'nın montaj hattında çalışan bir işçinin her 18 saniyede 20 hareket yapmak zorunda olması, bu öldürücü etkiyi ve stresi anlatmak açısından önemli. Bu hareketlilik tarzı 1990 Haziran ayından, 1991 yılı sonlarına kadar 1500'ü aşkın işçinin aniden ölümüne yol açmıştır.

İşte "Japon mucizesi" altında yatan yoğun ve öldürücü sömürü gerçeği. Japon işçi sınıfı dünya işçi sınıfının kazanımlarından yararlanma açılımını göstermedikçe ve kendi sınıfına dayalı bir örgütlenme yaratmadıkça bu durum devam edecektir. Üstelik bunun önüne geçilmedikçe, Japon tekellerinin girdiği her ülkede de aynı çalışma sistemi uygulanacaktır.

"Haklarımızı mücadele ederek kazanacağız"

14 Ekim 1994 tarihinde Emek İnşaat AŞ'de çalışan 480 işçi Yol-İş 1 No.lu Şube önünde bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında; "Türkiye Yol-İş Sendikası ile Emek İnşaat AŞ arasında 480 işçi adına 1 Temmuz 1994 tarihinden beri sürdürülen toplu iş sözleşmesi grev aşamasına gelmiş bulunmaktadır. Bunun nedeni işverenin uzun yıllardır tutumudur. Ülkemizde mutlak gerçeğin 7,5 milyon olduğu hükümetin yekil karıştırmalarıca açıklandı. Buna rağmen

işverenin yaptığı tekil mutlak ücretlerini atırdırdı. Üyemizlerin ortalama ücreti 3-5-4 milyondur. Sendikamızın talebi mutlak gider kadardır. Bu ücreti vermeyen Emek İnşaat AŞ de hükümetin emrinde olan Emek-İ Sendikası'na bağlı bir şirkettir. Üyemizlerin yapmış olduğu otellerde 54 bin liraya kalan bakat ve mülteveliklerine sesleniyoruz. Bu mutlak ücreti vermeyenlerin gerekçesi ekonomik sorunlar olarak gösteriliyor- sa da, bu, hükümetin sermayedarlar için

çıkarmış olduğu 3 aylık devlet tahvillerine % 50 net faiz vermesi bu gerekçenin yanlış olduğunu göstermektedir. Bu nedenle ilgili Bakan ve Başbakan'ın konuyu inceleyerek sorunun çözülmesini sağlanmasını talep ediyoruz. Çözülmediği takdirde tüm eylemleri haklarımızı ve grev hakkımızı kullanacağımızı tüm kamuoyuna duyuruyoruz." diyecek açıklamayı bildirir.

Ayrıca Yol-İş Genel Merkezi 17 Ekim günü için grev kararı aldı.

Üniversitelerde alternatif açılışlar "Sen de katılmalısın bu halaya"

Üniversiteli gençlik, yeni bir öğretimin yılına, yeni bir mücadele yılına coşkuya gerçekleştirdikleri alternatif açılış şenlikleriyle başladı. Önceki hafta içinde Yıldız Üniversitesi'nde YILDIZ-DER'in öğretim üyeleri ve araştırma görevlileriyle birlikte yaptıkları açılış şenliğinin ardından, 17 Ekim'de İYO-DER'li öğrencilerin İTÜ'de, 18 Ekim'de Öğrenci Demeklerinin Avcılar Kampüsü'nde gerçekleştirdikleri açılış şenlikleriyle yeni döneme merhaba dediler.

İYO-DER'li öğrenciler, Ekim devriminin yıldönümüne rastlayan 17 Ekim'deki şenliklerine bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Ekim devriminin ve DEV-GENÇ'in 25. yılını selamlayan konuşmada, İYO-DER, DEV-GENÇ'in 25. yılıdır sürdürdüğü anti-emperyalist, anti-faşist mücadele tarihinden aldığı mirasla demokratik üniversite kavgasını yükseltecektir" diyen İYO-DER'li öğrenciler, yeni dönemde de öğrenci gençliğini,

Türkiye halklarının kurtuluş mücadelesinde hiçbir bedelden kaçınmayarak en önde yer alacağını vurguladılar. "Demokratik Üniversite Mücadelesinde İYO-DER'de Örgütlenelim", "Şehitlerimizi Demokratik Üniversite Kavgamızda Yaşatacağız-İYO-DER'li Öğrenciler pankartlarının açıldığı şenlikte, AYO-DER'li öğrenciler, Devrimci Mücadelede Mimar-Mühendisler gönderdikleri

mesajlarla desteklerini sundular. İYO-DER'li öğrencilerin hazırladığı "Sen de Katılmalısın Bu Halaya" adlı oyunla İYO-DER şii grubunun şii dinletisinin yer aldığı şenlikte, İYO-DER müzik topluluğu, Özgürlük Türküsü ve ozan Fevzi Kurtuluş'un söylediği marşlar ve türkülerle yeni kavga yılının coşkusu halaylarına taşındılar.

Öğrenci gençlik, bir gün sonra da holding profesörlerinin, para babalarının, bilim ve halk düşmanlarının katıldığı resmi açılışlarına karşı, alternatif açılışlarını Avcılar'a taşıdılar. Avcılar Kampüsü Öğrenci Demeklerinin Veterinerlik Fakültesi'nde düzenlenen şenlikte YOK'suz, parasız, bilimsel bir eğitim için demokratik üniversite mücadelesine omuz verme çağrısı yapıldı. İYO-DER tiyatro ve şii topluluklarının da katıldığı şenlikte, çeşitli müzik gruplarının söylediği coşkulu türkülerle halaylar çeken gençlik, bir kez daha hep bir ağızdan halkların kardeşliğini haykırdı.

"Emperyalist köpekler, toprağımızdan defolun"

Bergama ilçesinin Ovacık yünde uzun süredir sivanır kulanarak altın işleyen EURO-GOLD firması, bölgede yaşayan halkın sağlığını gün geçtikçe tehdit ediyor. Bu nedenle 16 Ekim günü Bergama'nın Ovacık köyünde yöre halkı tepkisini dile getirmek için "Sivanırlı Altına Hayır" adı altında bir basın açıklaması ve yürüyüş düzenledi. Yaklaşık 5000 kişinin katıldığı yürüyüşte, halk ilk önce İzmir-Çanakkale yolunu trafiğe kapatarak "Emperyalist köpek-

defolun", "Sivanırlı altına hayır" sloganları atarak basın açıklaması okumak istedi. Basın açıklamasını okumak isteyen Bergama Belediye Başkanı Sefa Taşkın jandarmalar tarafından engellendi. Yol üzerinde toplanan halka da saldıran jandarma, iki köylüyü gözaltına aldı.

Bu saldırılar sırasında halk "Bu topraklar bizim, siz bir avuç gıyuru koruyorsunuz, buna göre safımızı belirleyin ve alman arkadaşlarımızı serbest bırakın" diyerek eyleme devam ettiler.

Eylem sırasında sürekli komandolara yönelik tavırlar izleyen halk, "Bu topraklarda halkın öz evladı olarak gençleri görmek istiyoruz" diyerek beklentilerini dile getirdiler. Tüm bunları hazmedemeyen komandolar, kitleye dipçiklerle saldırdılar. Halkın kararlılığı

sayesinde iki kişi serbest bırakıldı. Gösteri daha sonra Bergama'nın Çanköy'ünde bir miting havasında devam etti.

Yapılan mitingte açıklama yapan Bergama Belediye Başkanı Sefa Yalçın "75 kuruluşun temsilcileri olarak karar aldık. Bergama sivanırlı altını istemiyor. Ancak Eurogold firması Ovacık'ta şantiyesini kurdu ve bölgenin etrafını tellerle çevirdi. Yetkililerin her şeyden yüksek olan halkın iradesine kulak vermelerini istiyoruz" dedi. Alman, İngiliz, Yeni Zelanda sermayesi ile kurulan firmanın yöneticileri, köylülerin tepkisini önlemek için bazı köylerden insanları madende çalıştırarak köylüler arasında çatışma yaratmaya çalışsalar da başardı olamadılar. Miting alanı anti-emperyalist bir gösteriye dönüşürken, onuruna, ekmeğine, tütününe, pamuğuna sahip çıkan yöre halkı, ne pahasına olursa olsun mücadeleye devam edeceğini gösterdi.

Özgür Çukurova Ceyhan Temsilciliği Açıldı

Adana'da bölgesel anlamda yayın hayatını sürdüren Özgür Çukurova gazetesinin Ceyhan Temsilciliği 16 Ekim günü açıldı. Açılış işçi, memur, öğrenci ve sosyalist basının temsilcilerinden oluşan 70 civarında insan katıldı. Özgür Çukurova gazetesinin Ceyhan temsilcisi yaptığı konuşmada, "Çukurova olmasaydı özgür olusun dedik ve bu doğrultuda hareket ettik. Ceyhan'da böyle bir mevzu oluşturduk. Ama bizim ezilen ve sömürülen emekçi halkın sesi soluğu olmak yolunda hızla ilerlemektir" dedi. Açılışa katılan Grup Nisan Güneş'in verdiği dinleti sırasında coşkuya türküler söylendi, halaylar çekildi ve gönderilen mesajlar okundu.

Özgür Çukurova gazetesinin Ceyhan Temsilciliğinin açılması yeni bir mevzu olarak kabul edilmeli ve halkın sesini duyuracak bu gazetenin daha fazla sahiplenilmesi sağlanmalıdır.

Antakya Çağdaş Sanat Atölyesi'ne Saldırı

Kültürel, sanatsal ve folklor çalışmaları yapan Antakya Çağdaş Sanat Atölyesi'ne 10 gün içinde iki defa saldırı düzenlendi. Antakya CSA çalışanları yaptıkları basın açıklamasıyla bürolarına ilk saldırının 2 Ekim'de yapıldığını, saldırı sırasında büro camlarının kırıldığını, 13 Ekim'de yapılan saldırıda ise büro camlarının tümünün kırıldığını belirttiler. CSA çalışanları kendilerini Antakya'da yayınlanan Kurtuluş gazetesi yazarlarından Numan Dingil'in hedef gösterdiğini, saldırıların da Numan Dingil'in yazısından sonra yoğunlaştığını belirttiler. CSA çalışanları, bu saldırıların devrimci kültür ve sanata yönelik olduğunu, bu saldırıların çalışmalarını engelleyemeyeceğini vurgulayarak, kamuoyunu ve DKÖ'leri duyarlı olmaya çağırıldılar.

Mersinde lisei gençlik baskılan protesto etti

Mersin'de Lisei Öğrenci Birlikleri, 18 Ekim günü İçel Eğitim Enstitüsü'nde yapılan basın açıklamasında, Gazi Lisesi'nden Burhan Kırılmaz adlı öğrencinin polis tarafından, Sabancı Lisesi'nde de Ali Türk adlı öğrencinin sivil faşistler tarafından dövülmesini protesto ettiler.

Mersin'de polis ve sivil faşistler yoğun bir saldırı kampanyası içindeler. Okul kaplarına karakol kuran, öldürdükleri öğrenciyi gözaltına alan polis, okul bahçesinde de rahatlıkla dolaşılıyor. Bu arada okullarda sivil faşist örgütlenme de faşist öğretmenler ve idareciler eliyle güclendirilmeye çalışılıyor. Öğrencilere Türk bayrağı, MHP rozetleri dağıtılıyor.

Lisei Öğrenci Birlikleri yaptıkları basın açıklamasında, okullarda polis-idare işbirliğine son verilerek, okulların kışla olmaktan çıkarılmasını, işlevine kavuşturulmasını istediler.

Ankara DLMK'lıların düzenlediği Dostluk ve Dayanışma Şenliği yapıldı

Ankara Demokratik Lise İçin Mücadele Komiteleri, okulların açılmasıyla birlikte öğrencilerle tanışmak ve yeni bir orta öğretimin yılının başlamasını kutlayabilmek için 9 Ekim günü Ankara DLMK Dostluk ve Dayanışma Şenliği adı altında bir şenlik düzenledi. Batıkent Halkevi'nde yapılan şenlikte, öğrenciler ve velilerden oluşan 150'ye yakın kişi katıldı.

Şenlikte DLMK'lı ve liselerde yaşanan sorunları anlatan bir konuşmanın ardından şiiyer ve liselerde eğitimin temel ilkelerini anlatan, son süreç değerlendirilen konuşmalar yapıldı. Konuşmada Devrimci Sol önderi Dursun Karataş'ın tutsak edilmesi ile Bağcılar ve Beşiktaş katliamları protesto edildi. DLMK müzik topluluğu ve Grup Ekin'in de ortak olarak verdikleri dinleti oldukça coşkulu geçti. Halay çekildiği sırada kitle salondan çıkarak dışarda halaya devam etti. DLMK tiyatro topluluğunun sergilediği oyun ise halkı bahçesinde coşkuya izlendi. Daha sonra şenliğe katılanlar ile bir saate yakın sohbet edildi ve söylenen türkü ve marşlarla şenlik bitti.

DLMKlıların pankartları, dövizleri ve panoları ile renklenmiş salondaki kitlenin düzenin yoz kültürüne karşı DLMK'yı sahiplenmesi şenliğin en güzel yanıydı.

Şehit Şahin Lisesi öğrencileri "Okulumuzu faşistlere bırakmayacağız"

Gaziantep Şehit Şahin Lisesi'nde sivil faşistler polisin ve okul müdürü Seyit Çapan ile yardımcısı Mustafa Bağcı'dan aldıkları desteğe devrimci-demokrat öğrencilerin üsünde la-nör estirmeye çalışıyorlar. Okulda ihbarcılık işini bizzat gerçekleştiren öğrencilerin gözaltına alınmasına neden olan faşist müdür Seyit Çapan, öğrencilerin Ölü Ocakları'na götürülmesine bizzat öncülük ediyor. Buralara gitmeyi kabul etmeyenler ise müdürün hakaretlerine ve saldırılarına maruz kalıyorlar.

Saklında Sivil Faşist-Polis İşbirliği

Faşistler 13 Ekim günü Hacı Ali Göçmen adlı bir öğrenciyi önce sözlü azattılar, daha sonra da öğrenciyi naklinin övdüler. Satışmalar ertesi gün de sürdü. Ölü Ocakları'ndan ve MHP'den toplanan faşistlerin ve müdür Seyit Çapan'ın desteğiyle öğrencilere saldırma için ortam yaratmaya çalıştılar. Ancak faşistler istediklerini başaramayınca, devreye giren polis, devrimci-demokrat 6 öğrenciyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan öğrencilerle iş saatı sonra serbest bırakıldılar. Öğrencilere yönelik bu saldırılar sonrası okula giden veliler de polis tarafından gözaltına alındı. Çapan aynı gün ailesiyle gelen öğrencileri odasına götürüp, polise birlikte sorgulamaya çağırarak okuldan almakta ısrar etti.

Sivil Faşistler Muhbirlik Yapıyor

14 Ekim günü faşist müdür Seyit Çapan'ın talimatıyla polis okullarına bildirilen iki MHP'nin muhbiri göstermek sonucu 15 öğrenci gözaltına alınarak Tarsus Mücezalet Subesine götürüldü. 7 öğrenci aynı gün serbest bırakıldı. Geriye kalan 4 öğrenci bir gün sonra serbest bırakıldı. Ötken Kayhan ve Erol Şahin adlı öğrenciler 17 Ekim günü çıkarıldıkları mahkemeye tutuklandılar.

Ailelerin ve öğrencilerin katliamıyla 15 Ekim'de İHD Antep Subesinde yapılan basın açıklamasında "Eğilim süzgeci atılmıyorsa bütün bilm çocuklarımız değil, okullarda öğrencilere saldırılan sivil faşistler, bunları destekleyen polis ve faşist müdür Seyit Çapan'dır." dediler. Açıklamaya katılan öğrenciler bir hafta der okula gitmediklerini, gitselerinde ise müdürün kendilerini faşistlere hedef göstererek üzerlerine saldırttığını belirttiler. "Her şeye rağmen öğrenim hakkımızın gasp edilmesine, müdürün istediği gibi davranmasına izin vermiyoruz." diyen öğrenciler, eylemler kapsamında sesli kalımlarıyla okulların dışlarına çıktılar.

DLMK Açılış Şenliği coşkulu bir şekilde başladı

DLMK'nın 4. Geleneksel Açılış Şenliği kitleli bir katılımıyla coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Kağıthane'de yapılan şenlik, devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı. Lise gençliği sorunlarını, devrim mücadelesi içindeki yerini, diğer emekçi kesimlerle dayanışmasını ve DLMK'nın mücadelesini anlatan bir açılış konuşması yapıldı. Şenlikte ilk olarak Koma Agira Jiyane'nin söylediği türkülerle haleyler şenlik boyunca hiç durmadı. DLMK Tiyatro Grubu'nun sunduğu kısa oyun işiyi izlerken DLMK Müzik Grubu da türküler ve marşları ile DLMK'nın mücadelesini her alanında yer aldığı vurguluyordu. Feriz Kurtuluş yine lise gençliğini

yanındaydı. Türküler, marşlar ile şenliğe coşkulu başladı. Şenliğe liselerden, bölgelerden DLMK lilar, çeşitli mahallelerden devrimci halk güçleri, çeşitli demokratik kurumlar ve sosyalist basın kuruluşları dayanışma mesajı gönderdi.

Mesajlarda lise gençliğinin coşkusunu ve kararlılığını paylaşan ifadeler yer alırken, birçok mesajda DEV-GENÇ'in 25. yılı, DHKP-C ve önderlik selamlandı. Şenlik Grup Yorum eşliğinde çekilen coşkulu haleylerle son buldu.

Muğla'da öğrenciler "yürüyen banknot" olarak görülüyor

Muğla Üniversitesi'nde "hayat fakülteleri" kullanan öğrenci sayısı her yıl biraz daha artılıyor. Ancak, altyapısı olmayan bu okullar yeterli eğitim vermekten çok uzak. Yıllardan beri öğrencilere "yürüyen banknot" gözü ile bakılan Muğla'da ev kiraları beş milyondan başlıyor. Yurtlarını yetiştirmezden dolayı öğrenciler, yüksek kiralar karşısında otellerde kalıyor. Bazı ev sahipleri ise evlerinde kalan her öğrenci için ayrı ayrı ücret alıyorlar.

Her geçen yıl barmma sorunu, yeni gelen öğrenciler nedeniyle daha da artıyor. Bu yıl dokuz yüz on yedi öğrenciden yüzü devlet yurduna, ellisi de belediye yurduna yerleştirildi. Geri kalanların çoğu ise açığa kaldı.

Muğla Üniversitesi'nde rektörlük skandalın sık sık gündemde yer almakta. Faşist örgütlenmenin rektör aracıları ile yaygınlaştığı okullarda, fazla kadrolar açılıp, buraya faşistler yerleştiriliyor. Örneğin, önceden iki kişinin çalıştığı öğrenci işlerinde dokuz kişi çalışıyor.

Bu yıl yapılacak rektörlük seçimlerinde yerini sağlamlaştırmak isteyen Rektör Ethem Ruhi Fıgıllı, okulun kaynaklarını artırmış göstermek için 1. sınıftan yedi yüz eli bin, 2. sınıftan beş yüz bin, 3 ve 4. sınıftan iki yüz eli bin lira katkı payı adı altında para toplattı.

Geçtiğimiz yılda okula alınan televizyon, bilgisayar ve uydu antenlerin akıbeti bilinmiyor. Bunun

yanında, faşist kadrolaşmadan rahatsız olan İLB.F. Dekanı Prof. Dr. Arslan Eren de istifa etmek zorunda kalmış.

Yeni öğretim yılına girenken, öğrencilere danışma hizmeti vermek amacıyla belediyenin katkısıyla "Öğrenci Danışma Merkezi" oluşturulmuştu. Öğrenci Demekçi tarafından organize edilen danışma hizmetleri, Rektörlük kaşeli "Art niyetli öğrencilerin danışma bürosuna gitmeyiniz" içerenli afişlerle engellenmeye çalışılıyor. Buna rağmen üç yüz yakın öğrenci barmma sorunu çözümlene, kayıt işlemleri bitene kadar "art niyetli" öğrenci evlerine yerleştirildi.

Öğrenci gençlik Muğla nezdinde daha birçok sorunla karşı karşıya kalıyor. Akademik-demokratik hakları için mücadele etmek zorunluluğu kendini daha çok hissettiriyor.

Dergimiz 18. kez toplatıldı

Dergimizin Ekim ayında çıkan 30. sayısı da "DEV-GENÇ" propagandası yapıldığı gerekçeyle kısa bir süre sonra toplatıldı. Bugüne kadar çıkardığımız 30 sayıdan 18'i toplatılan dergimizde, gençliğin 25 yıldır anti-faşist, anti-emperyalist öncü gücü olan DEV-GENÇ'ten söz etmek, yani anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi savunmak, özgür, bağımsız ve

demokratik bir ülke istemek DGM Savcılığı'na göre suç sayılıyor. Baskılarla, toplatılmalarla devrimci gençliğin mücadelesini durduramayacaklar!

DLMK'dan okuldan atılmalara tepki

Faşist okul idareleri görevlerine başlar başlamaz demokrat öğrencileri saçma-sapan gerekçelerle okuldan atmaya başladılar. En son 30 Temmuz'da Osmanliye'nin Cevdetiye kasabasında Devrimci Sol savaşçısı A.Tanık Kocogözü'nün şehit düşmesinin yıldönümü anmasına katılan Düziçi Atatürk Lisesi'nde öğrencilerinden Ferhan Yavuz 30 Eylül'de, Ercan Ozkan 3 Ekim'de okuldan atıldılar. Faşist idare daha sonra da İbrahim Karkin adlı öğrenciyi okula üzerinin aranması sırasında, sigara bulunması gerekçe göstererek 5 Ekim'de okuldan attı.

DLMK'nın öğrenciler 15 Ekim'de keyfi bir şekilde eğitim hakları gasp edilen 3 öğrenci ile Adana SİP'te bir basın açıklaması yaptılar. Elinde "Kısık Değil Okul İstiyoruz", "İnfazlara Son", "Öğrenci-Faşist Eğitime Son", "Yaşasın Demokratik Lise Mücadelesi" vb. dövizler taşıyan öğrenciler "Ne zaman da beni bir insanın anması na katılma, öğrencilerin üzerinde sigara bulundurma suç sayılıyor. Biz öğrenciler robot değiliz ve düzen içinde bir insan olmayacağız. Düzen her zaman öğrenci gençlikten korkmuştur. Çünkü gençlik oligarşinin ve sömürü çarkının her zaman karşısında olmuştur." dediler. Ayrıca öğrenciler Demokratik Lise İçin Mücadele Komiteleri olarak, gerici ve faşist eğitime karşı sürdürdükleri demokratik lise mücadelesinin önünü hiçbir gücün kesemeyeceğini vurgulayarak olayı protesto ettiler.

Devrimci tutsaklar teslim alınamaz

Ülkemizde süren savaşa paralel olarak ege-men sınıflar cezaevlerinde dün olduğu gibi bugün de devrimci tutsakların teslim almaya yönelik saldırılarından vazgeçmiyor.

Savaşın cezaevleri cephesinde düşman bugüne kadar devrimci tutsakları her türlü rehabilitasyon yöntemlerinden en azgın saldırılara kadar değişik yöntemlere başvurarak teslim almaya ve siyasi kimliğinden soyundurmaya çalıştı. Bugün de, birçok cezaevinde, her türlü teslim alma yöntemini denemekten geri durmuyor. Diyarbakır Cezaevi'nde katliama başvurulurken, İstanbul'da DGM'de çevik kuvvet, asker ve kontrgerillanın işkenceci katillerinin saldırıları, hemen her cezaevinde değişik boyutta saldırılar her gün sürdürülmü-yor.

Dün zindanlar 12 Eylül faşist cuntasının "aske-rileştirme", "pişmanlaştırma", "kişiliksizleştirme", siyasi kimliği yok etme ve teslim almaya yönelik saldırıları karşısında Devrimci Sol tutsaklarının di-renişlerine ve Ölümlü Oruçlarıyla yarattığı mücadele geleneğine tanık oldu.

Bugün, DHKP-C tutsakları yaratılan bu direniş destanlarını sürdürücüsüdürler. Ve cezaevlerin-de düşmanın teslim almaya yönelik her türlü sal-dırıları karşısında yılmakz birer barikat olmak ve onurlu, güçlü bir direniş odağı yaratma savaşını vermektedirler.

Tutsaklık koşullarında da bir savaş sürmekte-dir. Bu savaşın bir cephesinde polis, DGM'er, ce-zaevleri idaresi, kontrgerillanın her türlü temsilcisi ve usakları bulunurken, diğer cephesinde hakimiy-zin onurlu evlatları olma ve onların mücadelesine layık olma savaşını veren devrimci tutsaklar vardır.

Devrimci tutsakların mücadelesi kendine özgü yanları olmakla birlikte savaşın genel yasalarına bağlı olarak yürüten bir savaştır. Savaş, düşman ve halk güçlerinin iradelerinin kabul ettirilmesi üzerine kurulu olarak sürüyor.

Biz devrimci tutsaklar bu savaşta gücümüzü halkın onurunu, tutsaklık koşullarında teslim et-memektten ve siyasi kimliğimizi, savaşçılığımızı koruma mücadelesinden alıyoruz. Düşman bizi teslim almakta hakimiyzin mücadelesini gözden düşürmeyi ve boğmayı istiyor. Bunu dün başara-madı, bugün de başaramayacak.

DHKP-C tutsakları, Devrimci Sol'un bugüne kadar hiç teslim alınamayan ve direniş destanları yaratan tutsaklık koşullarındaki mücadelesine yeni direniş haklarını eklemek için düşmanın saldırıları hangi biçimde olursa olsun, düşman en sinsi, en azgın hangi saldırılarını denerse denesin hiçbir bebeden kaçınımadan mücadelesini sürdürecektir.

Düşmanlarımız siyasi kimliğimizi yok etmek ve teslim almak için hangi yola başvurursa başvur-sun, karşısında daima devrimci uyanıklığımızı, sarstırmaz inancımızı ve güçlü direnişlerimizi bul-a-caktır.

Bizler tutsak alınsak da tarihimiz teslimiyete hiçbir zaman tanık olmamıştır. Yarattığımız dire-niş geleneğimiz DHKP-C'li tutsağın yol gösteri-cisidir.

DHKP-C tutsaklarının mücadelesi özgür tutsa-ğın mücadelesidir.

Özgür tutsağın mücadelesi, baş eğmeyen, di-renge ve hiçbir engel tanımayan bir mücadele yodur.

Özgür tutsağın mücadelesinin yol göstericisi DHKP-C'nin zafer yodur.

YAŞASIN HALKLARIMIZIN DHKP-C ÖNCÜLÜĞÜNDEKİ KURTULUŞ MÜCADELESİ! YAŞASIN DHKP-C TUTSAKLARININ ONURLU DİRENİŞİ

Şağmalolar Cezaevi Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi Tutsakları Adına
Yıldırım Öztürk
20 Ekim 1994

Tutsaklara saldırı Antep Cezaevi'nde de sürdü

Saldırı Protesto

Eylemleri Yaygınlaşıyor

Diyarbakır Cezaevi'ndeki PKK tut-saklarının kaldığı koşulların duvarları tahrip kalıplarıyla imha edilerek, gözya-şartıcı, ten yakıcı bombalarla, silahlarla 4 Ekim'de gerçekleştirilen ve iki tutsa-ğın ölümüyle sonuçlanan saldırı, 5, 6 ve 7 Ekim tarihlerinde de sürdü.

Saldırı sırasında yaralanan 250 ka-dar tutsak, elleri ve kolları bağlı şekilde ringlere bindirilerek 7 saat süren yolculuk sonucunda Antep Cezaevi'ne götü-rüldüler. Yaralı tutsaklar burada da as-kerler ve gardiyanlar tarafından dövüle-rek kırılçık bir şekilde hücrelere ko-nuldular. Cezaevindeki tutsaklar 10 ve 14 ekim tarihlerinde Antep İHD şubesine gönderdikleri açıklamalarda Yapılan vahşi saldırılar devam etmekte, insani ihtiyaçlarımız bizi karşı teslim alma ve ihanet ettirmenin bir aracı olarak kullanılmaktadır." diyerek, saldırıları protesto etmek ve cezaevindeki şartlar düzeltilene kadar 8 Ekim'den itibaren süresiz dönüşümü açık grevine başla-dıklarını ve süresiz mahkeme boykotu eylemi başlattıklarını açıkladılar. Tut-saklar ayrıca Antep Cezaevi'ne sevken sonra 10'un üzerinde arkadaşların-dan da haber almadıklarını da belirttiler. Ve İnsan Hakları Derneği'nden ge-lişmelerin tespit etmek için bir heyet oluşturmalarını istedikler.

Bu başvuru üzerine İHD Antep Şu-besi Başkanı İmam Özarsar yaptığı açıklamada cezaevlerindeki baskı ve saldırıları kınyarak, infaz savcılarını ve Adalet Bakanlığı'nı, kamuoyunu dü-yarı olmaya çağırdı.

15 Ekim tarihinde çeşitli yerlerden gelen tutsak aileleri, tutsakların görüşe çıkmamaları üzerine, İHD'de bir basın açıklaması yaptılar. 15 tutsağın ölüm orucuna başladığını beliren tutsak aile-leri, idarenin tutsaklara su vermediğini söylediler.

Malatya Cezaevi'nde

Protesto Açık Grevi

Diyarbakır Cezaevi'ndeki saldırıları Malatya Cezaevi'ndeki tutsaklar da aç-ık grevi yaparak protesto ettiler.

7 Ekim günü üç günlük açık grevine başlayan Devrimci Sol, TKP/ML-TIK-KÖ, MLKP-K, PKK, TDKP, DHP davası tutsakları, "Egemenlerin Diyarbakır'da sergiledikleri bu vahşetin önüne geçil-mezse yarın her cezaevi, ülkenin her tarafı böyle vahşetlere maruz kalır. Onun için eliyoruz ki, faşizmi onun dök-tüğü bu kan deryasında fazla geç olma-dan boğmak için herkes görev başına" diyerek tüm kamuoyunu bu saldırılar karşısında duyarlı olmaya çağırdılar.

Mersin HADEP'te Açık

Grev Süriyor

Mersin HADEP'te tutuklu yakınları-nın Kürdistan'daki köy yakmaları, katli-amları ve cezaevlerindeki baskılan pro-TESTO etmek için başlattıkları açık grevi 18 gününe girdi.

5 Ekim'de 25 tutsak ailesiyle başla-yan açık grevi, yeni katliamlarla 34 aileye ulaştı. Aileler açık grevine desteğin yoğun olduğunu belirterek, kazanacak-larına olan inancın coşkusuyla hakları-nı elde edinceye kadar eylemlerini sürdüceklerini belirttiler.

Aileler Ankara'da da

Açık Grevinde

3 Ekim'de Diyarbakır Ce-zaevinde tutsaklara yönelik saldırıyı kamuoyuna duyur-mak ve protesto etmek için tutsak aileleri 14 Ekim'de Ankara İHD'de süresiz açık grevine başladılar.

Direnişin 7. gününde bir basın açık-laması yapan tutsak yakınları, 7 Ekim günü 70 kişilik tutuklu ailesi grubuyla Ankara'ya geldiklerini, tüm girişimleri-nin sonuçsuz kaldığını belirttiler. İnsan Haklarında Sorumlu Devlet Bakanı Azim Köylüoğlu'yla zorla görüşebildikle-rini, bu görüşme sonucunda Bakanın sorunun kendisini aştığını, bir şey ya-pamayacağını söylediğini açıkladılar. Dönüşümü olarak 70 kişinin sürdür-düğü açık grevinde tutsak yakınları tut-sakların üzerindeki baskıların kalkması için her yolu deneyeceklerini, gerekirse kendilerini yakacaklarını söylediler.

Erzurum Cezaevi'nde Tutsakların

Sağık Durumu Kötüleşiyor

Daha önce bir süre hücrelere atılan Erzurum Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tutsakları, hücrelerden çıkarıldıktan sonra özel tip cezaevine gönderildiler. Açık greviden yeni çıkan tutsakların

dışından yiyecek almalarına izin verilmiyor. Tutsaklardan Erol Güneş'in durumu ise görüldüğü işkenceden ötürü gün geçtikçe kötüleşiyor. Tutsak yakınları demokrat kamuoyunu Erzurum Cezaevi'ndeki hak gasplarına ve doğabilecek yeni olumsuzluklara karşı duyarlı olmaya çağırdılar.

Yozgat Cezaevinde Süresiz Açık

Grevi 12. Gününde

10 Eylül'de Devrimci Sol, PKK, TKP/ML, MLKP-K, TDKP, TKEP tut-sakları son günlerde artan devlet terö-rünü ve cezaevlerindeki saldırıları pro-TESTO etmek için başlattıkları dönüşümü süresiz açık grevinde direniş 12. gününe girdi. Tutsaklar direnişin 10. gününde yaptıkları açıklamada "Katliamları ve saldırılarını devam ettiriyor, süresiz açık grevine devam ettiklerini, katliamları ve baskıların sürdüğü süreç, direnişlerini sürdürceklerini açıkladılar. Tutsaklar açıklamalarında katliamlardan ve baskılardan sorumlu olanları hesap vermeye çağırırken, kamuoyunu da bu baskılar ve kat-liamlar karşısında duyarlı olmaya ça-ğırdılar.

İnancın direnişi 53. gününde kazanımla bitti

Sivas E Tipi Cezaevi'nde idare-nin keyfi uygulamaları, hak gasp-laını, baskılan tek başına göğüsle-meyi başaran Devrimci Sol tutsağı Fidan Duma'nın direnişi 53. gününde kazanımla bitti.

Cezaevi idaresinin keyfi uygula-malarına karşı Fidan Duma'nın 24 Ağustos'ta başlattığı direniş kendisi için değildi. Aynı bloğu paylaştığı, yıllardır birlikte yattığı diğer siyasi tutsaklar için de geçerliydi. Erkek gardiyanların günde 7-8 kere arama adı altında koşullara dalmasını içi-ne sındırmeyen, gazete ve dergile-rin tutsaklara verilmesini kabul etmeyen, soyadı tutmayan ailelerin görüşe alınmamasını, 5-6 aydır si-yasi tutsakların koşullarına su veril-memesini, hak gaspı olarak bilen Fi-dan Duma, bu keyfi uygulamalara dur demek için 24 Ağustos'ta açık grevine tek başına başladı. Direnişin 5. gününde hak gasplarının kendileri için de geçerli olduğunu bilincine varan diğer sol tutsaklar da 29 Ağustos'ta açık grevine katıldılar. Ancak direnişin 10. gününde idare-nin "Taleplerinizi kabul edeceğiz, açık grevini bırakın" söylemlerine inanarak direnişi 5 gün sürdürdük-ten sonra bırakıldılar. Devrimci Sol tutsağı Fidan Duma taleplerinin he-men yerine getirilmesinin koşulları sağlanmadan açık grevini bırakma-yacağını açıklayarak, direnişi tek başına göğüslemeye devam etti.

Direnişin 33. gününde taleplerin kabul edilmemesi üzerine Duma ge-ker ve tuzu keserek direnişini bir üst

boyuta çıkarttı. Fidan Duma'nın bu direnişi karşısında diğer siyasi tut-saklar idareyle görüşerek "haklarını arama" çabalarını sürdürmeye de-vam etti. Direnişin 47. gününde di-renişi kesin bitirmeyi hedefleyen ce-zaevi idaresi Fidan Duma'yı zorla hastaneye kaldırarak muayene etfir-meye çalıştı. Direnişin 47. gününde gardiyanların zor kullanması üzerine baygın bir şekilde hastaneye kaldırılan Duma burada da muayeneyi ka-bul etmedi. İdarenin zorla muayene ettirme girişimlerini protesto etmek için battaniyesini yakarak idarenin bu tutumunu protesto etti.

Direnişin 53. gününde kazanımla bitmesi üzerine Fidan Duma'nın ağabeyiyle yaptığımız telefon görüş-mesinde Zeynel Duma şöyle diyor-du.

"Kardesimin onurlu direnişi 53. gününde kazanımla bitti. Bu direnişi Fidan Duma'nın direnişi olarak de-ğerlendirmek lazım. Bu direniş hareketi güvenin, inancın direnişidir. Bu direniş ordaki siyasi tutsaklara birçok şeyin ispatlayıcısıdır. En azın-dan hakların lutufu değil, direnerek alınacağını bir göstergesi olmuştur. Diğer siyasi tutsaklar bu direnişe destek vereceklerine mücadeleyi uzaktan seyretme y benimsediler. Görüşlerde ise kendi ailelerine dire-nişi carpırlarak anlatmaya başladılar. Kendi ailelerine karşı Bizler direniş-i-mizle zafer kazandık. Bunun için açık grevini bıraktık demeye başladılar. Kimlerin zafer kazandığı, kimlerin direndiği tarih onundur" dedi.

Devrimci Yol gerçeği: Örgütsel kendiliğindencilikten, örgüt karşıtlığına

"Çğer tasfiyeci Ankara hizbi gibi bir anlayış savunulurca, yüzeysel taktik örgütlenmeler, günlük mücadele ve kampanya örgütlenmeleri vs' den öleye gidilemez. Gelecek bir açık fasat darbeye, legal demeklerin kaplarına kilit vurulduğu anda, böylesi bir örgütlenme dağılan kadrolar arasında itibatı dahi sağlayamaz. Devrimci bir çizgiden yoksun bir kadrolaşma anlayışı ve örgütlenmesi bugünkü niteliği ile dileyi bir adım atamaz, kof bir yapı haline gelir. Ve bugünün devrimci, anti-faşist potansiyeli bu perspektifsizliğin elinde söner, çarçur olur." ("Devrimci Yol" Hareketinde Tasfiyecilik ve Devrimci Çizgi, Devrimci Sol, Ağustos 1978, syf.101-102)

Devrimci Sol, tasfiyeci Devrimci Yol önderliğine 12 Eylül açık faşist darbesinden iki yıl önce bu eleştiriyi yapmış ve daha sonra yaşanan süreç, söylenileni tam anlamıyla pratikte kanıtlanmıştı olmuştı...

Kuşkusuz, her mücadele anlayışı kendisine uygun bir örgütlenme anlayışını yaratır. Mücadele kıtidan ele geçirme değil de, sadece faşizme karşı savunma ve ekonomik-demokratik hakların kazanılması üzerine kurulsaydı, örgütlenmenin de böyle bir sağ anlayışa kısıp kalması ve güderek bu amacardan da çark ediliş siyasal-örgütsel olarak yok olunması kaçınılmazdır. DY'nin kendiliğinden mücadele ve örgütlenme anlayışının sonunda siyasal ve örgütsel olarak tasfiye olması ve örgüt düşmanlığıyla sonlanması bu nedenle şaşılacak bir durum değildir.

Devrimci Yol bugün biçimsel olarak dahi hiçbir yapısı olmayan, dağılmış, düzensiz teslim olmuş, örgüt düşmanlığı yapan, düzene karşı mücadele etmeyen ve bu özellikleriyle siyasal yapı olarak değerlendirilmeyecek bir kesimdir.

Sağ Mücadele Anlayışı Sağ Örgütlenme Tarsını Yaratı

DY'nin ihtilalcı olmayan mücadele anlayışı, örgütlenmede de kendiliğindencilğe, seksizliğe, perspektif sizliğe yol açtı. DY pratliğinde öncü savaşını hayata geçirmek üzere örgütlenme ve iradi kadro eylemleri yoktur. Temel-tali mücadele biçimleri ve bunların ayırımı teorik olarak dahi yapılmazken, pratikte barışçıl siyasal mücadele biçimlerine takılıp kalmıştır. DY önderliği merkezi ve iradi bir eylem çizgisi oluşturamamış, birimler faşizme karşı mücadelede kendi hallerine terk edilmiştir.

Halkın kendiliğinden hareketlerinin örgütlenmesinden ve kendiliğinden çıkan halkın yönlendirilmesinden yola çıkan DY, açıkçası kendiliğinden ortaya çıkan hareketlere "sahip olamaktan öte bir şey yapmadı. "Uzun bir hazırlık evresi gerekir" denilerek THKP-C'nin mücadele anlayışıyla uzaktan yakından ilgisiz olmayan savaş kaçıklılığı ile DY kadroları ve kitleleri olayları düzen örgütlenmeleri savunuldu. DY'nin mücadele anlayışındaki "kaos yaratılmayalı", "provokasyona gelmeyin" yaklaşımları "hak alma mücadelesinde olduğu gibi anti-faşist mücadelede de mevzileri tek tek kaybetmekten başka bir sonuç doğurmadı..."

"Bulunduğunuz birimi saldırıya uğradığı an savun" olarak şekillenen DY'nin "aktif savunma çizgisi, anti-faşist kitle üzerin-

deki pasiflikasyonu kırma ve taktik saldırılarla savunmayı besleyip yeni mevziler kazanma temellerinden yoksun olduğundan, mevziler tek tek kaybedilerek "aktif teslimiyet çizgisi"ne dönüştü. Öyle ki, özellikle CHP hükümeti döneminde "faşist provokasyonla devrimci eylemleri birbirinden ayırmak" adına şekillenen pasifizm, faşist saldırıların olduğu hemen her yerde yenilgi ve geri çekilmeleri kaçınılmaz hale getirdi. Kısacası, sürekli sağolaşan DY, sürecin devrimcilerin önüne koyduğu görevlerin üzerinden atlayarak çalışma yürüttüğü her alanda gerileyen bir pratik sergiledi.

DY'nin bu durumu kuşkusuz THKP-C ideolojisinin sözde olmasa da, pratik olarak tasfiye edilmesinden kaynaklandı. DY'nin örgütlenme anlayışı, öncülerin iradi olarak devrimci bir iç savaş derinleştirme amacıyla savaşı bir örgütlenme yaratma anlayışı ile taban tabana tersti. Silahlı mücadeleyi temel alan mücadele anlayışı inkar edildiği için, buna uygun kadrolaşma ve örgütlenme de yapılmadı. Birleşik Devrimci Savaş, politik ve askeri liderliğin birliği, işçi sınıfının ideolojik önderliği vb. konular teorik olarak dahi kadroların gündeminden uzak tutularak, savaşı örgüt inşa etmekten ısrarla kaçındı. Çünkü DY önderliği "önce halkı örgütleyelim!" diyerek kendiliğinden direniş komiteleri üzerinde bürokratik bir kast oluşturmaya savaştıktan daha risksiz buluyordu. "Bugün halkı örgütleyelim, yarı savaşçı" denilerek büyük işler yapıyor havasına giren DY önderleri, savaşıma görevinden kaçmaya, halkı ve kitleleri olayları militan ruhu ödürmeye çalışıyorlardı. Demokratik merkezileşmiş, her koşulda mücadele eden ve tüm örgütsel yapının temeli olan ilgal örgütlenme, disiplin ve kuralları DY'nin örgütlenmelerine ve kendiliğinden-

denci mücadele anlayışına uymuyordu THKP-C'den fersah fersah uzaklaşan DY, uzun süreli bir halk savaşı yürütecek örgütlenmelerin geliştirilmesini yaratmaktan kaçmıştı. DY anlayışına göre "devrim yolu, engelbeli, dolambaçlı ve sarp" olmadı için, halkın kendiliğinden örgütlenmelerine bel bağlanıp direniş komiteleri "iktidarı nüveleri" ilan edildi. Ne var ki, her koşulda mücadele edebilecek bir örgütsel temel yaratılmayıp, siyasal ve örgütsel kendiliğindencilik savunulduğundan, karşılaşılan ilk büyük engelde örgütsel olarak tamamen dağılmak da kaçınılmaz son oldu...

12 Eylül Sürecinin İtirafı ve Örgüt Düşmanlığına Savruluş

DY pratliğinde öncü savaşını hayata geçirmek üzere, partileşmek üzere tek adım dahi atılmamıştır. Öyle ki, DY tarihini "partileşelim savaşaçagız" deyip kadroları, kitleleri devrimci şiddet temsinde örgütlenmekten uzak tutma, oyalama süreci olarak ifade edebiliriz. '80 öncesinde samimiyetsizliklerini gizlemek için keskin laflar etmekten çekinmeyen DY önderleri, '80 sonrasında ne yapacaklarını bilmeyecek kadar kendiliğindenci bir partileş(eme)me sürecinde olduklarını itiraf ediyorlardı: "[...] özellikle nasıl bir parti kurulacağına ilişkin yeterli belirlenmiş olmaması, partileşme çalışmalarında ciddi tıkanmalara yol açtı." ('82 DY Yazısı)

Aynı yazıda şunlar da söylenmişti: "Hareketin genel olarak kendiliğindenci bir nitelik taşıması bir gevşekliğe de neden olmuştuk, özstik eğilimleri teşvik etmektedir."

DY önderlerinden Taner Akcam ise şunları söylüyordu: "(...) Devrimci Yol harekettliğinde -bu bir kitle harekatiydi bence- bu halk hareketinde halk

örgütüllüğüyle kadrosal örgütlenmenin sınırları nerede başlayıyor, nerede bitiyordu, belirsizdi." (Saçak dergisine raporladığı)

Ne olmuştu da, '80 öncesinde büyük işler havasındaki DY önderlerinin süngüleri düşmüştü? Bu "özeleştirilerin" anlamı neydi?

DY önderleri altında bu değerlendirmeleriyle '80 öncesinde olanları itiraf ediyorlardı, ancak bunları geçmişin yanlışlarını görüp, pratikte bunları aşmayı ifade eden özeleştiriler değildi. Bu sözlerden sonra daha da sağolaşp devrimci bir örgütlenmeye dair hemen hemen ne varsa karalayp örgüt düşmanlığı yapmalarının, açıkça sivil toplumluluğu savunmalarının başka anlamı yoktur.

Devrimci Yol Üzerine Notlar'da "önderlik kademelerinde gelişmeyi yeterli bulan tutucu ve bürokratik eğilimlerin güçlenmesi"nden söz eden Oğuzhan Müftüoğlu bu yakınmalayla aslında içine düştükleri bürokratik krizi anlatırken, bürokratlaşmak adına örgüt düşmanlığı oluşturmamın zemini hazırlamaya çalışmaktır. Tartışma süreci adıyla geçmişte devrimci olan her şeyi tartışıp inkar eden DY kalıntıların bugün legal parti ön hazırlıklarına soyunmaları, kitleleri yeni bir oyalama sürecine sokmaya çalıştıklarını gösteriyor. Geçmişte DY oportünizmi sınıf mücadelesini kendiliğinden oluşan muhalefetin toplanması olarak görüyordu, bugün ise halkvekillerin çoğunda, birçok reformist menur sendikası ve meslek odasında, SHP gibi düzen partilerinde bulunan eski DY çevresi tarafından devrimci örgüt, devrimci mücadele düşmanlığı yapılmış, düzen içinde kendilerine yer kapma çabasıdır. Oportünizmin dün sağcı kendiliğindencilik anlayışı, bugün tam anlamıyla düzen örgütlenmesini savunmaya varmıştır.

25. yılında DEV-GENÇ' e selam

Selam olsun Karanlığı şimşek çakıp yakanlara Selam olsun Halkımızın yığıt savaşçıları, öncülerini DEV-GENÇ' ilere

25 yıllık mücadele tarihimizde destanlar yazdınız, gelenekler yarattınız. Halkımızın kurtuluş umudunu ele-kemiğe büründürmek için, yeri geldi bedenlerinizi siper ettiniz. O gençcekk omuzlarınızda, tarihin en zor sorumluluklarını yüklediniz.

'68'de yoksul köylülerle birlikte toprak işgallerindeyken, '69'da 6.Filoya karşı, Dolmabahçe'de anti-emperyalist bayrağı dalgalandırdınız.

50 yıllık reformizmin geleneğini yıkar-ken, Türkiye, Kürdöyle, Lazı, Arabı, Çerkezöyle tüm Türkiye halklarına daha güçlü bir silahlı, THKP-C'yi armağan ettiniz.

71 cuntası bir karabasan gibi göktüğünde halkımızın üzerine, THKP-C pratiği vardı ellerinizde, tekrar alanlardaydınız. Okullarda, üniversite işgallerinde, boyluklarda yer alırken, 15-16 Haziran'da işgelerde, yıkımlarda yoksul gecekondulu halkıyla yan yana, omuz omuza karanlığı yitirtiniz haykırışlarınızda.

Başkalarının kavgadan kaçmanın teorilerini yaptığınız cunta günlerinde, daha

sıkı sarıldınız kavgamıza. Yılların eskimisi "devrimciyim" diye geçinen, kavga kaçkınlılarına, devrimciliği öğrettiniz gençcekk beyinlerinize. THKP-C'nin ideolojisini, geleneklerini sahipleniyordunuz diyerek, yaraları değeri çarpıtmaya, gñneme-ye, kitlemeye çalışan dönöklere karşı, devrimi sahiplenerek, biricik varlığımızı, gözbebeğimizi, her şeyimiz olan hareketimizin en değerli kadrolarını yetiştirdiniz safalarınızda.

12 Eylül faşizminin ağır baskı koşullarına rağmen, yine alanlarda, meydanlardaydınız. 87'ye gelindiğinde, kavga silahını YÖKe yönelttiniz bu kez.

Atılım yıllarının temellerini attınız. İşkencelerde ser verip sırmeyendiniz. Birtanılarla, Kahramanlarla, Seherlerle direniş sembolü oldunuz.

Sanli tarihimize, göz nuru değerlerimize, onlarca şehidimizin kanlarıyla yaratan geleneklerimize saldıran kirlili elleri kırmada, en kararlı savaşçıların önderine yine sizler vardınız.

"Darbeci hanet ötesinin hareketimizi kitlemesine izin veremeyecöğüz" sloganını yükselttik, önderliği ve hareketi sahiplenmenin en güzel örneğini sergilediniz.

"Her şey bilimiz, geleceğimiz ve zaferimiz için" diyen Songüllülerle, Uğurlarla yeniden, Partiye-Cepheye-Orduya doğru

koşunuz, daha büyük inanç ve azimle.

Ve bugün artık bizim de devrim yürüyüşümüzde güçlü bir silahımız, partimiz var. Türkiye halklarının kurtuluş umudu, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi var. Savaşımız daha da yükselcek. Beller daha da ağırlaşacak. Ama korkmuyoruz! Korkanlar halk düşmanlarıdır. Masum halkı kateden, yıllardır acaemazca sömüren, emekçilerimizin alını teri üzerinde saltanat süren oligarşidir. Bundan böyle tüm asaletler devrimi adaletimizin hesap soracağı günlerin korkusuyula yaşayacaklar.

Artık partimizle, cephemizle çok daha yakınız zafere ve devrime. Yarı artık bizizdir, zafer bizimdir, gelecek bizimdir. Yüreğimizde yanan devrim ateşi sönmeyecek, içimizdeki halk sevgisi bitmeyecek, her geçen gün daha kararlı, daha azimli bir şekilde yükselteceöğüz bu savaşı.

Sizler, DEV-GENÇ' ileri, bu onurlu kavgamızın yine en ön safalarındasınız. Şimdi artık silahımızın soğuk tenine daha sıkı sarılma zamanıdır.

25 yıllık DEV-GENÇ' geleneğini, gençliğin dinamizmini, coşkusunu, heyecanını DHKC safalarında mücadelede katma zamandır. Devrime koşmak zamandır.

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi DHKP-C Tutsakları

Oyunu bozacak olan Irak halklarıdır

Ekim ayının başından beri Ortadoğuda Körfez bölgesinde hareketli günler yaşanıyor. Ortadoğu'da işbirlikçi rejimleri, üsleri, savaş gemileri ve Çekiç Güçü ile oldukça büyük bir askeri güç bulunduran ABD emperyalizmi, bir kez daha Irak halkına karşı gözdağı vermeye çalışıyor. Tabii Kuveyt'te demokrasiyi ve insan haklarını korumak adına yapılacak tüm bunlar. Daha önce de Irak'ın Kuveyt'e girmesinin ardından BM'e istediği doğrultuda karar alırlarak Irak halkına saldırı ve tüm dünyanın gözleri önünde naklen savaş izlettiren ABD emperyalizmi, bugün yeni kâhramanlar peşinde.

Emperyalizmin Suudi Arabistan, Kuveyt gibi işbirlikçilerinin statusünün sarımsaması için Saddam'ın etkisiz hale getirme cabaları sadece bugünün değil, Körfez savaşının başladığı 1991 başından beri devam eden bir sorun. ABD emperyalizmi Ortadoğu'da gördüğü statülerin ve kurduğunu dengelerin sarımsaması için Irak'a yönelik olarak defalarca kanlı saldırılar düzenledi. Ayrıca bununla da yetinmeyip, BM kararı olarak Irak'a ambargo uygulattı. Irak'a uygulanan yaygın ambargo nedeniyle, Irak halkı, çocukların tedavisi için ilaç bile bulamazken, ambargo kararında bir esneme olmadı. ABD emperyalizminin zorlaması ile sürdürülen ambargo, Irak halkını yokluğa mahkum ederken, bölgedeki işbirlikçi ülkelerin petrolden her geçen gün daha fazla kâr etmesini sağlıyor.

Irak'ın ambargo nedeniyle petrol ihracatında bulunamamasından, özellikle Kuveyt ve Suudi Arabistan ve bu ülkelerde petrole ilişkin yatırımları olan ABD'nin çıkarı olduğu için, ABD sık sık Körfez'de siyasi tansiyonu yükseltmeyi hedefliyor. Bunu büyük oranda başarıyor da. İşkarrarlı bir anti-emperyalist tavır içinde ol-

mayan Saddam iktidarı ise, bu zemin hazırlıyor.

Kuveyt sınırına yakın bölgelerde sivil-leri toplayan Saddam iktidarı, önce Kuveyt'te yaşanan gerginliği gündeme getirip ardından da ambargonun kaldırılması için siyasi manevra yapmayı düşünse de, bunda başarılı olamadı. Çünkü Rusya'nın ve Fransa'nın Irak'a desteğine rağmen, ABD'nin ağır baskısı ile BM Güvenlik Konseyi ambargonun devam etmesi yönünde karar aldı. BM Güvenlik Konseyi'nin bu kararından önce Irak'ın Kuveyt'i şartlı olarak tanıyabileceğini açıklaması ise sonucu değiştirmede. Irak, yıllar süren savaşlardan çıkmış olmasına rağmen, çok kısa sürede günde 6.5 milyon varil ihracat yapabilecek kadar önemli bir petrol zenginliğine sahip. Petrolünü kullanabilmek için ise, ambargonun kalkmasını sağlamaya çalışıyor. Ama emperyalizmi ve işbirlikçilerini etkileyecek boyfesi bir gelişmeye ABD'nin izin vermeye niyeti yok.

Bu yüzden ABD sadece 9-12 Ekim tarihleri arasında Körfez'e 36 bin ek asker

gönderdi. Ayrıca yollanacak askerlerle bölgeye krizden sonra gelen toplam Amerikan askeri sayısı 70 bini geçecek. Çekiç Güç, üslerde bulunanlar ve Kuveyt'te daha önce bulunanlarla birlikte Körfez'deki Amerikan askeri varlığı artık yüz binlerle ifade edilecek hale geldi. Ayrıca sayıları artırılanlar yalnızca askerler değil, savaş gemileri ve uçaklar da hızla artıyor, örneğin, sadece Körfez bölgesindeki uçak sayısı 691 olan ABD, bunlarla "Kuveyt'in toprak bütünlüğünü sağladığım" söylüyor ama bu kadar askeri yığınakla, aslında Ortadoğu'nun tamamına gözdağı vermeye çalışıyor. Bölgede sadık işbirlikçileriyle zaten sürdürüldüğü hakimiyetini bir de fiili olarak askeri güç bulundurarak destekliyor.

Bölgede emperyalizmin askerlerinin bulunma nedenlerinin başında, emperyalizmin denetimindeki bölgeleri artırmak isteği bulunmaktadır. Bilindiği gibi, Körfez savaşından sonra Irak Kürdistan'ının da içinde bulunduğu bölge, fiili olarak Çekiç Güç tarafından işgal edilmiş ve burada emperyalizmin denetiminde bir

Kürt devleti kurulmuştu. Benzeri bir senaryo şimdi de Güney Irak'ta uygulamaya çalışıyor emperyalizm.

Bugün tekrarlanan senaryo, Saddam'ın göstermelik anti-emperyalist çıkışları, Ortadoğu'ya atılan ve sayıları giderek artan emperyalizmin askerlerinin bölgeye yayılması, BM ambargosunun süresinin uzatılması... Neredeyse üç yıldır tekrarlanan bu oyunda emperyalist politikaların bedeli Irak halkına ödetiliyor. Böyle ağır bedeller ödemekten, Irak halkı, ancak emperyalizmi ve Saddam gibi küçük burjuva diktatörleri kovduğunda kurtulacaktır.

Ortadoğu halkları Küba'nın, Kore'nin yanında

Ortadoğu muhabiri Tarkan Ziya:

Ortadoğu'da halkları kardeşliği ve dayanışmasında bir adım daha atıldı. Küba halkının 35 yıldır göğüslediği ambargonun kaldırılması için Ortadoğu'da yeni bir girişim başlatıldı. ' Yaklaşık yirmi örgütün katılımıyla 15 Ekim günü Küba Halkıyla Dayanışma Komitesi kuruldu. Komiteye Türkiye'den DHKC de katıldı. Komite'nin kuruluş toplantısında bulunan Küba Konsolosu yaptığı konuşmada Küba halkının enternasyonalist geçmişi üzerinde durdu ve I bugün bütün halklardan dayanışma beklediklerini belirtti.

Küba Halkıyla Dayanışma Komitesi, daha sonra bir Yürütme Komitesi seçerek programını programına geçti. Komite'nin kısa vadeli hedefi, gelecek ay yapılacak ve Küba üzerindeki ambargonun tartışılıp oylanacağı Birleşmiş Milletler toplantısı öncesinde geniş bir kamuoyu yaratmak. Komite çeşitli kişi, kurum, kuruluş ve devletlerle görüşecek ve ambargonun kaldırılmasına çalışacak. Birleşmiş Milletlere bu konudaki çeşitli mektuplar gönderilmesi de alınan kararlar arasında...

Kim İl Sung Yaşıyor

Kore'nin devrimi önden Kim İl Sung'un ölümünün yüzüncü günü dolayısıyla Ortadoğu'da bir anma düzenlendi. Ammayı Filistinli, Lübnanlı, Iraklı örgütlerin yanında, Türkiye'den DHKC katıldı.

Filistin'in Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe'nin toplantı salonunda düzenlenen Ortadoğu'da bir anma düzenlendi. Ammayı Filistinli, Lübnanlı, Iraklı örgütlerin yanında, Türkiye'den DHKC katıldı.

Daha sonra Kuzey Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti adına konuşan Konsolos, Kim İl Sung'un emperyalizme karşı baş eğmez tavırını anlattı. Kuzey Kore'nin onanman bütün oyuna rağmen emperyalizme karşı direneceğini söyledi.

Filistin halkı Siyonistlere ve işbirlikçilerine karşı direniyor

Filistin halkının ulusal kurtuluş davasına ihanet eden FKO lideri Yaser Arafat'a 1994 Nobel Barış Ödülü verildi. Nobel Barış Ödülü'nü Arafat'la birlikte Siyonist İsrail'in Başbakanı İshak Rabin ve Dışişleri Bakanı Şimon Peres paylaştılar. Emperyalizmin ve siyonizmin temsilcileri ile Filistin halkına ihanet eden bir hainin "barış" ödülünü paylaşmasının nedeni ise, Nobel Komitesi'nin açıklamasına göre, "...ortaya koyduktan cesur siyaset, yani her şeyi göze alarak emperyalizmin politikalarını uygulamak

Emperyalizmin politikalarını "her türlü tehlikeyi göze alarak" uygulayanlara Nobel Barış Ödülü verilirken, Filistin'de kavga durmuyor ve Filistin halkı "Zafere Kadar Devrim" sloganlarıyla kavgayı sürdürüyor. Hem de yalnızca Siyonist İsrail'e karşı değil, Arafat'ın işbirlikçiğinde kurulan "Filistin Polis'i"ne karşı da mücadele ederek.

13 Eylül 1993'te Washington'da Rabin ve Arafat'ın imzaladığı Gazze-Etina İhanet anlaşmasıyla birlikte gündeme gelen Filistin polisi, özelliğinin oyununun parçalarından biriydi. Ve ilk olarak 150 kişiyle kurulup İsrail'in bölgelerinde çekimle birlikte sayıları 9 bine kadar çıkarılacaktı. Filistin polis gücü ilk olarak gündeme geldiğinde, bunun İhanet an-

laşmasının bir ürünü olduğunu, gerçek amacının Filistin halkını korumak değil, onun mücadelesinin önünde engel olmak olduğunu söylemiş.

Bugün sayısı binlerle ifade edilen Filistin polisi estirdiği terör ile Gazze-Etina özerk bölgesinde Siyonist İsrail askerlerinin terörünü aratıyor.

Filistin polisi, siyonistlerden devraldığı baskıyı, işkenceyi, gözaltıları ve kitlesel tutuklamaları özellikle İhanet anlaşmasına karşı çıkan muhalif grup ve örgütleri susturabilmek, bu örgütlerin emperyalizme ve siyonizme karşı mücadelesini engellerebilmek için kullanıyor. Böylece emperyalizmin icazetiyle ve maddi desteğiyle kurulmuş bir polis gücü, Filistin halkının bağımsızlığı için mücadele edenlerin karşısındaki gerçek konumunu ortaya koymuş oluyor. Filistin polisi, baskılarını özellikle eylemlerini ABD Dışişleri Bakanı'nın yeni bir uzlaşmanın temellerini atmak ve İsrail-Suriye uzlaşmasını sağlamak için Ortadoğu gezisine çıkması nedeniyle artıran İslami Direniş Hareketi (HAMAS) üzerinde yoğunlaştırdı.

HAMAS, bir yandan Amerikan Dışişleri Bakanı'nın kaldığı bloğun birkaç blok ilerisinde İsraili askerlerin gittiği bir lokali bombalayarak uzlaşmaya karşı olduğunu gösterirken, diğer yandan da

Bir Naballah bölgesinde İsraili bir askeri kaçırmıştı. HAMAS yaptığı açıklama İsraili askerin serbest bırakılması karşısında, Siyonistlerin elinde tutsak bulunan HAMAS lideri Seyh Ahmed Yasir'in ve Filistinli 200 tutsağın serbest bırakılmasını istemişti.

HAMAS'ın bu eyleminin ardından İsrail hükümeti önce uzlaşmanın yollarını aradı. Bu arada Siyonistlerin görevini üstlenen Filistin polisi ise, iki gece gibi kısa bir sürede 200'den fazla Filistinliyi tutuklayarak Siyonist işgalcilerden hiç de geri kalmadığını gösterdi. Filistin polisinin tüm bu çabasına rağmen sonuç alamadığını gören Siyonistler ise, Gazze özerk bölgesinde bir operasyon düzenlediler. Sonuç bu kez Siyonistler için hüsrandı: HAMAS savaşçıların elindeki rehneyi "canı" kurtarılmadık gibi, operasyonu yürüten komutanlarını da kaybetmişlerdi.

Filistin polisinin estirdiği terör, işgalci Siyonist askerlerin keyfi operasyonları ve günlerdir süren Filistin-İsrail barış görüşmeleri artık sıradanlaşırken, adı direnişle anılan Filistin halkı emperyalistleri, işgalci siyonistleri ve Arafat gibi işbirlikçilerini Filistin topraklarından atacak uzun soluklu bir mücadeleye daha sıkı sanımalıdır. Kavgayı sürdürmek yetmez, zaferi kucaklamak gerek...

SHOW TV UZAYLILARLA GÖRÜŞTÜ; AZ SONRA...

Yayına 30 saniye. Gülgüm, hazır mısın? Bak sakın unutmama, olabildiğince fazla ihtimal sayacağın şu Tunceli haberini verirken. Lafi da ağzından evleyleyle geveleme... İncirince ol... Ayl... Öft... Tamam sıkma beni hallederiz. Tamam. Sana güveniyoruz... Yayına beş saniye... Hazırlan. Sayın seyirciler Show TV'den iyi akşamlar. İlk haberimiz Tunceli'den... Yanan köyler üzerine tartışmalar sürüyor. Muhabirlerimiz bölgeden aktardıkları izlenimler içinç... Birçok ihtimal var köy yangınlarıyla ilgili. Kimisi devlet, ki-

mişi teröristler yakıtı diyormuş. Kimileri de iki ateş arasında kaldıkları için, yangından bahsediyormuş... Hatta köylülerin yakıldığı bile söyleniyor varmış. Tamam iyi geliyor. Devam et. Gülgüm'e, yani bana göre ise ortalıkta köy yangını falan yok... Aslında onlar yüz yıllar önce bölgede patlayan bir ya nardığın lavtan altında kalmış yerle şim birimleri. Uyankı köylüler hazır ev bulduk misali evleri sahiplenmek isti yorlarmış. Tabii devlet de buna izin verseyince basıyorlar fırıyadı. Gülgüm biraz alçal... Fazla uçma... Hatta yörede bazı insanlar gökyüzündeki garip, şık ci simlerden bahsediyorlarmış. Uçan dairelerden... Köyleri yakarak asker kılığına girmiş uzaylılar olablarmış. Yetkiler

uzaylıların peşine düştüklerini, fakat köylü kuyfesinde geçen uzaylıları tespit etmekte zorlandıklarını, bu yüzden arada yanlışlıkla masum halkın da zarar görebileceğinden bahsediyorlar. Eee olacak o kadar değil mi sayın seyirciler. Kurunun yanında yaş da yanar.

- Tamamdır, yayını kesin... Reklamları gürün. Harikaydın Gülgüm. Biraz önce Genelkurmay'dan aradılar. Şu uzaylılar meselesini beğenmişler, geliştirin diyorlar. Hemen hazırlıklara başlayalım. Oğlum Hüseyin, sen git bir yerlerden uzaylı kıyafeti uydur... Hakan sen de git bir elektrikliye renkli spotlar falan al... Uzaylılarla röportaj yapacağız. Haberimiz aronau da göyle olacak. - Show TV köyleri yakan uzaylılarla görüştü, az sonra!..

Çıvaldız

Ankara'da '94 1 Mayıs'ında milletvekili Salman Kaya'yı döven polis memurları yargılanacakmış!.. Halbuki onlar çoktan yargılandı. Gayabanda cezaları bile Leveldi.

BİR KUPÜR

Topaç cinayetinde Devrimci Yaseri adı

ANKARA - URA YAZIRANESİNDE geçen hafta İstanbul Adliyesi eski Bakanı Mehmet Topaç'ın suikastini anımsatan, bu işte de emniyetin gureti kadar adı duyulmuş olan "Devrimci Yaseri Özgür" çıktı.

Ankara Emniyet Müdürlüğü, soruşturmasını tamamladı. Der Sol örgütüne ilişkin bilgileri dikkate alarak sürdürülen BİDA - C ve (Mandı) Bilgili (Dış) Akademi) yasadışı örgütünen hıfıfak Turalı deparşiyö "Devrimci Yaseri Özgür"den masadere" hevalda bir haber yayınladı. Haberde cinayetin "tek tip efilme" gerçekleştirildiği, Mahmut Topaç'ın meşakdarfama ve Belediyası'na idkışınan 3 Der - Sol Örgütü'ne ilişkin suçlar için idam dığı öne sürüldü.

11 Ekim tarihinde gazetelerin hevesi kumünde yuğundaki haber çıktı. Ma halımsı Meğritin gile hemin alıamşlar habere. Yok efendim oylemi altında Devrimci Sol dığı de "Yaseri" öğılü yapılmış.

Biraz düşünüp de "Yaseri"nin anlamını anlaşılmalar edözüğün Anıpaça "sol" anlamına geldiğini görecektir... Başına da Devrimci'yı koyunca ne çıkıyor? Devrimci Sol - Turalı dıngus (İlami kılığı) doğrultusunda böyle bir kelimeyi kullanmış Devrimci Sol için, Anla adınlar neenden bilirdir burjava bakanı kılasmı bu kadar karıştırmışaktımmı...

ÇAPARI

- "Öğlumun Turgut Özal'ın ağılı gılt olmasanı lıremedık. Ayırmasam, avıslarına Hıms Mustafa'nın pıculıan dererdı." (İtifa Eden Bayındırık Bakarı Mustafa Yılmaz)
- "Öğlumun geleceğın karartıyaya ne hukuk var. Ölmeyor musun ki, bu alvırde hıms cılu olmat em dıbarlı gey."
- "Yahu Kardeşim, sen de sag plak gıblein, yılmıne hıgtır gey ılemıyor mu!" (Alımas Kılığışlı'ndan Nahlis Mantıge'ye)
-
- "Öğmeğışlı'nın kresel alıamda 50 bin kılığık yerleşim birimı var. Bu yerleşim dızenında halka kamu hizmetlerini götülemek mülküm olımyor. Köy-kent benderı bir proje ııarlıyorsa." (M.Karayalğın, Başbakan Yardımcısı)
- Anlamadık demıyın. Köy-kent projelerının Kızılcakantıdaki adı konuklamı projelerı.
-
- "Azizlelele'nın uzun yapaması için hükümeti uzatmamızla yarar görüyoruz." (M.Karayalğın, Başbakan Yardımcısı)
-
- Hadi canım sen de...

Sivil faşist hareket; TÜRK-İSLAM SENTEZİNDEN SİYONİSTLERİN KUCAĞINA

✓ Siyonist İsrail'in "Türk" dostları MHP'de... Türkiye'nin siyonistlerle ilişkileri '80 öncesine kadar uzanıyor... Türkiye ve Ortadoğu halkları "yeni" üyeleriyle onları daha yakından tanıdı.

✓ Gazi Mahallesi'nde polise ve sivil faşistlere karşı öfke sokaklara taştı.

✓ "Türk Zirvesi" i mekçi halklara saldırdı.

Yazısı Sayfa 14'te

YOLDAŞLIK ELEŞTİRMEK VE DÖNÜŞTÜRMEKTİR

✓ Yoldaşlık bağlarımızın güçlenmesi için, devrimci hareketin geleceği için, devrim için eleştiriye radikal ve yapıcı, dönüştürücü olmak zorundayız... Mücadele, düşünce ve davranışlarında kendine ve hareketine karşı açsözözlü insanların dünyasıdır.

Yazısı Sayfa 11'de

OYUNU BOZACAK OLAN IRAK HALKLARIDIR

✓ Binlerce mül öleden işbirlikçi rejimleri aracılığıyla Ortadoğu'ya hükmeden ABD emperyalizmi, bölgedeki denetimi daha da artırmak için Irak üzerindeki ambargonun kalkmasına izin vermiyor. Emperyalist savaş makinesini çalıştıracak yeni saldırı senaryoları hazırlıyor.

✓ Arafat'ın ihanetine Nobel Barış Ödülü... Filistin halkının kurtuluş davasına ihanet eden Yasser Arafat'a Nobel Barış Ödülü verildi. Ancak Filistin topraklarına barış gelmedi.

✓ Ortadoğu halkları Küba'nın, Kore'nin yanın-da.

Yazısı Sayfa 23'te

Sargazi'de yürüyüş, İzmir'de açlık grevi, yurtdışında Devrimci Halk Güçlerinin protesto gösterileri...

Dersim'de insanlık dışı operasyonlara tepkiler büyüyor

✓ Dersim'de gıda ambargosunu, ormanların yakılmasını; köy yakmalar ve boşaltmalar izliyor. Kırılan boşaltmak için yoğun bir faaliyet içerisinde giren devlet, halktan öç alırcasına saldırıyor Dersim'den evinden, köyünden sürülen ailelerle görüştük. Yaşadıklarını anlattılar: "Asil terörist devlettir."

✓ GÖÇ DAYATMASI SIVAS'TA-Dersim'den sonra Sivas'ta da gıda ambargosu... Köylülere "Korucu ol" baskısı ve göçe zorlama başladı. Kışın yolları kapatan köylülerin 2-3 aylık ihtiyaçlarını toptan almanın yasak. Göç etmek isteyen köylülere evlerini yakmalar dayatılıyor. Köylere baskın düzenleyerek korucu olmaya zorlayan, köylüler üzerinde terör estiren özel tim kadroları ise Yozgat ve Gümüşhane'nin MHP'ilerinden oluşturulmuş. Hedefte Alevi, Türkmen ve Kürt köyleri var.

Yazısı Sayfa 9-10'da

Üniversitelerde alternatif açılış "Sen de katılmalısın bu halaya"

✓ İTÜ'de, Avcılar'da, Trakya Üniversitesi'nde alternatif açılışlar... Edirne'de gençliğe sivil faşistler ve polis saldırdı.

LİSELİ DEV-GENÇ DİNAMİZMİYLE MÜCADELEDE

✓ İstanbul DLMK'nın 4. Geleneksel Şenliği ve Ankara DLMK Dostluk ve Dayanışma Şenliği gençliğin dinamizmi ve coşkusıyla gerçekleşti.

✓ Gaziantep Şehit Şahin Lisesi'nde faşist Müdür Seyit Çapan polis ve sivil faşist öğrencilerle işbirliği içerisinde öğrenciler üzerinde terör estiriyor. Seyit Çapan'ın suç dosyası kabanyor.

Yazısı Sayfa 18-19'da